100

Oliver Henry Perkins

#OI.1I

Bhagt Mall.

Sacred Hymns to Krishna

(Hindu language written in Persian)

1796

Baught at

Benares India

Dec 1905

شری کرشن سہایہ

شری گنیش سہایہ

۱۳

کبت

رام رمائی پت کرشن سو کیشو کرسن گوپال گوبردھن دھاری
نادر صاحب سبکا اوپر قادر سندر شری کنہا سلام مراری
صورت خوب عجایب مورت عالم کا محبوب بہاری
جھلمک جھلکے جمال جگت مین تن من دل کیجے بلہاری

کبت

صد سلام اور بہت بندگی تسکون جو اپنے من آوے
جیون جیون باوری باہیہ سندر تیون تیون دیکھن کر جاوے
دیکھو کرم کیا باہمن پرد یا جو کچھو اوسکے من بھاوے
ایسو کون بہان کردھاری جو غریب کی دکھ کون بہاوے

کبت

بہت غریب سرامان باہمن بہت فلاکت بین جب اٹکا
صد پیوند لگی چادر بین سر پر باندہی بہاٹا پٹکا
جوتے ہیں ٹوٹ کر تو کری دھوتے ہیں پہاٹے لٹکا
پر اپنے قسمت پر راضی کس طرف کون دل نہ

کبت

ہانڈی ایک رسوی اندر تھکوں ہے پیوندہ کاری
ٹوٹے سے گر جیسے لوگی کی پھوٹے سپے کنبار لکھاری
ٹوٹ نہ جو ہے پر ساہت دھری ٹھیکری ورک دراری
پیری نربری ہاتی کہر بہتر ٹوٹے جیو ٹے جھنک جھنکاری

کبت

ٹوٹے ہیں بانس چھپر کے ہٹور ہٹور سوراخ پری ہیں
تس پر بہت تردد کر کہوں کہاں کہیں بات دھری ہیں
پھوٹ رہی دیوار ہر طرف جیو چھنت ایک بہی ہیں
رب کہر بیچ قضا کاری کر دو دکھ کے نقش بنای کری

کبت

خواب گاہ کو بکری لا با کوٹ بیچ مچان بنای
تس پر فرش کیا تنکوں کا دی لحاف دی رضای
سووت تہاں رات کی تا ہی زن کو کرتا بیری گرای

کبت

اپنے دل ہیچ کوں رہتا تھا دکھ بہو تیری پہای
جو کچھ کرم کیا ہاہمن کوں سو سب کری خبر کے تا ہین
دایم رہی محبت دل ہیں یاد کری سر الست کو سایین
جانکی بیٹھ حال گزرانے جانے اور نہ با ہیں وا ایں
سادہوں کی صحبت میں رہتا کہتا رہتا ہیں سایین

ایک

کبت

ایک زناں ہا بہمن کی عورت بول اوٹھے رُس ساہن میری
رووتر کو ٹالیس کا نہیں آدی رہتے سرا خلاکرت ہا کہیری
نبت بزرک کرس جی تم بہت عزیز یار ہین تیری
جو تم جاو ناتہ قدموں لگ یا او ودن کہتہ ہی میری

کبت

تیری سخن خوب کر سمجہیا پر صلاح دل ہین نہیں آئے
ناقص عقل نہ نظر بار پر بے تمیز یہہ بات چلائے
کیاں غریب سراماں مسکین کہاں لبس کنشو جیر رائے
پر معلوم ہیا جو یتن یہہ دل دورای مٹہای کہائے

کبت

ہم ناداں حرف نہیں جانے تم تو تم حب پوری دانان
پر سون کہا تمہاری آک جو کچہو بہلا سو تمہار جانان
چار نہیں ہمارا اس ہین جو تم سخن نہ من ہین انان

کبت

پیر پیر عرض ہیے رسوا ٹے عرض ہوں جو کرو پیانان
اودسکے مکٹ جراو جری ہین میری سر پر نہیں مہنتا سا
اودسکے کانتر کونڈل سو ہین میری کانن نا ہین پالے
اودسکے پٹ پیتمبر سو ہین میری کاندی کہام کہا سلے
وہ سو ٹا ہین سنپٹ ری چہوٹا کیونکر ماہیں موحیے ملی تجائے

کبت

جو کچھو شرط دوستی کی ہے عاقل کامل سبے پہچانے
نہاں بزرگے اور بڈائے ہرگز خاطر میں نہیں آنے
وہ تو دانا بیناہے جب سو کہیوں تمہیں رنگ کر جانے
جو سناب تم جاو نہاں لگ تو دیال دو کہ توڑت ہے لے

کبت

تیری بہت طمع ہے دل میں تس خاطر یہ بات چلاوے
اپنے سکہ کے خواہش تجہ کون موجیہ کو ناحق بہیچ لگاوے
رافضی ہو رہنا نادری جو قادر اب بہیکہ منگاوے
ایسے بات مہنت سون ملنا ہرگز خاطر میں نہیں آوے

کبت

زر بن دہرم کرم نہیں ہودی زر بن شرم رہے نہیں ہرگز
زر بن کہاں پای آدر زر بن حکمت چلے نہیں ہرگز
زر بن بیار یار دل او بجے زر بن ترک ہوے نہیں ہرگز
زر بن دکہ سبے سو تیر زر بن سکہ لیسے نہیں ہرگز

سبیتہ

زر خاطر فکر دل میں دل کون فکرمند نہیں کرنا
زر خاطر جو پیاری اپناں بہگا کر اکیں نہیں دہرنا
زر خاطر جو مہنت سون ملنا تس میں بہت بیلا ہے مرنا
ایسے حال میں شاکر رہنا جو دکہ ہوے سو سکہ کر بہرنا

ناچاں

کبت

جہاں محبت کا پنداہے تہاں نہ لہیر بڑائی ہاہیے
بہید جو ہوے تیرا دل بہتر سو سب جای بار سوں کہیے
اور حجاب نہ کیجیے ہرگز لیجیہ لشنک جو کچھو چہیے
کوں عقل ہے سواے بیری ہو ہتی آپ آگ میں دہیے

کبت

کیا توجہ کوں کچھو جک لگ بکتے رہے ہیے کہانے ۳۳
جو میری معقول نہ ای توہتی خاطر ہیں ہیے آنے
جیسے عقل ہوی عورت کی تیسے سمو جہہ جو تیری جانے
صبر سکوت کا کر پیالا اور اندیب جہوڑ سیانے

کبت

تم تو بہت بڑے پنڈت ہو ہم تو عقل کہاں ہیں پائی
پر ہم فکر کری ہے دل میں اک ٹہور سو کوں بوتائی
جسے پیدا کیں رب دنیا ہے جل تہاں میں وہ رہے سمائی
کہاں مانی او شہ چلی رے ظالم سو سب عالم کا سکندر ری

کبت

تیری ہے طبیعت کہوٹے سو گی کہے جہاں دل اٹکا
میری فکر نہ کچھو خاطر میں جای نہ کس طرف کو بہٹکا
تو جہ کو طلب ہے رنت کی میری دلہن پائی کہٹکا
اور ظرافت لوٹ پڑی ہے پیرپرا لے بات کا لٹکا

کبت

جو کچہو کہوں کوں دہر لیجیے ہوس ہمار الکینک سوا رہے
وہ تو صاحب سبکے اوپر چلے کرتا حکمت غلط ہے
اونکی قدموں جا اد نا ہتہ تم تہاں ہتوں تمہیں بدنا ہے
ایک بار جاناں ضروری جب ہیں وی انتر جا ہے

کبت

جو توں کہتے رہتے ہی کے جاناں سو جیسے ضرور بہیا ہے
پرورکار بڑی صاحب کی تہاں سیٹ کہو کوں کہیا ہے
کیا تحفا لیجیے اس گہر بیتی جہاں تہانی جکد لبس دیا ہے
خالہ ہتہ نا ہتہ سوں ملناں ایسے بات کا سوچ بیا ہے

کبت

یہہ فکر تاور ہی جو جلنے کے دل میں آئی
کیجیے فتح سرہ ہی ایسے جو تمکوں بہیٹن حیدر آئی
جن سر دہر خاص قدموں پرتن جو اس دہری سو پائی
جہاں تہاں بتی بیس کرن کوں جو کچہو ہوی سو لا اول دہائی

کبت

یہہ کہہ چلی باہمنے کہر تیں آئی وہاں پروسن کی کہر
لی پر یخ ریخ کہول سوں بہت نلد سس تردد کچہو کر کر
باندہ لپیٹ چہینٹ چادر سوں دور کیئے سواری کے حاضر
لیجے بیدہ گوں اب کیجیے جیہ ٹہاں ہیں موہم مر لیجہر

کبت

چوٹہ کر کوسا چادر کا باندی کاٹہ لعل مین مارے
ہر کنہ ہلدس اتس پھر دل مین ہیرا گری ہٹ پھر نا نارے
سعنت خوب اور بہلے مورت جب بہاٹ پھر من وہارے
یاد کری من ماہنہ سراماں موہن مورت لال ہمارے

کبت

کمر باندہ کر چلد سراماں فال مبارک تب بہن پائی
جس تس طرف سگن سبہ ہی کن کندرب سب پھیر بدہائی
کہت بلب برا کالو کا اندر لزر اوٹھا دریائی ادکلدکی

کبت

کنہ سبہی دل رنج ہی تب جب برنج کی کانٹہ اوٹہائی
چلد سراماں بیدٹی لا کا فکر کری اپنے دل اندر
وی کرسن اور دی رام ہی جیکا تہاں ٹکر سب بندر
جباں دوارکا نگری کہتے تہاں بنے سونے کے مندر
کیونکر ملوں بڑی جب سوں ہیں نو بڑا قدیم قلندر

کبت

سارہ راہ اندیش دل مین نی سام کوں منزل آیا
اونتر رہ بکہ بہوروکیہ کے کہا یا تہاں جو حاضر پایا
حواب گاہ کو خوب ہنر کہاس پاٹ لگا آن بنایا
سو یا جب تب بہن گز ماے نورت دوارکا لی پہنچایا

کبت

جا کا جب ہیں فجر کے تا ہیں بہا جبران دیکھتے جگ جگ
ننہاں ترنگ اوٹھے جھلاڑ کے من مانک انمول ہیں ڈگ ڈگ
ہتھوڑ ہتھوڑے پر صنقل کا دیں کتہار سن ہوتے ہیں پگ پگ
بھگت سر امان چلا ہتھوڑ کو پار نیری دہری جب لگ لگ

سرٹ

جہانگے کہر دور سون دو رپلت جیسے مرگ ہولدی بن کا
رہے چکرت ہو دواری اوپر بہتر قدم پری نہیں من کا
تب سری کسن دیئے کے بند ہوا کا جای لبالس جن کا
دہای آی کی لیا لغل بن بیٹا نات تو نہیں تن کا

کبت

دیکہو رام رسن صاحب کا نون سماج کون رچہ لیے
جہان جراد جاب مکہیں جھلمک ورد ہور سبہی تورا لے
بیٹہے تہان ہندوسلا اوپر اس پاس اہتوں بٹ کے اٹلے
سب ترک کہا تب ہیں جیسے بیت پورا تم میں ای آلے

کبت

بکہر ہے تہہ نا تہہ لی آی سنگہاسن اوپر لے بیٹہایا
گرد غبار دور کرے کون پالے گرم شتاب منگایا
دہوئی پای انگ جیسے پونچہے تن پر بست سگندہ لگایا
حکم ہوا قدموں کی جلب کون رب رنوا سبس پر لایا

کبت

خیر صلاح خبر بوجہیے باری بنی کی بات جلدی
جن گوری بہجے ہیزم کون بن پر کہیا اور انڈہی آی
نتاں پسے ہم تم کہا لے کون سو ہٹے ایک جولا کی پا کی
وہ خوف جو مل کنزاں فراموس ہو نای بیای

کبت

تب بولی نہال کر لے کون وین دیال کرم جب کیہانی
لغل بیچ کہا داب رہی ہو وبو جو مجہو بیا سے ین دبتانی
جہوڑ دہی نہانی سکوچ سرامانی تب کر رکتی زور کر چہپانی
سو ہٹے دوری جب سو کلہ مانی کہای پکڑ ہاتہہ رو کتے لبہانی

کبت

جس خاطر سعور وانای وال کرین نزبانکی بابتی
جس خاطر دین قادری دو نیا بیچ ملا دیں کہاتی
جس خاطر ہزار سکہہ نجگر سر کر وال پہریں دن راتی
سو تملد بیہ عرض کر سو کیا گناہ دیجن ہوں ہاتی

کبت

ادہری طبق لنور کے بہوتک بر سے پہول دیوتن دارے
کادہین گگن کند ہریٹ ادری جہیکی پریم سکے مدہ متوارے
نا نجبن بین جواہر طبن باجی بید جنو دارے
دہوم پری عالم بال رہن لی بیچ جب ملکہ بن کہالے

کبت

تب ہی حکم کیا لیکر ہاں بید رنگ جو ادہٹہ کر آدی
جہاں جہو ہری با ہمن کی ہی تہاں عمارت خوب بنادی
ادر کو بیر رنن ڈہیر لگا دین ڈہیر دہیر زرنگ لی آدی
ساز باز سب کری بدہی تا جیونگر کو کی بہید بنادی

کبت

ہا رکہہ بہا سبکی دل اندر علم قدیم بار دلجانہ
دن ددی راکہہ حضور آپنی سب بہر پور کری مہمانہ
سارا محل تہال کون لرکا جہاں پہایہ سگری رہیر ہانہ
جو کچہو شرط دوستی کی ہی سو سب کرسن بجائی سب آنہ

کبت

رخصت کرنی چلی سرکرسن جو سب تب چلی سب جاوذل راگی
ادر رکاب کی جی جو دہایت سناب نگر ہو نجانی
دیہہ بند ہو کرنا مہ کہیشو ہہجری جب جہانہ بہرائی
کری دلد سا آپ پوری ہرا ببی جد جب جدر رائی

کبت

آدر کیا کرسن صاحب ہنی نادر سب عالم کون لدکا
کہین لوک سب اس مفلس کا کیا بخت جوری جاکا
آج دیہہ ادر دنیا اندر الب ادر کون بد بہاکا
دیکہی سب زنار دار پر کہی ررس کا دہاکا

6

کبت

چلا سرا ماں بیدر لا کا سنگر کری اپنے دل اندر
میری بڑی بہاگ ہی پورنی جو بیٹھے سوہن مرلے دھر
اب سو جبہ کوں پرواہ کوں کی بادشاہ اپنے ویہج دہر
پر جو لوبہ پہاڑ نا غوری ماتکی کی کچہو تباہی ہو زر

کبت

بیدر کا ٹہاٹ دی بیجیں آیا جہاں قدیم بسیر
یہہ کیا بنے وہنے اب سو جبہ کوں کیدہر گیا جو دیر دمیر
7 تہاں محل سونے کی دیکہے جری جراؤ ہنٹ او جہارا
کتنک دروازی اوس کہر کے کتنک صحن ادر بارا

کبت

کہاں کیا لوٹا سا جہنڈ کہاں گئے ہیاڑ سے ٹہٹہا
کہاں کیا باکا سا کہر یا کہاں گئے وہ کانبر ہہٹہا
کہاں کیا وہ ساج باج اور کہاں گئے وہ باہیں ہیٹہا

کبت

کوں داد اب وی دین کی دی کہاں ہتن یاری بٹہبا
تہاں محل سونے کی دیکہے جری جراؤ ہنٹ او جہارے
کتنک دروازی اوس کہر کے صحن اور بارے
کتنک حجرے خلوت خانہ کتنک بنے بنٹ جو بارے
کتنک تختے طرح طرح کی کتنک جہجے رہنے سنوارے

کن

کبت

کتنیک تو رہور جا بلے کتنیک لے تیے مدہ کی جاے
کتنیک رتہ روشن سورج سیں کتنیک دوڑے جگت جگاے
کتنیک ہرن دو دریہن چیتے کتنیک سیبر کہڑی اپڑ رتے
کتنیک چوپای خیلاں کے کتنیک پنچھی خوش رنگ رانے

کبت

کتنیک تو صندوق جواہر کتنیک سونا ہیر بہر داہے
کتنیک مباک گلاب زعفران کتنیک عبیر سار بہرا ہے
کتنیک یہی قماش زر بفتے کتنیک گلیم ساز دہرا ہے
کتنیک آتش کتنیک پانی جہاں نناں بہر پور بہرا ہے

کبت

کتنیک خوش خرم ہاں کہر میں کتنیک خاص حضور میں کہڑی ہایں
کتنیک تے دربانی دواری اور چہو بدار چوکیدار کہڑی ہیں
کتنیک سر پر اد جن لکہنیا کتنیک کار گذار پڑی ہیں

کبت

کتنیک ہرنوں سنت اد سکہ جہ کچہیو کوتک قصا کری ہیں
گرد محل کے بہرے سرامانی ایکن ان نظر نہ آوے
جاب نہ اور ظرف کو پایں بہر بہرا دے بہتر بند آوے
عورت انتظار جو باری دیکہنے دینے کو ہاتہ ڈولا دے
تب ہیں یوں کیے سرامانی موجب کو لیہ رانی کس کاج بولاوے

کبت

ہیں غریب مسکین براہمن ہوں یہہ تو کچ بہوگ رانا

میری دل میں ہے اچنبا جو ان کہا خاطر میں آنا

شاید سوچی دیکہہ کی دور بل دولت سند طرافت ٹہانا

ہردم بہولنا بہا اپانان ایسے بات اپنے من جانا

کبت

تب دیکہا عورت سو زر کون جو اس طرف قدم نہی دہرتا

جانا ہے کرم کسیکو کا اپنے ہردم سوں ناحق ڈرتا

تب ادہٹہ دہاں براہمنے آئی لیا لغلمیں اپنا بہرتا

کیا جو رحم کرم اونے ہیں جو اس عالم کا ہی سرتا

کبت

اپنے سرپنت دیکہہ سراماں ہرکہ بہا کہر اندر آیا

جو کچہو خواب خیال نہی دیکہا سو موجود تہاں سب پایا

ہٹور ہٹور پر ہی بدہائی جہاں تہاں سونا برسایا

صدقا دیا برت عورت ہیں طرف طرف میں غلغل گایا

کبت

گرم کیا سونکی باس سکل سگندہ سنوار لگائے

جوگے دہری مرصع کاری تہاں سراماں لے بہٹائے

سنگہن کا جیہ محبوب اپنے خوش دل دل ملی غل کرائے

پوچہہ انکو کچہہ ادبر تا دہوتے سرخ رنگ تب ہن ہرائے

کبت

رسن بہٹہ سراماں دل مین دہر دکرسن صاحب کا دہیانان
سجیری مین سر راکہ سراماں تہاں کری ہزار سکرانان
کبنا بہوک دہ حب لک جیا بہکت جوک جو میں امان
جن صاحب کی کر عبادت تن ہاں بیہاں سیو کا جانان

کبت

جیسے جوک جگت میں کہتے تس بن بہکت جوگ نہ نکل
جوک بہوک سب حاصل تس مین ایسے ٹہور کہیں نہیں منزل
سوئی اتس مبارک یادی جسکا ہوی سو اقایم دل
جن تسلیم کیا ما وہو من سو وہیاں مین کہیتے کامل

انہو دا یا چاند کے بہتکت بہی بلدی
دیہہ دیال کو گرساں سبہوں ہوت سہای

میرے من آنند ہی اور مین نہی سمائی
ہر کم عط گو یت سر و تپ سدا ہیں ملی کہب ای

8

دوانیلر

9

سری گنیش ائے نمہ

سری گرنت ہنمہ

ذات بیلا

ببلا ابرم باری گت لکھی نجای
کوچیہ سنگ تپیلا کرس مکہ کس نکھی جھلی

کبت

کرس کہی کھیت لازی سنو بندت انجانا
لکھم کور اسنکلہ بے کیتی سر کہانا
اچھوں سمو چیہ دیر دہیان جیاندہ ہورکہہ من بیلا
بربہاوک سے نجیری لکھی ننے ہر کہ بیلا

دوہرہ

ہیرا کو نام منی لب رہ وہیاں
بہد جیے نجیا ولا نکس خارکہ مران

سورٹھا

نکس جاہنہ کی یران بہد جیے نجیتے ہو
ابے بلوی داد بہد سمین لنہ ہیو
ہمن کس کب کیان سموچیہ رکی میری جٹیرا

مونکہا

۲

موہنکا دیپے پای صنم بت کہودی ہا ہیرا

کوندلہ

ہیرا اوہ نہ سراہے جو لد دیپ نکھار
ہیرا نام مکت کہا کہودی جات گنوار

الصمد

پرتہم سمرون سبہ کرن حمد سبد کو لال
مرے دہر اگر کرن سری سوہن کو کب پال

القادر

نبیس کنس گالی ودن من موہن بیج نار
۱۰ نبیس ملک کنک کا جننے سری رادہی بران اوبار

کبت دوہا

سنکہہ جار اور کدر ابدم بدہ اوہنگ برا جے
ہتیمر کنٹ گسو تلک دو اوس انک چہا جے
باجنتے کل مال لال بدرم دور الہ جے
مور مکٹ بہو بانت مدہر مرلی مکہہ باجے

القادر

سری بندرابن بہانن ماہن کرت کہیل دیکہو چرن
کرسن ورسن کو ورسن کر گور الکہ رام اپنے سرن

ووہدہ

بندرابن بہلکنہ ماہن زدہ اور وودہ لکھک
نون کا نکھرے بانسری لوٹ یا کسرن جائے

دہ

کبت ۱

سرلا مرار ارے ابتر پیرہ پیڑ دی گس گن سر دوہ سب ہو ساجب جانیے
مرگ سن پاپ اودو رسے ہو ہوں الد ہول لیح جر لگ تہاں اے جانیے
ہولکے تیتاں لسپن ش برلانت پھرپن کاپد بتو بتو سکے جو کونہ نیے
کہت کب کرشن داس دو پیر ماں ابک کیجیے کوپیہ پاتنہ پالیے رہجا کرلباد

دوہرہ

۲ پیرہ پیرہ سوس ہونیے داماں وی تجائی
جرو نکودن پاں ضن پیرہ وی بہولای

کبت

ہو سر مرار لچیو ہو نہیں سے کار قرار چہاں گٹ نام وہ لورالنے تجای ہے
ہول کیے سکہا سکیے لاک ری لگایے تو تو ودار پیرہ گوین سراے
سرونی سر دوہ گس ہو سے انت گن کس ہوک بالا برپن للا ہاں
کہت کب کرشن داس پیرہ نا سمہار جانت اتی جر جادوہ باس

دوہرہ

۳ جب سد بانس ری لگے پیرہ تن کہاو
ہاتہہ لگے مر سکے کیجیے کوٹ اوپاو

کبت

وہ لوا ہیر پر جانت لگا ہے سو تو بلک وہ اپنے رو کتایی ہے
کر اپکار اوپکاراں پاتن کی کیجیے انیک نر دکہ دیہت مہای ہے
وین تو تو پال للل کو الک رنگ رچین تو لوا ودن جاپر ابک لگا سنے ہے
کہت کب کرشن کو تک اوپای کر الی ری مو سکہار جو کرم کی ہرلای ہے

اوپ

دوہرہ

۴ روپ سلونے دار دی ربیام سرہ تا بنہ
مرلی ہری گوپال لے اور بھیاس ما بنہ

کبت

بھو بھو کہن ہمارے کینت بنار وہ مار کے سر کجہ کول کر روپے ہے
پرسنم تو دیہاں ور تھبور ادنار کر بندر ابن جاے کو نخ سیام سرہ بارے ہے
رسنے رس اوبھا دیکہای جب آپنے سینت باچینے بیبرا او وزار کہے
کدت کب سندر اس برکبہاں نت دو والدری میار روپ دنے ہری جہات مرار جو کے

دوہرہ

۵ بھو جہات بیہی مرار جب دیکہے سورت چلد
کوں نکت اوری نیان سو دو بیری لیجاے

کبت

بھو جہات مرار یار دیکہت تنار یار آپہنوں کنہای ہے
دابہن نوں الپے برم جوت سکنت روپ نیہی وہات اکی جس لی نار دہ ہے
آدت برکہو دیکہو بنے بار لبت سندر کس نہو بانکے بیاری جہات گہری کے
وہی گکیے راوبھکا اجانک گوپال کہہن سا باسن ری تکنے تو مو تک آنکہے

دوہرہ

۶ تنگ تنگ سو سوں لیے نہا تنگ ماہی لو وہ
نہا نک تیار کہوں وار کیے اجانک مو وہ

بین بہاو رک چلچل حال سنکلیہ تنکو سنن جہان تنبنے ہے
نو کلد لبیر کے چوپخ تنکو عبہ بہکو جو تو الپے ہے بنے ہے

کوبک کاک کے کوک ٹہکو توبے اونکی کہنتے بہن گئے ہے
ادر سبت ٹہگے ٹہگا سند لال ٹہگے تو بڑی ٹہکنی ہے

دوہرہ

۷ بنتے رہنے گوپال جو سکن راوکی بر بہن
بنکو ہوت ابار ہی مرلی دی کو بین

ٹیکا

ٹہاوی رجبانہ ہات بناہات کول لجار کہن بیٹے مکیہ مو کدر بنہک بنکو بسجہے
السو ہولدل جبت نمکون در ہیول گئے ای سرہ ابیہ نم دیکیہ کہہ ٹہکی ہے
سرہکی سردد نیال سو نوبرہ قند لوک سندرکس جہاندی کہنو جبت صامی کہیجے
دداوکر جورکے گوپال کہتی راوی جو بنکو ر ابار ہوت مرکاب دجیبے

کبت

باک لوعرکت کاجسے ہرکی مبر رسال
نور بکت دہکے لنک خبب زبتت لکیہ گوپال

نوبرہ بکلو ربکت نہاکت جبہ ربا جبت ہرد نک کرت کہیبن وبدنال ہے
مرلی کی نور بکت ٹہلو ہوت ہی لنک خبب کا نیچے کت کاجنبے برر جبت نہجال ہے
کوٹہس راک راکنے سوکاوت رجہار رنس بار شتکار دبت سب رجبال ہے
کسندرس نیکے ربلوک نبر راہدر رکس رج زبتت گوپال ہے

۱ ہنو بکر دیکہور سودیت ٹہکور جور نہمک بک جلت جلیا
کاجنے کاجنہ لک طبیس وبرہم نور ملکٹ عدر رحذر ہرشر بانسری بجیا

سورت گرت جب سرت سورت کر کوپ اور گوال ست بلیا
کس کوت نہ تنیس آرے ارین باجت عرونگ گت جت کتیا

۱۰ گہن گہن گت جلت جرن ور سنگ تہکت تن رت نہ تتیا
تہن تہن نال تار دیت رنگ لاگ جہن جہن جہنکت چیت جہیا
نرنک نرنک نٹ گرت گت گرت لپ سن تہہ رس رچیا
تنے تتے تا نا تنے تا تتے تا تتے تتے نا جت کنہیا

۱۱ لکہہ نرنا تہہ سنگ سا تہہ گدہ تہن نک سکیے سبح سارے
جل نرنک رس راگ رنگ کر رس کیہہ رنگ سنگ جہارے
تن تنن نال دیت جہن جہن جہنکت جہن نارے
تمک نا تہہ تاٹ نہہ تہر گت نا تہر ناجت بہوارے

دوہرہ

۱۲ نبے بٹ نبے بجی چندراد جیت کین
سو جیت سو سکر کری منت سے منت ہین

ایک جہونک جہونک بیری ایک ہیونک ہیونک کے ری ایک گہیر ہوں گہیر ہوں
کری ایک کلپے سنجے بیرہ لوہ کہر بار کے ۵ ایک کہے کہا بنے ایک
کہے بولے میں ایک کہے وی وی ایک کہے بوری بررات بلی بارکے ۵
ایک کہے سہا بیر ایک کہے بنر بنر ایک کہے اوٹہو جہیر ایک

ہاہے بنتا سرہ رینا ہ سنکار رے ۴ ایک کہے باجے باجے ایک کہے
کہاں باجے باجے کہاں باجے کرسن مرلی مرار سکے ۴ ۵

دوہرہ وان لیلا

۱۳ بنرابن سبکٹہ میں دوہ اور دودہ لگای
بونت کانہ نالنری لوٹا لنری جای

کبت

ایک سمین رنکہنج میں مرلی دین ہون جب ٹیر سنای
بیول لیئے چندراول کی برہ دیکہ سکیئے ڈہک کے ہو جای
رنجک نیر سر پر میں یار لیو رنام جپے سرہ اگی
بریت کروں نند نندن سوں رہوں رہوں نہ رہوں ہو ری ہای ر

کبت

اہو کس نیک بنای برہوا ب یاد رہے ہو کہو کت جارے ۱۴
بولت بول للین توہ سمجہن نیکے بات کہوں توہ ارے
داون رنند نند سکے مرلی دہن میں بیرہ جتیک وارے
بہرل ہو رہے سمجہے جب ہو ملی رجکو بنتا رے

۱۵ کانہا کو ادہر ادہر تن کہند بکد رسال
دوہ کی ڈنگا لینس در کوالن نکے آل

کبت

کہیر لیے ہوی کنچن میں ات سندر روپ مہا ادہیا لالہ
تنس کو راج نجانت ہاری کہای کو کانہ بیدی متوالہ

مالہا

مالتی کی چھٹا بہہ بہور لیے بیری نور کے سوہن مالا
نند کے دوار لوگا ر ڈرن اری رانڈہ گی الن نند بیتی بالا

دوہرہ

١٦ باو کانو کو کل لے بتر انکر نکیہہ
ووہ بیری لوٹے سکے سو بند ا لنک بہنچ

کبت

مارک نجان دیتہو جان کاہ کہہر لیتہو سانور و سروپ کرکن تابیچ کو سے
کرکر بچار کے کرادرن کو ہتہ داری بادی کو کنس سن اوباد سے
دیکہو خبر ہے جولوٹ کی کرتوت ہنلی کرنہار ور سو تبر کے لوٹ کے
انتہ کانو کو کل اُت نیتر سو نکر آندر بند ا ہن بہیج میری دوہ

دوہرہ

١٧ ابتہ کہو کو او سکے نام سیام کو لہت
جاہ باوری بہہ کہہ جو ٹلے اور ہن دیت

کبت

کمائی لو مان کہان کری ارا جہ توہ دیوی روپ بیدہی تا
لنکر ہن بر چلی بنتا لب نیر دی روپ میا مدہ مانا
بیر دری کا ہنہ کچھو نیے جانت کاہی کو کہات رہو جن تانا
ابتہ کہو کو او ادر سکے اب توہ رہو نند للل بہو لدتا

دوہرہ

١٨ بال گوال کو لے سکتا سلتا ٹ بروبکہہ
نور کہت کی نیر بہتا سو دریس دہرانہ کے

کبت

کویا جو کوال لبہی تنک دولت کہن کی پلک پلک پارے
ادوہ نبہتر سور پکہا دہر بہیرن بان کے لی ہم لکھہ لڈے
سوی اندن میں ہٹہ کوب لسوری چلاکر دوڑ دہ سن ستزہ دچارے
کو ٹنک منتر بدہی سکہی اب سو دہر لے ہر ہمیر بجائے

دوہرہ

۱۹ نر سر کند رب ترلو پالسو بہجن جیو جان
ات بجتر چندرا دلے سو مرلے بس گیدر ان

کبت

سنر ور وب الذب میں جب کبیر ٹہاک سندی سبب آوی
الجن ریکبہ گٹا جبن لوجن جیون دامنے کہن جیر کے کاڑوی
مالن کی منگ دہر موند چلی ستره مارگ ست گاڑوی
ہیر سنے جب کورکس اخت کبجن ہیچ کری گہہ ٹہاڑوی

دوہرہ

۲۰ بدت ہیچ کورس کہے چندرا دل چیت چدر
اب کہے پہر جاوسگے بہان گئے مردر

وہاں سکے پاہنے گہنے ٹنا کر دیہہ بجائی کہاں اب جر ہو
جاول ہیچ گیے وودہ پن وادن سدن ملکیے آج دیکہے ہو
ییوں حکات سہے دل کی آلی ہوٹ اپار کہین تج تیہو
الجہر اہیچ الس کہے اب وائی وین جان پہنچے ہو

ماہم

دوہرہ

٢١ ہاتھ لو کٹ اور کان پھری ہیں چراوت کنگن
کب تم پائی جائے سو مانگت دوہ کو دان

کبت

ادھو کی کان پھری لو کٹے یہ سو دیکھے بات تمہیں بن آئے
کو کل کالو کی کو اچراوت پائی کہاں کب سوں ٹھگ لائے
ای بٹ پار کھوار نہارت مارگ روک جھکات لگائے
جاہو دی کا انجبر تو سوں ہوں اب جائی کو بھول سبے ٹھر رائے

دوہرہ

٢٢ پوچھو پھر ہر کس کو پہلی کہت ہوں نگوہ
کون کہیج بر جھاں سو بنا داں دی موہ

کبت

کائی کو ہیں نجاوت ہو نکسے دودہ بھجن آج نیدے ہے
بھول رہی تم کو نکی دیہو کہے سوں جانو آج سو کون ٹرے ہے
چار کیے ہرکس اور کہو آئے جو مجھری من بات اہی ہے
دان دی ہیں کا بنہ کو سندر یار جمیں نیچ کوں رہی ہے

دوہرہ

٢٣ راج تیج ہر کنس کو اری لیتو ار منت بند
پیتر و کچھو نجائی لو بند ہو جائی کو نند

کبت

کنس کی لو تیج مسانت ہو رتنہ کو لے سو الپ سو سنتہ ہے
این دیکھ کی بات سمجھو اب جانو لے لوہ میں جب ہے

دھور چرائی بیٹھ ہیں دوار ماہن ماہن لچھو نند نہ ایسے
تیہرو لچھو نجارے موہن کہاں ای کو نند کو ڈھوندہ پھری ہے

دوہرہ

24 ارے نور نوری باہیے یا کو رسکے کاج
واہ کنس کو مار پھر ہوں پر جکو راج

کبت

بھول گئی اپنے من سندر یا جگت ہیں کہو نکلتا بت ہیں
تو سوں گئی لے کٹھوری نینے ایکو جای کو تیج سو باٹ ماہیں
تم کنس کو راج لو نادن ہیں سہیں بہری کیتے تنس بیری کپٹ ہیں
اب تو نندلال ہے سمجھنے بس تو رکھوں نینے پٹ ہیں

دوہرہ

25 جو سنی باور کنس یہ بولت بچن کٹھور
لے چلی مکروی کو ادر چر ہنو ڈھور

کبت

بولت بول کٹھور مہا جتیہ ماہیں بیچ توری سنگ نہشٹو
ادر کہ بات نینے من انت انہوں کا دھڑ سر ڈسر کھوٹو
پورن پور ہری بیچ سوں جانت ہوں جیتو توں جھوٹو
اوڈھ کی سار لگا جا رہے موہن انت گنوار اہیر کو ڈھوٹو

دوہرہ

26 ادھر کا لگا بو جری نینے بیت گت بہاد
بنان وال نینے جال لے ودل کو ملک سنکر او باد

روپ کو مان گمان کرو جن توئے کیتے کو بیان ہد جیر سے
بولن کی گت ایکو سو بد ادھر کا نونے کہوں کید سے

ابرلہ

اب لوں کچھو عمر دیگرو تم کا ہالو ناچت فاج اکبرے
دی دوہ دوال گرسن کہین اپنے کہر گوانی جاؤ سویرے

دوہرہ

۲۷ لونگ الاچی ناہری پانٹ سپتھیر تہال
گوال جنس تم دیکھیہ سو مانگت دودہ کو دوال

کبت

تم ناچید کاجرائی کی بہوجن رہو گیے مایں لوٹ رہیو دگاد
جو کبہوں سوری دیکھی تہاٹ دودہ کو کاٹ نکالو کہوں سکرد
ہانسے ہیں بات کہے سو کہے کہو کنس سوں گوال نسے اگرد
پہلے تم لوجھو نند بابا پن پاچپے کر دھسوں چکرد

دوہرہ

۲۸ نند بابا سوں کہو سنکے بہانت بنائی
جو گوالن عسوں آر ماکھن کہاد چھپائی

کبت

بانگے کناچھن لوجن کی بک کٹانٹ سو مہوں مابنہ مرورے
سو دہی کہو تم کون کانونگے کارے سنا تم چنچل گورے
جو کچھو ہو بہری من بہتر الیے کہا اب کون کی چورے
جو کچھو ہو کہو ہم سوں ہمیں بہانت کے جہلک کورے

دوہرہ

۲۹ پور مہتر رحسکون لبے دردے لسنو نندنا لو
نبے بہے ابنوں کیسوں نئے رینت بنہ کانو

کبت

تمہن یک چھال نئے بکری نہہ ہورن دار رہے گمری
لوکٹے لی ٹھاہن چرادت ہوکم جاکے دیکہہ اری نکہری
ہم سول کر مانگت کو رس کو ار لوٹ کو مول نئے دمری
درکنس کو بہول کہو تمکو تم بانہہ مرورت ہو ہمری

دوہرہ

۳۰ پہلدان ددو کو سکے کو نہہ دلو نب چھان
پیے ریت بہہ کالو مین تیلے گر پہچان

کبت

ببربری جو سبے بنکو لٹ جات کے باجر دگای جری ہون
کوال کوار ری تلچای کے جالونکے سوری جتنے ہون بوٹنے ہول
تنکر ویبٹہ ویٹہای کے انگلہ دیکہادت ہو ڈری ندری ہون
سو دی نرہ ودہ دال سکے اب دی تو دی نئے شہد کو اوتار گہو ل

دوہرہ

۳۱ ایک داں ہیر سنہ نک ڈہلے لج پر ومت لہیت
ایک داں مکہر و کلی راہ اور ستکبیت

کبت

بہانک سے کہای ری نورای کی باوری بات عشق نہ کو لہین
تنبے ہوکا نہ کے لو ال للہ للہ تم بتبے باجر دگای چرایئن
وہورن کی سنکے ہور سبے اور جبے بڑہ ہہہ اوچکاین
اسٹوں کا سٹہ نچو کچہو سنس کبیر رہ تم کبت کی نائین

ع

۸

دوہرہ

۲۲ تم جانت نباہی سکے کہو کبت سو سانچ
جاکے یہہ باچے بربہت کجاوت ناچ

کبت

تن بن نت بیچ نہیچ نیعات ڈگر جات سنجے یہہ تر دلہہ کہت ہے
بجہاسے کہاں تم رہی ہو لور ای دینو تو کچیو ناہ اوسن کہو قین ہے
کسند رکس نہیں بچار ویکہو سو دی حکات لوا دجلت ہیں نہ بنت ہے
لوچہا بر دسن کو چہاندر نداں کا نہ دیکہے تلوک بین چلا با چہے ہے

۹

دوہرہ

۲۳ کہے کبت بس کو سکے جانت بہعر کینہ کیح
اود لندحہ سوں بان گیے توں نہ کہی کن ٹلیح

کبت

کہیر رہی کب کی بن مہیں تم جانت ہو ہم ہیں گنکے
اود لنوں یہہ بات کہو بڈہ کی ڈگ تم ہو رہیلے جہکے
نہیے جانت سار سنکاران کی یہہ کنجن ہار تہ بوتن کے
کر چاندی لنکر ہالنے کہار لوٹ گئے ہوری موتن کے

دوہرہ

۲۴ بن مہیں بہوسے کو ارے لگی سیام کہ ہاتہہ
کرسوں کر چہو ندوں بتے پیلے لو نتہ جہکا تہہ

کبت

اب نار چہاک کی ہاتہہ لگی نباد ال دی تو وہ چاں ملری ہوں
کرسوں کر جہو ریہہ دون بن بین ہمہن تری سوتی جہوم جہٹے ہوں

کر کسن کہی برتیت کرو یہہ ہو رنگ ماتنگ مالن لیہی ہونی
سو جیت ایک پری کو کیا تب تو رنگ ہار پکر چلی ہونی

دوہرہ

۳۵ ووہ مالن کی جو رتم ہو لیے سیام سنکیہ
تہین ووس کہا یادری جہٹے رانت کو لیکہ

کبت

دیکہت ہون تمہرا اپ جہین اچہی بنی لدل چانرل جورے
کاہو کو مالن کہای مے اور کاہو کا باجی بہرو تم ودرے
کوتک دیکہہ رہی بنمانہ جہاں جورن کی جو دیکہا وت اورے
ووس کہا نند لال تم ہین لیکہہ جہٹی کی میاتن نسے بورے

دوہرہ

۳۶ کہی چار ووس اور کہو تہین برتم سنکیہ برتیت
من بہو ہی مالن ب لیی برتم برتیت

کبت

کہر جائی کو بات کی جہولت ہو تم بول سکے لول نہار بکہرو
ووہ کہاں کی بان پری ہمکون نت کو رس بیچ لی جت بہرو
ہم سوں تم سون رس بادہ بڑہو بڑہ لیے باتن ہوت نہ بہرو
مالن وال کی جاندو کو لنگر لوہو کبہو تتنون ہو بترو

دوہرہ

۳۷ سو لہات سنر لال سکہ جبدر اول سکات
وال لکہی کمانہ جو جاندو دیکہی بات

بات

کبت

بات سنے نند نندن کی جب گوالن سوچ منہ سرکاے
چاندنی لے ہاتہ جھکات ملی این کا ہیاکو سیام کری لنکر دے
بات بین کہات کری بنک گوالن کیے کرہا سون چترائے
دان دون کالے مان کا ہاتہ ہمتیں تم لوتر سے پات لیاو کہنائے

دوہرہ

۲۸ برک لین ہمکون سکٹے تم اوت دیوہ سہاے
کسن لال چہاک گوالنے باچے ہتن اوٹہ جاے

کبت

۱۷ بات کی کہات سنے نند نندن انتر سوچ ہیے کر وچار
جانت ہون ہمکون ہم گوالن جو تم ہین من بات بچار
سنون چہاب کو ٹک سیان کرو ہمکون دہک سے لاکر دن ہمک بتار
تو ران بات چاون تیت ہین تھول ہیں ساک چلو چت بچار

دوہرہ

۲۹ تیری سون سوہن سو جبہین سمجہے کچہو اور
جب لگ ہم ادھیا ہمری رہون یا ٹہور

کبت

ہم کر جال ہیے جنہراول بات کہی یر سوچ ہیو
ٹہور سون ہنبک ہرون نہے سوہن تیری سون ہیے وہوہ کیو
اب ہین تم ماکن کہاو ملے اتنو ددہ وچیرچ باہ دیو
توران بات کہے جب سیام جو گوالن کو کتنو مال لیو

دوہرہ

۴۰ بات کہات نہجانے پئے بہوسلے نند کشور
جنڈرادل کہر کو بے کئے پلچہل بہوں کی جور

کبت

بیڑہ موہنے سندر دار فی سنڈہ ہہول کئے نکر انٹ سکے
ادت نور بات کو سیام کئے ات کو الس بس سیج میکے
اپنے ود کیا چہود اسکے پل ایک ہی ہنے اوتہ تٹکے
نینے چہل حیت کس کئے جنڈراول ہنے کہر کو ستکے

دوہرہ

۴۱ تو بات لگے ہکے اوتہہ نند پلیہ بام
کر سوگ زمین کرکس گر پہے پر سیام

کبت

لائی ہری تو رکے بات جیبے جو اوتہہ ہنے کو الن سیام لال ہے
ہہول کئے بیتیاں کتیاں مرلی کو ہی کا ہنہ بسار ہے
پریت کی بات لگی تی ہیں اب کس کئے سڑہ ہوں نہ سنبہار ہے
موہ حیت ہو نند لال کر پہر کے پہر کیا کہر کی کرو ہار ہے

دوہرہ

۴۲ جل ہن بہت ہیں جیبی جنڈرادل بن کاہنہ
کیاں کہری گوپال کی للی رکی نات دلہنہ

ود کئے ہن نیر جہوں ہیں سکے سو بنا جنڈرادل کاہنہ ود للار
انس کی ہہی ننینے لسو بیتی ہو وند نہ کونج بیدی بن سار ہے

ا کا نو

ادل کو حال بلوکت وے ہیں تجے جل پان جری ہنیے جاری
کسن کہے ٹک للی رہے ادن گہیں کو کہیں نسیام پیاری

دوہرہ

۲۳ لسر گئے سرہ سیام کی اوہٹے بدہ تن سال
چندر ادل کی نام کہ مالا جھپن کو پال

کبت

بہول ہے کہین وہاں مرلی کی بس سبین للی گئے جہٹک جہاگی کر ور کو
ہوی سرہ سیام کہا ہم چام کو بچار کوں ہو مت کبھی جنت جیت ور سہی کے
۱۸ بہرہ ہاں باز اکلہ سول بہولا بندا کسن پریم السندر کو وسال بر وانہ ہر کو
کہت کک سندر اس وہ کو ان کو نام جبت کا ہنہ جلی کو کلد نکر کو

دوہرہ

۲۴ کون بتہا نما دل ہے ہیو تند گستو ز
انکہہ تر اون سوت کی جر جنبو لجنبو ادر

کبت

بہا کل سیام لیے جب وہم نہنہ بس بات جبو مت آے
پاس کہری جو کہے بت کوں اب ہو جن بہجے کرسن کہنا ہے
ہار ون اپنے او سکو ادت جاری تہن ترجے جر انکہ دکہائے
کون بتہا نند لال تہین اب بہات ہوتا دی لو جبت ہاے

دوہرہ

۲۵ دودہ وی بت کہا ئیں ہیتوں جار جینکس
دو سمن وو کہے سیام کے نہنہ جرہا لو نیکنس

دوہرہ

ڈونگ لیے ترنا بہو سندر کے کہوں سیام کو بہو تن بکہرو
کورس وودہ بہوین نٹ ٹہاٹہین اودتہ بھیں للل کو بھونتا کہرو
بانے بڑہار بپاوتے ہی اودرداں دی بیرن کوئی بہو تیزرو
کو ٹہنک کسن ادہار کروں آیا جو کہوں کانہ جیوں اب تیرو

دوہرہ

۴۶ کہور کانہ ملتہ سوں بہوش ما ناہنہ بات
اری کہر بالک کی باونو نکس پران اب جات

کبت

مات سوبات کہے نند مندر کوں بیان کہوں حیاک کوں
بہو جن کوں کو ستاوت ہی تر کیا ہونا ہہ رتہ جلب کوں
بادری اوکہہ کوٹہا نولکا نسر نیم کو آنی ہہ سلک کوں
کوٹ کسن کیے نہ ادہار دیکہو بیہہ تا نو کانہ بہر بالک کوں

دوہرہ

۴۷ کو ادیوں بنلہا کر کوی مور حیاک جہور
کو ادہ ہی نتہ اوہانو کو وا اب سکیے بہور

کوبے جو کوال کو دیہیں رنبہان نا جہیوریں فربار اوہنہ بکسب کوی
یحیان یوں وولدوت چور دباوتے ہیں تر اور بانو کیروی
کو کپے ر لوا اس میں سیام کی کانہ کی جیو کو کیا دہوں بہوی
کسن کیے ستی برہم بتا مور جاگت دیکہہ جو مت روی

دوہرہ

٤٨ بدرہ رنگ تن پر چھا ہو ہیے سیام سو بینت
کسن لال جو بر رچیے پریت کی ریت

کبت

سیام سو بیری کاہنہ بیبے برہا رنگ سبہ رہو تن ساری
کاہو کی بین بہری الیسوال اور کاہ کو روی بینے جیت بیاری
وودر لیہہ پریت مہا سمجہے جو جانستکا ورک نیول نیاری
ہاوی جیو مرت تو جیت لوں ودکہہ کون تمہیں کہو نند دولاری

19

دوہرہ

٤٩ بدرہ بتنا جانے نیے کہیں اور کچہو ادر
جو جلبم تن کو ملی تو ر سیام جر ہو ر

کبت

کیجیے ری کوئی اوپاد سکلے انیا بیئے جو کہیں تاہم یارے
ودکہہ کچہو کچہو لوک کہیں کو وکیے بیٹے ودکہہ دمیت کیارے
پریم سمندر کے تہاہ اتہاہ ہی کو نکہسے کیہوں ہر پریت کہارے
بید کیتنے بچ ہار گئے پر سیام بتنا کیتوں نیے جارے

دوہرہ

٥٠ ہر جانت اپنے بتنا اور نجانے کوی
ودکہہ ووجا جلا کے لگی جیے سے کچہو ہو

کبت

آپنے اوکہہ کہیں ہر آپ نجانت اور بنان او ہارے
باری سے سبہیں ملی تیر ہاتہ لگے کس ہے بہہ بتنا کی سارے

کبت

پریتم سوں ماندہ لٹک بلوکت ہیں وہ بلکت پران نجیس ملک کارے
دیکھیں ہی کو لال جنہیں دیکھ کیے اری وای کلم کلانذرہ وارے

دوہرہ

۵۱	بہیں وار بولن اوپر جسمت پران ادہار جو الیسے رجہی تو کروں بواہ وو چار

کبت

سکلہ انند ننہ جمومت کی رونت ہانسہ جب بات سنی منتارے
سمندر ایک سوں ایک کوپ کہا وہ کو الن رد بکارے
بواہ کرن کہہ ہو ہیں سک سب سوں اگر کہیان دو لدرے
کرب کسن کیبے نہ سوہانت بچہو وہ لبے من کا ہتہ کہ سمندر بہارے

دوہرہ

۵۲	برج ننہا کو بیہ سکتا ہوت سنتا سوہات خبدر اول جب کاہتہ نہ جدی رہت دل رات

کبت

کوپ سکتا برج ننہا اور ہوت ستا ہمکوں نہ سوہا رے
اپنے آپ کہیں سب بات نجانت ہیں وو کہہ پیر مرارے
پریتم کی تن نک لگے پرے برسالے سہہ ہوں ننند وہنو ہائے
کی جیا جوک سہو کے بروں کے بتکہ کہا ای مرون اب ہائے

سورٹھا

۵۳	سمو جہا تو سموت جب ننت ستی سمو جہاے من پر جو کہیں سنتا ہو تو تو کنیجے کوں اوپاے

ماربان

دوہرہ

ماتھ پانی ستکوں گہی چلن تہا اون ایک ۵۴
ریکہہ سنومم کاہم کرو بیکہہ تریا بہیک

کبت

کہای کو سیام اونپاکر ای اور کہای لو کوک کالو پیدکا
مرلی ست ماکہن کانیرپا لو کٹے اور دہین کیہوں تج دارکا
کہای کو چوک بہوک دھری جت کہای اوہہ تہہ ڈوڑہ اکس مارکا
بہیک کرو تریا لو نندلال ملی وہ کوالن سانچ سکارکا

دوہرہ

۲۰ خوب بنے نندلال جو تن سجن کر چاو
یگ جاو گٹ وسیا جسو کینے اوبہاک ادپاو ۵۵

ترپا سنگار

اسنان کہو حمہان جل سوں یک سنکی للکیں ات چاو گرکا
ساری پیتمبرلال پہوڑکے پہرنت سیام بنے بسرمای
کیجن جوڑودا اورین لوچ کنجے بیچ ہین ٹہیک بنای
سوہن ہونے روپ کہو جہکے قلے ریکہہ سوہان چہای

دوہرہ

رکپ پایل سنور سجن لہکا لنگ سوہار ۵۶
کٹ کہینڈ کٹ بہری سوم کی ورکرے بہار

کبت

پایل پانوں بنے بجہوی گہو ملرد کہن گہونر سجن کٹ بہار ہے
پیل بہنور ہیر و لنگا لٹ وریکہہ جتنے ہیر ہہن سنگار ہے

چھن لئے ہر کنچر کے گلت ہین پ ل کو رنک سو نیارے
رہبہ سمائی بنے نرنس بہال دو اد رکھہ ادپر وارے

دوہرہ

نس چہاپ چپل ارسے رہیو کجے ادر چوبر ٥٧
ہار اور لپ نارنگہا موتی مانک سیندور

کبت

نس ارسے چہاپ چپلے بیری پہونچے کر کنکن بہاد نردلالہ
ہمکلے ہار بجہاپ بدی کلے جمیکلے رکہندی رنگہہ مالالہ
ڈہٹہڈی جرادجری کن ہیرسوں سیندر مانک بیری کرنٹ لالہ
کس کہے چہپ کیا ہیرلو اب رادہکار دب بنے نندلالہ

دوہرہ

درکب الکہن بہر کو سے تقفے بہر ملکہ بان چہات ٥٨
درپنی جاہیں مایہ رسن حی دیکہ دیکہہ مسکات

کبت

نساج سنگار فسیبے ہتہ کی چہرائن کی رسپ لچہنی جارے
بہاڈی سو بہاد مہا جہپ سیندر جوش دیبے ملکہ پال چپارے
چانپ چڑکی رہی بہر کوسے سرناوک بین مہا نچہہ تارے
ارسے ہین ملکہ دیکہ سکیبی ہرا ٹیٹھے آپ منہہ سرکہا رے

دوہرہ

وسن کٹ کٹلا سیو رکس ڈملکہ سکے ہنہار ٥٩
مانور وپ چہندر منہہ لیے کاڈہ زنار

نزہا سنگار

پچکار

چمک کیسو برن تن کنول دل سو چھاین لٹ مہک کٹ
اپنے بکن پڑے ہے ۵ بر ہوں بلوک ملکھ چنچل خرب ویکھ
جوت سوں نھل جوت پرم بندہ ٹھنت ہے ۵ سندر سبال تن
بھر پریم پریت جیسن مانو گنس مار ہکو بیہن دو نن نین ہے ۵
ای زنوی بھولی نند جو کر ما بین عاقل بدم رسن سبکھی پڑھنت ہے

دوہرہ

٦٠ نکھ سکھ برن سنگار تن سکھ لکھی پہچان
مانو جیتی جیتر زر دیپ کھیلا کھب تان

کبت

نکھ سوں سکھ دیکھ سنگار کیو تن نکھی ہیم سو بارہ بانے
چمکے انگ چین پٹا دہ سوں بدہ جوں کی جوت مہا ندہ
کو برنے جیت نند کے نند کے کام کلا بدہ سوچ لجانے
کب کسی لیے مکھ دیکھ کے سندر بھرے تھا بار جنت رانے

دوہرہ

٦١ کی چھاپ راجا کنس کو کہ تنے آو گنوار
کی بیہہ مانز اندر کے اتی نند دوار

کبت

مت جان کی بنھول لگنے تھہ بار ری وہ دیکھ کے بھیکھ لجانے
کی بیہ کنس او یا دیکھو کچھو کے بیہ آو گنوار ہوا نے

عجب

کی بہہ باتر چاتری اندر کے ای نند دوار بہو لد سے
سو جیت سوچ کہو کتنوں جیت پای نہ ری نکچو بچلے

دوہرہ

٦٢ جانے نند کشور جب پرم چھلکو پانو
بہہ چتر اے روپ پر بار بار بل جانو

کبت

سو جیت سوچ ہین دینان دہر و پیک کو نمل لال لکھو دیت دیکھیا
الپے بنے تکواد نتنا تم آپ بنے دہر روپ چلیا
جانے جبہہ نند نندن کی گت کو تک دیکھہ ای جب بنیا
ہین بلہاری کے ملکہ اویر آچھے بنے دہر روپ چلیا

دوہرہ

٦٣ سکند بر دلت کو دیت ہی نتہ کے بپے بردر
تہو ملک خال کہو نکنت کے چلیو نند کشور

کبت

سبکہ سیکہا دت ہنت کو ہم بات کہین تم کبجو سوی
اونر بہیر ندی جوکہا نہ جے ہان بردر کی جب کوی
جوبن روپ سہامد رگ گت الپے بنے بڑہ جوت نہوی
کہونکت کی بٹ اوٹ کئے تنہگا تنہگے جو دیرو پیک دوی

دوہرہ

٦٤ زر سر کندر پ دیکو پابک کے موہت پران
موں کہین تم درسن ہین دیکھو درسن دان

کبت

جو یکہ جیتے اور انت کہا سنور ر دیکہت سرن آپ سہارے
بادی پنے ربو کے گت کو دیکہ سبہی مکہہ ہوں تو کارے
کسن کہے مکہہ دیکہہ کے دیو ادلو سبہن ست تہارے
ایکہی مکہہ بلو کتی مہن تیے من کی دوڈہ اسن بارے

دوہرہ

٦٥ گیو مانجہ متر انکر کہو تکنت دیو اوکہار
کواں سہار سنور جیا ہیو نجے لیول ودار

کبت

مانجہہ کیو متر انکری جب کہو تکنت بیٹہ کہول اوکہارو
بیٹہے تہاں جہاں کواں سبہا اونکی اوریاں بہر بہن نہارو
دیں جوپ جاپ کہیں نہ سوینی جا نو سہام وسو سب کارو
کوتک کا تہ اپنے کرکے بیو نجے جب جار کہ لیول دوارو

دوہرہ

٦٦ کو سکے ای کہان کو ٹہری سبہاں
نیئے دیکہ لوہ کرت ہوں سنو روپ نہہ جان

کبت

دیکہہ جکہی جب ہوتی کی گنت بہن نہار مہامن بہائے
دیکہت کا نہ نہو توجت کو کہو دبے کہیے گنت سون تم آئے
کو اونسے ٹہری سر تہدر میں منگر اسکری نربائے
روپ لپیٹ ہر تنکو ابر لوہ کہا بدہ آپ بنائے

دوہرہ

٦٧ داسے ہم پاس برج بھوم سب ملن کی چاہ
ناہک ہمند
بن جال آوی کوں کو کاکو پرواہ

ہوں تو لسوں برج فندل مین ہم ای ابہی اپنے بل کوں
پوچہہ بیلکی تم پوچہے سبہے اب اکہن ور دیک پایک کوں
ہم پاو نیہ ہین ہمنری کہہ آج کرو بیہ کاج او تاول سوں
کب تس کیسے برنام سکیسے کہیو ہمری جنزر اول سوں

دوہرہ

٦٨ واسے سنکے بات یہ گئے جنزر اول پاس
ایک سکہے ای ملن سندر انت سکہہ راس

بال کشور میا جیہہ سندر مانوں بدہاتا آپ بنائے
نکہہ سکہہ توں سنکار الوکہن جیو بوجہین انک لکہائے
ای ملن جنزر اول جو دوار کہری سو بات سنائے
بیک چلو آدر کر لاو بلمب نہ کیجئے انت سکہہ پائے

دوہرا جنزر اول

٦٩ تو رت اد ہیئے ستیکہن الو دہای ای
دیکہہ روپ شملہ بنس دیو پک نای

رام رام مکہہ سوں کہو سو سن کی کہہ پانہہ
ات ہم ہیت چاہ سوں لای مندر مانہہ
ایک پلنگ پہا ات سندر جام بہنو تہ پر بٹہا لو
جرن سپدس بہووہ چام تو رت دیونا روپ بتایو

الحمد

سنت کرشن لکو ادھارن سوہن کی بن مہن ات بہا ہو
سو پرسن دیو نجہر نام بیکت تجہا سری کرشن کہا ہو

دوہرہ

۷۰ یہہ لیلا سوہن کری دیکہ چنندر اول بال
تر یا بہیکہ سیہہ کا چہکے اتی سوہن لال

کبت

چرن پکہار جر بو دکہ لینہو بارم بار سوہن بلہجاوے
۲۳ ات منگمال پکہوان بنہای کی اپنے ہاتہہ سوں آپ کہواوے
پریم کی ریت کرت من سوہن ہلمل کے گہہ انگ لگاوے
بہاگ سو بہاگ رت بیس چنندر اول سوہن تکت نہن ہاکسے پاوے

دوہرہ

او ہیت لیلا کرشن کی کا دیر گنت پورن
پرم پر بیہہ پرمانند پا یرہ لیلا ہٹ ہان

دوہرہ

جو یا کو کا لونین سنے لیلا ادہم جان
کرشن چرن ہرتا بسین ہوسر اکلیان

کبت

جبلے جیو برجراج لینی بیکنہ سو تہان کرین بلے کرین
کر بہاگ کے کرتا سیجی کی جب رین کعت نتیج برین پلے ہرین
بادک بدہ پری کا جو کچہو کتنوں دڈہ ہا یرج ہوسو جرین
تلے پربایت پرنیت کردہ ہرتا م کہیت سوتر ہیر پلے نریں

تاریخ غره حر شعبان ۱۲۱۱ از سرکار دیوان درس بحر یافت

22

١٢

٣٢

١٧

١٥

23

Krishna

24

۲۵

سرگذشت نهم

سرگذشت آتهنه

روزی برجیس چنان از درد سر بنالید که گفت ای ولکان اگر میخواهی
که در هر دو عالم ابروی خود بیفزائی در این جهان از مال و منال
اباد کنی و توقف مکن فرق سر مرا با طبر از ریح خلاص کن تا
بشکنی لیکن پیش از آنکه تیشه و ضربه دیگر بر فرق برجیس فرود آید بجهد و
ناگهان از فرق سر برجیس دختری مسلح برآمد و در آن وقت اسلحه برق
و نیزه بر دست داشت و چون بیرون آمد چنان در میان ایشان
بایستاد که همه ... در نظر ایشان شد و دیگر بار نعره زد و
گفت ای اهل ... و کرم ... فرمود که نام او ...
فرمودند که ... همان شد ... ای دردم

...

۲

سری کشتی چو کیفیت ای در اندرون شنود او دانست که تمام حکایت تمام دانو

راجه مرتوک بیتکو ولد قوت زور تمام سلاح گرز تو کسهم ترکش اندر

و پیوسته کوب دیو اندرون چلم و پرکس او بیکو بیهٔ اندر رسیده در مرتوکه

گر بچه سر آمد و مهادیو بیتی و الدلا و اقسام و باتهاهای دیگر از سر تو لند

۲۶ خود بر ساخته و العلاج و الواح ازالت تمام دیوتهای سامدی از بت لعدار

خوبسه و برد بسیار رجود و خفا او جاری شد پر کیلاس رفت

بیش مهادیو رفت و کیفیت سر و حال اظهار رحمت مهادیو جواب داد اندر

بر حضور بنمس کشتی بریا از رئس چو غرض اقوال خود رحمت وراثت رحمو بعده مطلب داری

بر او جهانی گشتم و بر بیدم که ای اندر تو درانجا چرا آمدی و چه

اندر غرض خود که ای مهاراج لرشند آمد و ای امر تمام دانو که بچه دیوبان

نمود ساعته بجد ساسامی منقص گشته ام انجکی صورت اندر زبانی او شنیدم

بهر را رسکت خود لکادی سار برای کشتی جر تمام دانو مدد کرد او در

بندر راه بر ساخته و دیو گرفت مرتب ادب چهکار کرده بدر راه جد شستر

ـــ

بر سبیل ای برهمه چو دراوا یک ششه [illegible] لکهای در می آید نام [illegible]

و سهام ای چلونه نشست بر کس چو [illegible] ای للعه اوسا نام الکفار

رشت سهام ای جلی [illegible] دریهای هندوی [illegible] کلا نام سلعه

سالع ملح صحیح درم اما لوه [illegible] سد صد [illegible] الا فرزید و [illegible]

نمال اسا هسه تو بند بهر کس ال العبت زیاده لی درهم محصولات و چوکس

می کند اند [illegible] یا در لعو [illegible] محاج می ماند روزی

عور او بانو [illegible] لد [illegible] درهم محاج [illegible] کهم می اند خلاف

درهم دست دریا [illegible] لی محتاج می کند [illegible] العبت الا [illegible] درم

باید [illegible] درم بالت [illegible] بمدرس [illegible] لو کلف

لعلعه [illegible] اوریهای للصر [illegible]

ارسیت [illegible] درم [illegible] صاحب [illegible] درم [illegible]

الوه [illegible]

[illegible] الکفار

بار [illegible]

الحال و هیچ شمار جا مالک امر محتاج جلالی با در بالکلی نام میگذارند

بعد وفات بیکو ته پدر ری با لعبه پرکس ز ربت او سپانام

للقادری بکشد اولاد و فرزند نمی رسد آنکاه کمی و غیره هند

کرده مهام ربن للقادری بکوید ولیکو اورا اهات کرد کو او کر حقوقی

الکادر سیاه اماتلکر با لعبه حد پیر رسد در لعراه ملکر آن ازکاک ملحقه ملکوید ۲۷

للقادری می انداز نام لاحت و مهام لی حکوته است میر کش حیو لفقی از لعبه

بوجه دانا نام للقادری است و مهام لی حتی است سلطانی بالم للعبه

حیا ههرم اسما ولیکن بلند او رسید رجوع را تحلف در کان اولاکر دید علی العجم

هر اولای بالدو سر دربر بالوانع مخلک رفی است ملو ندکی قرار دند کتعلقات

ولی حکرکو نسم لعبد للالصار عجم در عدار ذوی لعکر فی و تعلامی با ام حزی ما هیچ

للقادر حکم که هو لوحتی حساب حلکس بلد دارکس جمعه را الد عدات

و شیع رنای هامی با لعبه حق الدر رسید پس امر حلک را قلع ولیس میقدر

ولعقد حیف صد حیف بلد محمد لک سکت و ما للغ کنم لو و فسیح حله

ندیمای و دبیران خود را طلبید گفت هر کس از لشکریان خلاف فرماید
بعد از این بیاید سزا دیدم گفت ای لشکر در تمام شهر من ... کسی
بیاید مثل او را ... آن حلقه لشکر همان وقت ... را کسیله ...
ایلچی کرد ... رسید چه شد ... لشکریان در انجا ... کنند
و بیان ایشان ... لشکر ... مثل ... و با او ... در هم ... کوه
و ... لشکر اسب ... آمده لشکر ... لشکر در ... برده
در ... لشکر ... را که ... لشکر ... جای دل او
و ... رسید ... ای لشکر ... امین ... لشکر ... کوه
ای ... خود را ... در ... بعد از ... ایشان ...
که ... آن کلام ... لشکر ... و بعد از ... گفت
علت ... تو ... کفتم ... علت ... رفتی ... او
رفت ... طلب ... بعد تو ... لشکر ... ای ...
... علت در ... بار لشکر ... رسید ای

رکعه چنو حال الله برعی چهار کنشمه چیزی بهم ودرم و با جابک بنوابید
که به منعمد لش بدرین ازرنگ خلاص گشته به نیکو بنده ربت بود
رکعتی گفت ای الحجه درلوا منکر بوجهه دانا ما لگاه بین مع آمد برت
ان همه تمام قبابل در جنت و شهر خود لگاهدارسته برور ووالاکی بدرم
ان برت بنام بدر خود شکلت نمود بدهند بدر تو از رنج خلاص فم
به نیکو بنده برات چهار حلیم لگاه بی حجت الف موره رکعی بگاهدار سبند
و بروز وولایی دیدم ان بدر خود شکلت نمود بار زدر خواب بدر خود را
دید که خرم و شادان و بر لوان طلا نشسته و در روی گشته بیکفد
نیکو و گدا در دست شیخ نا الله در خلوت ابوز جنت است و با قرار مید مسعود.
که صد رحمت بر تو باد که بدرم تو از عذاب دوزخ خلاص گشته به نیکیه
میردم بر همه الیح تراهر هم عالم نیز فرار خانه با جنت این کعبه ارتواز
عاجب شد و دارش لشاد خالی از اسیان بر سر الحجه شهاکس باز بدین ز رفت
ای الحجه حد بسیر عباد موجه دانا نا هگاه بین هر کس که نگوید شنود

از اینهاست آنچه حکیم برابت خم کشند اکنون ما گیم اگرچه صد سر
پرسید ای ماهپیکر صورت او را نیت یوکیه لکادیپ مینو دیام ان خت
دیها تم آن چگونه است میرکس صر گفت ای للتیه در برم اتماه در اوالین
ماه بوکیه لکادیپ بود بهلد نام دلاور راهم هسین مهک مپسا تا الیم
چار پسر داشت از انجمله لسک نام همراه خود و چار هنشته دعیار
بود همه بر مال دیگران نظر داشت هر چند که پدر او نصیحت میکرد
لیکن او باز نمی آمد چون مادر و پدر پسر دید که از بد کرداری که داشت
خود باز نمی آید از خانه بدر ساخت بعد از آن در شهر دزدی گرفت
روزی چو بعد از آن او را از دزدی گرفتند چون دید که پسر الیم را بست
و در کر نبند بعد از آن راه بیابان گرفت و دری جانوران از گشته پوست
خود میکرد چیزی از اوره باینجه که بر تن داشت خرید حثه به توبه بازی جواب
کرده بعد از آن برهنه در جنگل میماند روز دیگر لوه از افروختن ما
ترند بعد از آن بر سر اوفتاد در میان جنگل بعد از آن درخت ببک توقف
بر نشست

سست نشسته از اندرون پی سر با یکدم خواب در چشم او ماند چون روز
نگاه داشته شد بوقت دوپهر سر با ارتن او ببرد رفت علاج گرسنگی
بود چون طاقت نماند که جانوران را کشته از قاتی جمع کنند
به جبلح کشته از درخت‌ها زیر بن بهاک حبه ادلاود زیر درخت سال
مذکور بنوشیند علاج از سبب لیکن از آن بن بهاک رنگارنگ در زمین خورده اند بخت
که روز آخر شد تمام شب تا آنطور باز ماند چون روز دوم باز بیشتر زاد
مهرهای کشتم چون او تمام روز چرخی گوسفند بود اگر او بیرون تصور محو بود
در آن بن بهاک که در زیر بهاک سیاه بود گرسنه بود اکنون لیکن خورد در نشستم
و تمام شب که از سر با حواس در چشمان او بلکه نیست بود اکنون عاقل اعتبار
گردم مهاک پیدا نگاه داشته با وجود اینکه شد در بعضی یک سال از تا الله
و همه سلطنت صلح در جای حاضر شد چون اسب مذکور در بلاد آن افتاد
تعجب باید که اینها اسب از کجی است در بعضی او ولد غیب بر آید
برای نیک فیروز نگاه داشته گردیدند لیکن از عنفوان آن الله و

است که او نور رسیده است این سخن شنید برادر بیدار گردید پس

پیش پدر رفته سلام کرد چون پدر دید که پسر مرد است و خوبی پیدا شد بیدار

رفته و خوبی ملک دیدن آمد تمام الله به لیک ولد محمود محبت

هیبت رفت بعد از آن لیک لیکن اسلام چهار فرزند پیدا کرد و سالها بر او

سال الله ملک خود نموده بود پس زمین از این جهان فانی بگذشت رحلت

بر این سند هر کس که تمام نوشته بلک و بی نگوید و نبود بهاک از دید

پروردگار روایت میکند الله صاحب سید ای ناهید و رای ماه تو گوید

لگ و بی میکنم تمام آن شریف اظهار کند هر کس صورت محمد

ای الله درم او تار در سند را آن نام هندو نوشت نام الله راج

میکرد و حقیقت نام الله و در خانه شیر با بود از قسمت و جاه مادر شده ولد

و دلبر و اقبال همراه لیکن در خانه خود فرزند پیدا گشت بهادر نام

منفرد و منجر بود و بی که در راه کنار کنی آب به مراد خود ولد

تمام ارجن همیشه و بر سر آن آدم رسید الله کرای صبا بجوید که خود

ارجن

آب که خون میشد سبب آن معلوم شد سر نگونش چنین فرمودند این هم ایوار

چون پیران آن دهه در همین فکر بوده که لعبه بزرگ بیت بی اولاد است

کسی که همچو نیست که عقب لعبه پیر کارج خواهم کو بایان جلوه شنوند خواهم

بهمین فکر از چشمان ایشان خون می بارید باران تمام آب که لعبه پیران خود

میدید خون میشد چون دریده هم گفته است سخن که بی اولاد است ۳۷

خود پیران او را پیر کارج محروم میمانند و هر گاه که فرزند از لعبان پیدا میشود

پیران او خرم و خوشحال میشوند و شیر یاد میدهند و درین جا یکی هم ربانی

آن شخص پیر است که در خانه فرزند و اولاد و الا از نیز نیست مردن به

که بی فرزندی لهذا لعبه همیشه متفکر میباشد و بیرون کاهی خود نعمت بسیار

هر چند که چاک و جیب و پت و تیر بهر اولاد میکنند لیکن هیچ نشد

در همین فکر تمام عمر عزیز لعبه ورانی بکند است و به ضعیفی و ناتوانی در رسیدند

العجوب که پیر است که خود و خود گشته بمیرم که از پیر ایشان مردن

خوب است یاد نماید خود و لعنه که اگر بابت مرگ خواهم مرد رنگ خود هم

دست از این کار باز ندارد تا ناگهان روزی بر لب نهایی نور رسیده

بسمت حیقل لطیفی سیر و گذار نموده به شهر بزرگ رسید در آنجا سماک دیدن

رفت و از پس لب خارج شد و هر سو چه آب است بید و امید لیکن حالی

در یافت و یک باللی گلدن آن در کنار نمود و چه شنید که گو باللی کبیران

نشسته نیست لیکن لعن پس آن کشتر رفته دید و بت و لمک گرد و

کبیران جهان شده پرسیدند ای الجه چه مطلبی در این ماها ن بر لو بها

گشته ایم الجه پرسید ای بر هم رکنه شما از کجا آمدید و باللی این لدب

کدام مطلب نیست نیست ملکند کبیران گفتند چون ماه ... نزدیک رسید

است مردی رسان ما که به نور از سر کوک بر این باللدب ملو آیم امروز

پوتر و امام لقاد لیست هر کس که امروز مرد لقاد بملکند ای ترا و خبر بند

دهر ملکه میشود که درین جهان فانی انتقال ملکند نکه بوک بر اب میشود

الجه این سخن شنید ای ... آب د برت پوتر و امام لقاد لقی هوا شد

بر دو کلوب باز نمود و در ... رت لقا دیب در ... ماند

کبیرالعلم ما

بعد از سه ماه فرزندم هم رنگ بود شد و مال البحه هم هم از آن گشت و
بوقت رحلت یافتن از این جهان به مکهنه پرابت شد سری کرشن صورتی گوید که
مهاتم پرت بو تر وا نام لکادیپ از دل و جان بگوید و بشنود او را لایق
و سمبه جک پرابت حکایت **ناگیم بار** البحه چه شنیدم رسید و رواد اینک تا
٣٠١ ماکهه کر لکادیپ می آید نام آن چیست و مهاتم آن چگونه است سری کرشن بد
گفت ای برهم او تار است کلیا نام لکادیپ است شخصی یک زنار دار بود
که در جپ و تپ مشغول و در گرفتن نام ما هم وقتی مشغول لیکن جاهای از در خفی
یک فلوس هم نداده بود چون جپ و تپ و سنجم تا آخر او به غور رسید روزی
در صورت زنار داری به او آمد سوال کرد که نا ایچا بده از سنیق
این شخص عجب سنگ یک مشت خاک در او ندید که در دست ما بود
امدا خیر بعد از آن عمر از اینجا رسیدم و قسمی کر زنار دار بسیار سوز از این جهان
غلط از رحمت انا ممت بر رست از طعام جپ و تپ و سنجم لمر بود که
رفت و عوض آن یک مشت خاک شد رحمت بجهه بادر لذا بر ده که

یافت لیکن چون باز عمر بسلامت علم سیم بدلم نبود از اطراف چون
دیو شنیدن قصه نعره کشیدن گرفت بعد از آن پیش ما رسیدند بسته
السلام گفت ای بازرگان می برم خبر ما باید گرفت باد
جواب دادم که تو در ملک تو کی میان باید خاک چیزی دیدی کس بدان
بودی ما در آن از غلام محروم شدی همه ملک بران خاک کسی در خانه
خواهد بود سنه در روز میکنی در بنیاد دیوکان بچه دیدن تو خواهد آمد
تو هر که در روز بیاد در بحر لکو دیو که بسیار منت دار شوند زمان جواب
دیده که مردم یک ... لکاد که در او ... ماه ما که میشود
بالشکر کنند باز نام او ... مردم یک ... مشغول خواهد گو
همه چیز از طعام ... لکاد ... ترا ... از رسیدن این سخن
زیاد داری ای نه خواهد در روز میرفت ... چون دیوکان
بچه دیدن او آمدند دیدند که در روز ... لت او از ... که در روز
و اگر ما آن بچه دیدن تو آمد ... در جواب ... گفته کرد مردم ...

لعوبی

لغادیب که در اعلایات ما که میشود با تکلف کند چون لغات ها مینام از جمله
چند کس گفته که دهرم یک ربت هر که ماند دلود ربعی گفته که دهرم یک ربت
ملفر دیدار هم ها ست بعده دهرم یک ربت حب الله الهامس از تکلف
نمودند ای الله از تکلف ممکن دهرم ربت لغادیب انواع انواع بانعم
ورق اقلیم زیور و از هر قسم علم و نقره و طلاء جواهر و هم خرد در
۳۲ خانه او مهیا بند هر کس که چها نام ثبت کلیا لغادیب اعلاء در شته
بگوید و بشنود در راه جهان ابروی او حکم کس و همه تحیی در خانه او
خواهد ماند تا کمه کرد | از جمله چند بشر رسیدای تا همه چیو لغادیس که در
لغو ماه تا همه میشود مهام ان خبت نمی فرماید سربکش چیو فرموده
ای الله اندر در لغو ماه تا همه لغادیب میشود چها نام دالاوا گر به یکت
این ربت بهوعی به ربت برات کو از ربت چون بر آید
به دیولوک برسد چنانچه کیفیت ان نیز مکتوم روزی اندر
در اندر لوک خوشی میکرد و درینجا چند انکه کند ربت

در بچه‌ها الهی تا از حکم ایزد ایشان سرود و رقص میکردند در بعضی
ناودان بام گنبد برب دشت و بنا مانم ایچه ازل گنبد برب
مذکور سرود کردن گرفت بر ایشان عشق غالب شد از این سبب
در سرود بیباک افتاد و البته ایشان غصه شده بر حال اسراب دلاو
که در مدت کوک رفته برب کونداین البته از دلقک گرداب
بر حال در گنبد اله با حال برب برب شدند در این تمام روز و شب
رنج کشیدن گرفت جانوران را گفته قوی خو میکردند روز
برب با زن خود گفت نمیدانم ما را چه گناه کرده بودیم که بهیچ
کس ضرر با ملک نبود و کشتن جانوران که عذاب است اگر از
گرسنگی خواهم مرد لیکن جانوران را هرگز نخواهم کشت امروز چنانم
لکادب که در این ما گاهی میشود تا ز روز چیزی نخورده و لوقت سبب
هر حال از فردا سر ما مدار باید نباید حیوان در چشم ما اثر
بکند فردا روز آلهیه نوش مرا او مهمان گشتم بر در لکادب

بچه‌ها لکا

که چون ایشان نخورده بوده ایم از ابر پشت قرار داده ام و از شهر ما که تمام سبب بود در
ماندند اکنون جای کن بود استم بهارستان با ما هاکا مت فرمودیم
لطف های از پریت چون همه خلاص شدند جسمانی ایشان که همه بر
بوده باشند و از هر کس لوک بدان آمد بران بود رسید باندر لوک
رسیدند اندر راه دید دولت و همگی بودند از دیدن ایشان اندر بسیار
٣٣٣ تعجب بود گفت ای بانوان شما تو برابر ... بوده ام که زنده بر پشت
بودند بوده که چه کنند هر پت یافته تا بجا رسیدی شب جست بانوان گفت ای
اندر از طفلان جانام لقادیسی که در لوما یافته بود از چنین پریت
خلاص یافتیم باز نجات و تو یا بر پشت گشتم و دراندر لوک رسیدیم از این سخن اندر
از جا برخاسته همه را بر گریبان داده و دولت بودند و تعظیم بسیار کردی
الله چه بیشتر هر کس که همان تمام جانام لقادیسی گویند و بشنود اکنون بهار است
هم مرا پشت خلاص شمائل بدا الله چه بیشتر رسید ای همگنان در
اولاد ما همه هان که لقادیسی گویند میان شنیدن این ورام هر کس صحیح

گفت ای راجه دیدم اوتار در [illegible] وقتی که رام اوتار شده

راجه جسرته را [illegible] سیتا [illegible] داده [illegible]

سیتا جیو را راون ربوده و به لنکا برد و سری رامچندر جیو هنومان را جهت

خبر فرستاد چون هنومان خبر از لنکا آورد رامچندر جی همه [illegible] سپاهیان

بجهت فتح لنکا و [illegible] راون [illegible] سیتا جیو روان شدند وقتی که بر کناره دریای

شور رسیدند در جا متفکر شدند که از دریای [illegible] عبور نمودم از [illegible] مملکت

[illegible] رسیدند [illegible] گفت ای [illegible] لیکن از اینجا

مقابله [illegible] کرده [illegible] هزار [illegible]

بحضور [illegible] سری رامچندر جیو [illegible]

[illegible] نموده گفت ای [illegible] بجهت فتح لنکا [illegible]

که عبور دریا نمودم [illegible] گفت ای [illegible] راه

[illegible] بجا [illegible] لنکا [illegible] از طرف [illegible] عبور [illegible] شد

و لنکا را فتح نموده و راون را کشته سیتا جیو را خود همراه آورده بعد از آن

سری رامچند

سیری رامچند جیو لشکر را لمکا رمنوده درلشکر خود آمدند و برت بچهار لنکا دیب
لنکا بود رسیدند از طفیلیات برت مذکور از دریا گذر کرده درون ارک سته
لنکا را فتح کرده سیتا جیو را آوردند هر کس که مهاتم بچهار لنکا دیب بگوید
و بشنود بیک اسمیدجگ باو برابر ایت حاصل تعالی کم بود در
راجه جدسنه پرسیدای مهنه لوماس یهالی لکها دیب میشود مهاتم آن بمن
۳۲ مفصل بفرمائید سر پدکس جیو گفت ای راجه اندر راجه ماندهاتا در پس شنید
در ست یوگ بشنت من از ماندهاتا گفت که در ست جگ سارس نام
شهری بود در انجا جدر ربهه نام راجه که قوت ده هزار فیل داشت و بسیار
دهرم اتما بود راجه مگر در روزی اتوله لکها دیب که در لوماس یهالی میشود
نزدیک رسید راجه در تمام شهر منادی داد که فردا روز لکها دیب است
هر که در شهر ما کس چه زن و مرد و چه از زن حامله بود در روز برت لکها دیب
چنین روز لکها دیب همه برت از لوله لکها دیب لکها در ست دلوقی ها
از راجه و تمام مردم شهر روز برآمده رفته اشنان کردند بر کناره دریای

مذکور ٹھاکردواره بود بعد مفروغ ایشان در ٹھاکردواره رفتند در آنجا یک
سنجه طلا تیار کرده و از آب پر کرده نگاه داشتند و باز یک چیز تا الحال
نهاده بر جای ٹھاکر از طلا درست کرده نگاه داشتند و یک تهال الوان سی
سنجه مذکور ایستاده کردند و زنار و دار را طلبیده تماشا وضع کردند هم
بحبت شنیدن نقاره کرداميدند و بعضی شب بیدار کردند در عظیم یک
بهلیه که در هندوی این را بهلک میگویند تمام روز نگاه داشته از صبح تا شام
جا لوردن نگاه در سنجه کرده بوقت شام همون آمد دیده که در
دنیا هجوم بسیار شده ما دار که ما هم در این نسخه نشان آن
ببینیم که چه خواهد کرد چون بهلیه مذکور از صبح تا شام چیزی نخورده بلکه
آب هم نه نوشیده بود در سه شب و تماشا دیدن گرفت
و تمام شب تماشا دیدند چون صبح روز دیگر شد هر کس ایشان کردند رسیدند
بجای خود رفتند و بهلیه هم از آنجا بجای خود آمد الخ
تمام روز گرسنه مانده بود از آن قرار و تمام شب گرسنه

اتفاقا

34

۱۱

کتها دیدند از اوجا که آن را اعتبار نموده و دیهات اطراف لعادی ها و برد بند
که چون سلسله مذکور ایشان قائل رخت اقامت بربست در صنم دیگر
البته او تا رفت و لیکن بارها هم آنها گشت و در نجیب لکاد ایشان شدند
بیرون رفت از لشکر خود جدا افتاد در راه گم کرد در جای زیر سایه درخت
۳۵ بزرگ اسب فرود آمد و در خواب شد در بین آنها یک ملیحه از بیرون
دستمال فرو آن کرد و او رسیده از اطراف به بتر و لکک دستی و جد بر
جنگ لعل گرفت لیکن از سبب و هم لکاد ایشان هیچ سلاح بود کار گر
نشد در بعضی یک عورت آن البته بدر آمد هم سلاح [illegible] بوده
دست او آن بدری آبدار آن دست او تمام فتح ملیحها آن کرده او رسیده [illegible]
سوخته شد از آن البته از خواب بیدار گشت و در تعجب [illegible] ماند که تمام فتح
کرده را آن [illegible] کشتند و این شخص کدام است که او آن را البته در شب
انشا کرد اول غسل [illegible] البته قدر بود صنم [illegible] سلسله بودی و جانوران را
می کشند [illegible] جانوران ملیحه گشته تحفه کشتن [illegible] البته چون

تو برت لقادیس کرده نیکوی بماران از طغیان بیت الولد لقادیس

کسه شدند بی خاطر جمع از اح حمودیتین دو مرحله که از بیحیان فالی استقبال خواهد

کو از طغیان لقادیس بکنند رانت حودی نان هر کس که صاحب الولد لقادیس

بکوید و بشنود از این بیان سبحان خدای تا العجب صد شیر رسید ای

در او دریای ما حیث که لقادیس میبود نام آن حیث وهمانا این حکومت

است هر کس حق کفت ای العجب صد شیر العجب ماند تا با حکومت از پیش

رکه رسید بتو نحن آن کس که براحته ماند تا التفته بتو میکویم روزی ابد

ار اندر کوک آن سه در بیا ایجد و بلوکان پس اندر سرت میکردند

در همین میلیاردی نام کشور از دولت کاب نشسته میکرد اندر رد خاطر جوی آن

کرد که امیر کشور از زود نشسته اندر کوک خواهد رفت بکوی نام ابجد را

از ایجد و طلبید کفت آری زکشور که نشست نکند رفته و نشسته را او

بنگ تنکی ای الجه ابجد امدکه از بعد افروخته اندر رود ان لحظه حلبکه تنک کردن

از کشور استاده ان دو در پی خرس سر بعد دل کرفت و بس بود جنت

در بعضی اوقات

هر رقص که آن آغاز نموده تا نزدیک نیم شب شد کنیزک بیخود گشته
مست شراب بود و خفته گشته بودم هر چند که سرود خوش آواز
زد دور نمود کنیزک سر بر پای او بود بعد از آن آهسته آهسته کنیزک روانه شد
از نزدیک من دور گردید و از تمام رقص نمود از آن جمله کنیزک
در آن لمحه عیش کشته دست در کفل کنیزک انداخته بجهید کنیزک سر از ۶ م
دهان بر آورد و قرابه حیات او در اوایل در آرام خود گرفته بود نیست
ما نصفه و تباه یافت سه ماه و سه روز نیکی ماند بند و کنیزک آنقدر مدتی سال بود
در هیچ تصور کرده. بعد از آن آنچه اجازت خود خواست که این هم کار رخصت ده
که باید رو که برد هم کنیزک گفت با حسن که سخا ملتمس بعد درین باب از
ترس شراب از کنیزک قرب هزار سال دیگر ماند بعد از آن آنچه اجازت
لقای خود رخصت خواست کنیزک گفت بحال من تو شراب نخورده هم که مدتی هیچ
چون رفته او دیار کنیزک در صد الله کتاب تمام کرده ما بنگ افتاده
آنچه اعتقاد من بود آن شراب که بیاد نیامده که از صحبت منحرف شد

بیش تعریف بجای من مبذول کن چون از در صحبت شما ماندیم آن حرزی که در اول که آمد

که بازاریان حوالت او است با برادر یوسف بروم رکیسر راو مهمان شد

فرمود که در ایوان ما چیست بر در بابت سید چون لقای سیب چوب ها که دارد

فصل ایشان رفت روب باهمچی با برادر یوسف خواهی رفت این بلقیس

در کنیز از نی رکاست حسن رکیسر پدر خود روانه شد چون رکیسر از

دیدن ملکه دید گفت ای پسر حضرت لوی که دوران ایشان

شب از انی برباد و دلوی ملکه او گفت ای پدر یعقوب آن

هر عذاب که فرمای سر اوارم بیش حرب مجرا او لعب زیارت که ارا لوی امر

همه برادر چیست برطرف گردد ما شب ضایع شود چون رکیسر گفت

ای فرزند مدارا ما چیست که یار موجب ما لقاد سیب جر آمد برب آن

کها مدار از طفیان ربت مذکور است برادر چیست فنص شب بی حاله ماند

ای اللهم از محفل ربت مذکور محرم ما انجرا ایشان حوالت آمد

با برادر یوسف رفت فرزند همین برادر چیست ملکه ادب ز کیسر دور شد تبسم بجا آمد

ال کرم الله

هر کس که مهمان هر ربانه هیچ نگوید و بشود درهم سخن گوار و زرایت

خود حکایت راجه چند بستر رسیدای برهمه صورت لکادیپ حکایت

لکادیپ میشود نام آن حکایت مهمانان چگونه است مرد کسی چو گفت که

ای راجه هم اوتار قبائل اینی ذلیست از لنت هر کسی صو مهمان هی

لکادیپ رسید ... گشت از راجه لیبت گفته بود تو میگویم تو

بو ... ماه در پاک لوک بلند نام آن لوک از طلا و جواهر

آراسته است ... مانند گندرب و کنیزه ماری باشند روزی راجه لوندر یک

جنس که لهو نام کنیزه گندرب از حکم راجه آنجا سرود و رقص میکردند

بیان آنها ... نام در بیت جمع صاحب جمال بود هر کسی ... نام

در بیت سی راجه لوندر یک ... سرود میکردند ... خود را

از حضور ... روزی ... کسته خود ... بود یک

لوندر یک سرود میکرد چون دل ... سرود ... کرد یک

نام ماردوان لوندر یک ... خود ... گفت که هر روز

بارش آمد سرد و مکرد امرد ز سرد و خوب شد و بوی زنگ در خشم آمد

سراب دلو ای بابت پس با سرد و مسکین و در دل تو جای دیگر است

از کنند هر بت که از جهش شد از پاک لوک در حرت لوک از و بعد و محمود

از سراب لوند ریگ از جهش شد جلم لور نه بنی آو مال جای ما در

حادت آو نیم جو حسن شد نام قر او هست جو جس کردید از دیدن حدت

آو تمام با بند هر کس تجویز دید این خبر به الله رسید اند تمام هر خود را

و دیگر از جهش شد بسیار عجبی و اندوهگین گشت همراه او درست

لوگ دیده جای که از جهش نکردید او هم عقیده و کردین گرفت

پس ان از جهش لوی و دنیا و بستر و اسپ همه جا بدر زمی آمد او رود

کشته قوی خوب مکر در روز بی کو یک بس اهل بر بت یا اللات بد کور

شکم از که شتا مکر دلله یا للات بت پس از که رفته دست به سینه ازلنا که

دو مذدت نمود از که رسیده لو گشته و از کس می آید وجه مطلب دارد

که در او سرم ما کذب الله گفت من دختر کنند بت هستم لو هم درست

نام دالو

نام دالاود سراب بودند یک از جهس کشته همراه او میکردم محاب

سرکها الحج در اسرم شمار ساخت است عجم و مقیم همراه او کفار یا چاک لودیه

که بوهر من از ره جس جنی برآید که بریب جون براب بحو سکی رکیه

بر او مهمان گشت و گفت که در الو ما چیست که لکادی نے آید گالیق

نام دلاوه بدرتی ان لکادیب لکفاهد اره برفور از الاس بوران اکس لشوهر خود

۳۰۸ سکلبی کبی از طفیان ان لمذرب جنی جهه لله ازین سخن جوزم

و خوشحال شد بدرتی لکادیب لکاهدر اگذشت و هرم ان لالا لشوهر خود سکلبی لمکنو

همو نهمان از راه جس جنل صلصل شد لمنهر بر جحل یافت و بر بیرون آن

هم سواد شد به نوک جوه فندای الجه بر کسی هنام اید لکادیب

سبب کردن الکادی

بکوید و لشنود بهاب اسمیعک با و براب حکم

الجه صد شنو رسیدای برنده صود لوا یاب ماهیت که لکادی میشود نام

ان چیست و هنام ان جکونه گشت بریکی صود و مقیم او ای الجه ابتدر

بر و هینه نام لکادیب است و بهاب ان بود شد لفاهان بزرگ گشت

الچه مانند ما و الچه و بشن و تا همراه الچه کلدن و حکومت همه بیخ از مشرق
تا مغرب راج ایشان بود کسی ایشان را دیگر راجه در جهان نبود از طفیل
برهمن که این همه چهره زاییده شد و برمها را ستی را هیچ آگاه درد هر سه
لوک را حس و عقل و شعور داده بعد از آن برمها را حس از خود هیبت
گشت و خواست که او را در حالت خود نگاه دارد این خبر مهادیو رسید
و در دل گفت برهما که برهما پیدا کند هر سه لوک است از دست خود
این کار چه کار از تمام عالم هیبت چه کار از هم بهتر آن است که او باید گشت
مهادیو آمد و سر برهما را از تن جدا کرد بمجرد جدا شدن از تن بسر برهما
بر گردن مهادیو چسپید هر چند مهادیو چوب بر سینه و خاک [illegible]
وقت [illegible] ریاضت کرده لیکن بر هم هتیا از مهادیو نرفت و مهادیو صبر
همین هیبت بر دهن [illegible] از طفیل [illegible] سر برهما
از مهادیو جدا شد و بر هم هتیا رفت ای [illegible] در تمام دل و دل قبل
کلدن گشت و از طفیل همه ایشان کلدن گشت و از هم [illegible] ترس دارد

کلدن گشت

گلدانی لیست و از بوتن و آن از ویل گلدلیست مهان هیچ
در جهان نبوده است و تحفه‌ایست و آنکه بر دو هفته یکبار دست خضاب کرد او را
هم وی را میسر است لهذا این مقدم که اگر بر دو هفته یکبار هر روز بدین
نوع روز دهم ده چیز نباید خورد یکی آنکه در او مدروس نخورد دوم انکه
دال ماش سیوم دال عدس چهارم نخود پنجم کودرم ششم بکاری هفتم عل
هشتم در خانه دیگر خوردن نهم از خرمه خوردن دهم بیوک عورت رفتن
بدین ده چیز پرهیز باید کرد و هر روز یکبار بسر ده چیز پرهیز باید کرد اول
قماربازی دوم خنده‌ها سیوم خسپیدن چهارم دیگر ششم خوردن پنجم موی
بابه بودن ششم دریچه کفش هفتم دریچه نشستن هشتم عاری نهم دیوی
دهم جان کشتن و یالو سیم اعضا کشتن ده اللله هم بی عورت رفتن سی دوم هر
لب رنجی کفش و برورد و اوبی از حد الله چیز پرهیز باید کرد اول در اوند
روپیتی خورش دوم ماش خوردن سیوم عدس چهارم شهد پنجم زرد عسیاه
ششم خلاف کفش هفتم بی عورت رفتن هشتم جای نایاک رفتن نهم

همه را آب حیوان دهیم حیف در دل کنی یا همه هم خود را از جدل

زغیب در خود را منزل ده الکهیم آلوده هر خرابی دیدن نیست ای راجه

بروشنی لکادیس نماید قیاس از این زکیسه ران کرده اند هر کس که

مهاتم این لکادیپ بگوید و بشنود او را هم ده هزار گاو داد ثواب حاصل

(در حاشیه: بیان لکهمن سودر) راجه چه بیشتر پرسید ای ماراین صو دیلو ماه سیب گم

ان لکه لکادیس میشود نام آن چیست و مهاتم آن چگونه است

مریکس نیز گفت ای راجه اندر مه نام دللو سر الجهد صد از

بست من زکه رسیده بود ای زکه صولیسار تصدیع ما غم لهد الکهی جهان

فانی لیار زنده لسیدیم دیگر نیست ای رسید آمه همچو راه همه کم لیدان هر جهت

خلص یا نیست گفت ای نیکت صو نام بسیار تو زینت کیاهان هر کی

است هر یکی سنا ادس جهان فانی اندیشه نماید وری رجال دیدار است

است بسیار ای کم تا زنده شدن از یجهان فانی که میخواهند شوم مکنوم

بر کنار دریا سرشتی مدد او شهر بود دریا دوست نام الکهه الع گرد

لیا و در دکهنو

39

بسیار دهرمکیه بود پنج پسر داشت از انجمله یک پسر باسم دهرشت بده

بسیار بد ذات و قمار باز بود تمام دولت پدر خود در قمار بازی و لولیه

بازی خوار ساخت هر چند که پدر و مادر مانع آمدند لیکن هیچ سود نشد

پسر را

بعد ازان راجه دولت بلد علاج کنند دهرشت بده از خانه خود بیرون

ساخت نقلعه ازان دهرشت بده در شهر دیگر رفت روزی بآن بستان

اولاد راجه بسیار رنجیده کردند و براجه خبر کردند او را از ملک خود بدر

۲۰

ساخت چون از ملک پدر بیرون شد در ملک دیگر رفته در جنگل در

جنگل عقب جانوران نزدیک آشرم کنتان رکهیسر رسید دید که رکهیسر بدنور

زرلنگا صورت انسان کرده در آشرم خود استاده بود و تنها از تن خود جدا کرده

در دست مالیدن گرفت یک قطره از ان بیرون رکهیسر برزمین ریخت

دفعتا همون وقت تمام آب لذتی او بدر رفت و خوبیه بدنیز از معدود گشت

و یک جوی در آمد او ویران شد و هرا و دلسته پیش رکهیسر لیکه

گفت ای مهارکهیه کسی که بار بسیار داشته و در خانه خود دولت

۵۱

بدان ای بابا آدمی چگونه در دوزخ نرود برهمن گفت یک تیرت می‌گویم

گناهان اگر کسی در تیرت گنگ رود از طفیل آن تیرت همه گناهان او

دور شوند در بهشت رود گفت ای برهمن بسیار زیارت فرمودند که باب

از تیرت بدر رود باز برهمن گفت که در کوماهیسا کشه موضعی نام لکادیب

چهارده تیرت آن لکها دارد که بنده تنها بزرگ است در تیرت بید

لیا رخودم و خوشحال شد و تیرت موضعی نام لکادیب لکاهد در تیرت

دور جهاد پیش شد از مرگ کوک لودن طلا اند و تمام حرمت زود

گشته در بودن گودر شد به ملکه برهمن شد ای برهمن صد اطفال

موضعی لکادیب در تیرت بد هر چند یافت و هر کسی که بهنام آن لکادیب

نکو بود لیکن اولاد هم هم شکلی هزار بود و در تیرت حرمت

الغرض بسیار رسید ای برهمن دار دایان جهت که اگر کسی بجهه ملکی بد

لکادیب می‌گوید نام آن حسنت و بهنام آن حکو است هر کس حکو گفت

که ای الله اندر ایر انام لکادیب و الکار کسی تمام برهمن و حکت جیب

ابن دلیم

وقت و سنجم همیکند که از وان هم برات میکرد داز برت
ایران نام لگادیی مینود موقت انتقال ممنون از جهان قلبی در مکه
دوک برات حقه و هرکس که هاتم این لگادیی بگوید مینبود
انمو بهات سقلیت هزار گواه برات حقه
هیم سیتن در باکس گفت ای درهم کور از چه صد سبزوار حجم میکند
۴۱ و شهید بود کیمی و درد و بدن هم از ما غنیه میگویند و بر تجد میشوند
که ای هیم سیتن بروز لگادیی طعام بخورد و مارا بعزازم مرات خوردن.
طعام صبر بنیت و شهابست بار غلبه میابد چگونه روز لگادیی گرسنه باشیم
باکس جو گفت اگر از غذای ربانی میخواهی که لیرک لوک برات
شوی برت لگادیی از دست بده باز هیم سیتن عذر آورد که جز بزرم
و یا حاک دشمن ز هیچ سوای برت که باشد باقی میمانند که لطفیات آن
از علت خلاص شد و مکیه لوک برات گوم لکی برت
لگادیی از ما ممکن نیست باکس گفت ای هیم سیتن اگر لگادیی

هر با کهد رسی نمودنی تا آخر ماچهیته که از نمود کهات بحثه میگویند جز جلال کاری

مینمود ان پرت را از جای کف ندارد و در تمام ماهات که مست چهار گیاری

مینمود و هم در تمام لگادیسی بتو سرایت حلق و پرداز پیمان تا رود جای گهاری

دب لگادیسی تمام هست جاری نباید و هر کس که هیام کهلالگادیسی میگوید و مینمود

از نهایت رسید جای که برابت حلق ساده بی الف را چه جز شنبه رسید

ای مرتبه صعود را در پایان ساده که لگادیسی مینمود تمام ان حسب میام از آن

حکومت گشت و بدگس صفت ای العمد اندر چونی لگادیسی است در

مرکب لوک کو میر بهدار پیش جهاد لو مگر و هم ما تی بحثه پیش جهاد لو

هر در رکاب آوده و روز ما که بد نور رکاب را از ما ان مرد را آمله در خانه

خورسید زن او در غایت حسن بی نظیر بود ماه را شنیدی عاشق آمد

و بعیش و عشرت مشغول گشت الحمد کو میر در پیش جهاد لو بحثه کلیا بسیار

انتظار کشید چون وقتی پیش نگذشت لهذا ان العمه میگساران خود را

بطلب فرستاد در هر جای که باشد گرفته حاضر زند صه میگساران به جای سا

41

از رفته او لاله الحمد گفت که ای بستانی قلها بحبه بهشتی صبا و بو طلبی نعیم
و تو در جمع مخربانی صبا و بو کردی لیذا بتو بیراب میشم که در حمام ابدالم تو
فرزده کوده مخو شد و از محبت زن خویش که در خانه ماند بجوی آرد و جدا
گشته در حرت لوک رفته بحرای زمین علات گرفتار حوری شد و از دولی
میراب ماند رفت هم مایۀ سلخ گشت و از مرگ لوک در مرگ لوک
۴۲ آمد لیسا حیران و سرگردان شد بر طرف گشت و از طرح و آب
لب لقه تو نکشید لیکن از طفلک لوح صبا و بو شام چه آزادا میماند
روزی یکو بیک ما کمال زرت که دری ما رکمید نور کیسر لیسر [illegible] میکرد
رفته از محاورند وقت کرده بر او دست بسته حبس [illegible] ساله شد [illegible]
پرسید تو کیستی و از کجای آبی و بکدام عذاب گرفتاری جواب [illegible] لی
صبا بو که در مرگ لوک الصه [illegible] این است [illegible] ابو [illegible]
بهم نام [illegible] الحمد [illegible] صبا [illegible] محبه [illegible]
از زمان [illegible] [illegible] روز [illegible] در خانه [illegible]

به همین عمری مشغول گشتم اکنون در روز [illegible] که هم از آن تقصیر
بازی عذرات گرفتارم به کمال طالع یاری کوکم به مدت الف متفحص گشتم
امیدوار فضلات و کرم آنم که [illegible] گفت حسین بیک منشی است که پیدا
بتو می‌گویم هرگاه که در اوایل ماه بیست و دو که [illegible] می‌گویند چو کیفیت نام
لگادیسی می‌آید باید که مبرات آن لگا [illegible] از طفیان [illegible] دین روب خوانده
شد و توکل خود خویش یافت از این سخن بیشتر بالای لب خوش حال گشت
بری چو کیفیت نام لگادیسی لگا [illegible] است بر روز لودیسی دین روب یافت
در دیوان بسته ترک توکل بیدار گشته و از آن خوش که علم کیمیا بود
ملتفت شد ای الغ برگس که علم [illegible] چو کیفیت نام لگادیسی می‌گویند و بشنود
تمام بیان را من آورده در گنو [illegible] الهادی راجه [illegible] شد ای [illegible] صورت در [illegible]
ماه بیست و دو که [illegible] می‌گویند لگادیسی می‌آید تمام آن حیثیت [illegible]
آن [illegible] که گفت که در عالم [illegible] لگادیسی مشهور است
در [illegible] همه جا کشید مگر [illegible] را اندر عذاب [illegible] ریخت

روزی اندر سلوک اندر لوک دور کرد . ملاح اندر لوک خود گرفت
اندر هر چند یا سیمند در رفته لمیشد لب رگرد لعد از ان عی برادو عهابل گشتم
د هروپ چه باول رفتار در اه سهاه شی الجبال رفته مید او جار نمودم
الجبال هر یا حسنود گشت دلفقای بر همن حزی ازش تحول لعد ازدر
ادو سه هیم قدم زمین طلب کردم الجبال آب طلب خورت که زمین
معلوم سقلب باید در حصی سکر گور منع گردای الدجهان حالی لمحه که بایی زمین
مید به آیی او تار نیل لست در هر سه قدم هر سه لوک از تیمرو خواهد
گرفت هرچند سکر مانع آمد الجبال توقف نکرد لعد از ان سکر در لوند
لشنست راه جاری شدن آب حیت سقلب مند نمود لعد از ان از اک چشم
سکر کور کرده وارتی ای بر آمد زرج بال سقلب زمین نمود لعد از ان رود
خود همچو دار الکعهای بر پاتال رفتم بر هر سه لوک دیگر بر هم لوک رسید
از هر سه قدم سه لوک را ضبط نمود تخته هم قدم بر لست الجبال قدم سیاهم
همو زمان در هر سه لوک بار پاتال رفت لعد از ان عی برادو عهال گشتم

وگفتم ای للعجب ای آل ارغن بچه خوابی دیدیم وگفت ای ماهیه با چهار ماه
در چاه ما باب چون نام سهکت بجهال است لهذا اینول گفته هیچ بر کاه که
دیو لیو سیالکادی در اخر ماه آده می آید مرتن ان لکه بر در دیگ میرویب
خود رو به مابال بنویسم که در با چهار ماه نبیت ادهیشی لکادی کم در لیو
ماه کانک می آید عاشم بعدران اری برخاسته بر چهر سمندر آیم
ابر الله مانی دیوی جشید دمابد روح بیدار می بود که غ مانو ملکوم
هر کس که بین دیو بونی لکادی بگیند و هم ان بگوید دلیو دائمود نیک
اسمید جاک بر ایت محمد سالو ننهیز الدرک ۱ راجع سمندر سید ای مارا تیجه
در اواین ماه ساون که ابلاکش بجه مکونید لکادی میشود نام ان جبت
دهم نام ان چکونه است مرد کس گفت ای دهرم او تا رمار دهی ور معلم
بر سید بعو بر چه بر عمارت بار دهی گفته است بتو مان ملکم تا بو بر سید
بر عما گفت ای تاردهی گامکا نام لکادیست هر کس که نام صحیفه
ز بنی اید بگیند وهر ابر سمر برت دان بلند مر ابر ادنی لکادی بی گواهد

نوابکه

بهوه هر کس که منعهانم لن لکادیسی بگوید و بسوزد اکلاهیان رسید چاک
بوریت جهه سلطان لکوذ الکادیس دراجه صد شتر رسید ای تا نهبه دبلوماه
ساوون کم اکلا نفک بحه بگویند لکادیسی میشود تا اهل حبت جنانم
ان جبوه لست هرنکس گفت ای النعه صد شتر لوند و تا نام لکادیس آست
در اوربان حاکب دوابرها مانک بودن نام شهری لود و هی حبت نام النعه
راجه نکرده و لباره بهرم اتما ولیس شکست لتوه لیکن لو للاده نداشت را در
دو دارین و بر دو نهان رعیت شهد حود از ملک گفت که هی در دار کس خود
چه گناه لعه آنم که بحانه یا قرار ندمیشود هم کس سر در گریبان انداخته بجواب
ان فرو ماندند بعد ازان جمیع بردمانان و وزرا و رعیت و راجه برخاسته
از شهر بدر رفتند جایی که لو میس اکنر تب میکرد و دری رسید کس رکیمبر
دست لسیاله رسیدند رکبر گفت شما که امدند سبب حبت همه کس
التماس نمودند ای مهارکبه صهه حبت نام النعه ما که از او و للوه محروم است
لیوانه مستامی المدا آمدند که تلماسب قرار میشود رکبر و ر جان

رفت و بعد از رخصت مر را بلعه جواب داد که در پوربی صنم

راجه سنها اقبال بود همه روز خوش بود و یکی بعزه چیزها خریده بیابان

رفته میفروخت روزی بوقت ظهر در یک ده رسید و دید که

باولی بود در میان باو و یک کوزه آب می نوشید و این هم تشنه

لیکن در میان باولی رفت و کوزه خود را آب نوشیدن سیر نشده

بود که از دست خود کوزه را دور کرده آب نوشید از آن بر رخصت راجه

سنها از او لله محروم گشت بعد از آن بر زبان دو رازی گفت ای راجه صو

هیچ لوگ رفتها بند که از دیرم آن بر رخصت راجه دور کرده فرزند

تولد شود کیفیت شما نام با بندگان که در شهر می باشند برت

بو برد لگ دیدی که در لگ ها با و می آیند لگها سنه بر روز ارم لوک

بهار برت بر راجه خود سفلی کنند از طفیل آن برت ارباب

دو رسند فرزند جون که مردمان از شنیدن این سخن جو آمدند و

میر لگ دیب حبت الوغو کمبر لگها رسند و برو دولت بهار برت

راجه سنها لحظه

راجه بنگلت بمنوه بهای مروزرانی را اطعام ماید بعد از نه ماه فرزند تولد

ولی بار دهد ملکه دلیس بهکت بیارگمه ای راجه هر کس که مهاتم تو بود انام

لکاونی بیل بهال بگوید و بشنود در این جهان از اولاد محروم نماند

و بوقت رحلت بستی از جهان فانی در ملکه لوک برابت کند |

بیاید حکایت نام اکادشی

راجه صد سر پرسید ای رکهیسر در او ایات مهاتم دل لکاونی کر محبه

۴۵ بگویند لکاونی میتو دیام ال حقیت و مهاتم ان چکونه است هر کس صو

گفت ای راجه حنا نام لکاونی است در لام یکی هر چند نام انجه

و هرم اتماد لیس بهکت گشت که مثال او در جهان دیگر نبود از بر رحمت

بود به حتم راجه لغو و لعقاد را دل زن و فرزند را فروخت بعد از ان

حمولانو چندال فروخت و مهسه در خانه او انقسمت بعد از ان

هر روز از خان و مال در خدمت او حاضر بود بعد از مدت بسیار گوهم

ی چندال آمد راجه هر چند بر در وار او آلسته بود از دیدن او

هر چند التماس کند هر که دل بسته بمعا بود در که هر سید بود دی

لوی مهابی بر دوار چندال جرانست راجه بجد کیفیت ماجرا
خود بیان نمود بعد از آن زنکیه بر او عیان گشته فرمود ای راجه
مدلو را یک ما بهله دل چنانام لگاوی است برن ان لگاهند
از طفیل برت لگاوی بطور بانی خواهد گشت و معنی سوال نموده
از بیهان فانی نمو شهر خود به بهله لوک برات خود زنکیه ازین
سخن گفته از اطاعت بیند چون برت الوند از زنکیه گشت انعقاد
از طفیل برت یافت خود منفی شد پس بعز برت مدلو سالق
کرد از اند و لوقی رفتن از بیهان فانی به بهله برات گشت ای راجه هر کس
مهانم این لگاوی بگوید و بشنود اگرچه اسمید یک برت
مهاتم برت لگاوی
چهله راجه صد سر برسید ای باز این صد مدلو ماها دوازده
که اکو لگاوی بهله بگویند لگاوی می آید نام ان جیت دهانم ان
بگویم گفت ای راجه باز وصف از برهمان پرسید بعد برهمان زبان وصف
گفت که در ست جگ راجه ماندهاتا چکوتی بود در راج او تمام ملک آو
اباد ان بجو

ابادان بود هر کس با آرام ملک را میدید که بی از رنج و درد بود و در پی
زر و غله هیچ نشد خلق الله از گرسنگی بجان آمدند همه اتفاق نموده پیش
راجه داو جول آمدند ای راجه چو باران نمی بارد و بیماران خاک در ملک
دفناه است بغیر از غله تمام همه ها بخور پیش جهاد راجه در دو منجواهیم راجه
همه را تسلی داد و گفت بسیار است میکوشید لیکن نمی درد پیش خود
٤٦ چیزی بخیر هیچ جهت نگفته کم که از آن برا جهت باران نمی بارد تمام صلی دله
در تفحص بود تلف تو یدیدم پیش دیگر چیزی برا جهت آن بیاید که
که هیچ حقیقت پی نبرد آمدند شما خاطر جمع دارید که بر آن شما که نیست
دیگر از آن میردم به بینم چه میفرماید پیش کفته راجه بر اسپ سوار شد
راه بیابان گرفت در نیاحیه بید که اگر از کهسار میت میکند از نیا راجه
از اسپ فرود آمده براه دست بسته الیاس که وبندوت نمود
رکهیسر رسید ای راجه بچه تو حیرون قدر آتست باعث بیدل حست :
باعث بکو راجه با جرا خود بیان نمود رکهیسر گفت ای راجه در ملک

تو چندان شب بکند چون چندان را شب کون منع است اگر
بکند اوزان بر جهت میشود و مابین خشک سالی افتاده است آن
چندان را ارجان بکنش عذاب از عالم بر خیزد و باران بسیار بارد
گفت آن ایام ارمغی بحال بجای آنکه جز محمود هرم لعو اند
اوزان درهم آید بر جهت برود و باران بسیار بارد گفت که در نو
ماه پهاد ون پدبان نام لگادسی میشود جز آن لگادسی نمو مالک
خود لگان از طغیان آن برکت همه عذاب از عالم دور خواهد شد
که باران خواهد بارید و از غلبه رحمت راجه این سخن از زبان گوش
کرده در ملک خود اند برای آن موذنی فرمود که هدا رشت رو بر الغی
لب باران بارید و تمام ملک را داد کشت دفتر روشن از جهان فانی
راجه بنکهه لوک بزرگ شد ای راجه هر کس که این ایام این لگادسی
بگوید دلبسوو داد لاینهاک اسید جاک بزرگ جلوس [illegible]
للجه صد ستبر رسید ای یاران خود در او دیدار ماه ادیع که لگادسی میشود
تمام [illegible]

نام تو چیست و مهمانم آن جوانست پیر یکی صو گفت ای دخترم او بار
اندرا نام لکادیس است و ماه سهیل بود نام شهری بود در جای اندرسین نام ۲
داده ایم مگر دل بسیار دهم من تمام بود روز و شب در هیچ نا راینی صو مشغول
میباید روز ماه لوقی که اندر سینی آمده اجل بسیار تو اصلح نمود در کرمان
دل هم بر آورد تا سینه البابکی وندوت نمود برمند خوبیند بود ارار
نا لوحی رسید ای الحیه جانه توجیر صلیع است الحمد جواب برادر خت 27
که ای مبارکه صو ار کم و توجیه کامی هم جزر است لکین عیش برلف توت
سامی بر ما ایتی بخشد به بدل و جان خدمت بجا ارم ماه لوحی گفت
ای الحیه برحم لوک بعد تهوم اوجه دهم ارار بسیار تو اصلح نمود در جای ایدر
نمود نعه زبان کلع گرفتار دیدم بار زیر برسنا مراد دیده گفت ای ماه لوحی
این صورت حالت مرادم در لوکی باید رسیدن نام فرزند من بل جوابی نمود
وجوابی فرمود کرده را دریافت اکنون مرد اندرا نام لکادیس شهر تماید
خود لکا ما اندر بر ورد ماه لوحی دهم آن برتر جای من سکنی نماید

چون از طفلان این پسر تر ازین غرایب غلطی خواهم یافت ای الله
بهتر پسر ما این بچه را نگاه خواهی داشت که تو میگویم بروز و شبی یکمرتبه
طعام پوای دال موبک و برنج بخوید و بخوری زمین پرپر نباید برود لگاه دارینی
استاد چنان نمود که پدر متدار نمود در حق او بدید و روز
دو وقت بچه سکیی در سینه بار بار در ان طعام بخوراند و چنان دله رخصت
نباید مدعیم بزرگ تمام پدر خود سیفلی چه گاه بابا و هم این سخن گفته از نظر
غایب شد الله امور سکی بزرگ اند را نام لگاه وی لگاه دارست بروز
دو وقت برادران او بحیثیت با طعام خوراند و چنان دلوو بیرون بزرگ است
تمام پدر خود سیفلی نمود تا زمان حال که آسمان بر سر اند بسی باز یل گرفت
و او زبر اندای الله پر ملکه پدر تو نمر رسول شد به ملکه توکل میرود
درگاه تو در این جهان فانی بدر خواهی کرد به ملکه خواهی رفت هر کسی که
تمام این لگاه وی بگوید و بشنود او را بهای رسد چک برای خوف
الحمد شکر بسیار تر به پیوند تمام الخ که لگاه وی میشود |

تمام اول

نام آن جیت و مهانام آن جکوراست مبرنگس صو گفت ای دیرم اوبار
اینکن نام لکادیپ است و مهانام آن همچنین است اگر تمام برتبه تا تعقلیب
کینی و هر بار روز آن دهی و سمیر برجیت زادان تمامی برابر این لکادیپ
بجوان خانم بر دیه لکادیپ در راه و ایات ما ببب که نمیشود در آن
باید شمرد و هر کسی که مهانام این لکادیپ بگوید بشنود بهار اسمید عک
۲۸ یرت جون | راجه چند شنید ای رانه جیود راود بک
ماه کاک که لکادیپ میبود نام آن جیت و مهانام آن جکوراست
مبرنگس صو گفت ای راجه اندما نام لکادیپ است در جاکی دوابر
موجلید نام العجب دیدم تمام روز او دید که از قوت باز خود چند مرتبه
امد لو العجب اندر نمیبود و از سبب اراند لب لغلغص نسبت بود ناهیم
دیوان خیلی لغلغص در است در جاه خود چند بهاکان دختر دارست
اودرانه بوهی نام بسر البحه چند سبکی نام اوکرده بود روزی بوهی از
مادر و پدر خود رخصت گرفته خبر خود آمد و اندر زمان نام لکادیپ نزدیک

رسید بعد دختر المعه اندیشید که شوهر من درینجا آمد چگونه نزد رب لقا دیو

خواهد داشت در خاطر پدر من این است که هر روز لقا دیو کسی طعام بخورد

بعد المعه گفت که تو ازینجا برو که هر بد رب از تو بخورد است لقا هر روز است

شوهر جواب داد که من خواهم مرد لیکن رب را از دست نخواهم داد

روز لقا دیو آمد هیچ کس رب لقا هر است دلارام و المعه با هم در آنجا ماند

بعد یک طاقت شد و باهر رب طاقت بعد ازان جان بخشی بنمود

این المعه ابن از طفیل رب لقا دیو دلارام و المعه در شهر آمد که

که جای مهمان ملکه است و درین دیوها یک شهر باغ دیوان یافت

و انواع انواع خوشبوی و اقسام اقسام الوان و مال دلارام گل برگرفت

و تمام دیوان در خانه بر در این او شدند و تمام زمین پی از طلا و مروارید

و جواهر لعل و یاقوت آراسته است و باغ گوناگون است بمنظور خداوند

ملکه گفت بعد ازان لو ... نام زیاد دلاله بسیار المعه مو چکید میان از آنجا طلب

لب بیت که بعد بخیه بزیر گوش از شهر خود برفت چون از سبب

بجا افرنگ

بی اختیاری راه گم کرده در منزل جان رسید رفت چاهی که لوهی الحج می گردد
در یک رفت چون لوهی ندید که ولایت و الهام است و مدتی شد که
مرده است لوهی زنار دار را الحاجت الباکره و مدفون کرده نمود
برابر جو بیست بند و حقیقت جو گفت ای لوهی در طفیلی است گفت که
مادر این بدری برای است چنین گفت و سی مست از دل و جان گوید بودم الملا
۳۹ راج اینی بر ما قائم نیست اگر از دل و جان بمیردم ما ها لیکن را چاره است
من بر رفت می اکنون سبب تو راج ما قائم میشود لوهی گفت بچه قرابت
بگویم که راج تو قائم گردد لوهی گفت چند بیاهگان نام دختر راجه موجود
زن من است از وی این همه کیفیت خواهی گفت او همچو اولی که خواهد کرد
که راج ما قائم باشد چون زنار دار این سخن شنید از این تعجب شد
راه شهر خود گرفت و قتی که در شهر خود آمدی نا الحج موجود رفته
کیفیت لوهی از چند بیاهگان ظاهر نمود چند بیاهگان در تعجب آمد
و گفت که ای زنار دار همه رشته که او از جهان رخت اقامت بسته

تو میگویی که دری را ملک نکند تو راست میگویی با خواب و بیداری
قسم خورد و گفت ای حیدر بیاگان دیگر هیچ تفاوت نیست و
مادر جو افتاد که پیش تو در فیح کوهم همان خیال نیست حیدر بیاگان
گفت در تو این عظیم جوان ما در برادر آنچه کس گوش نمی گویی زیاده از
حیدر بیاگان لا اله الا هو در گفت معتقد مسند احیا نیست که چشم دل
تیب نگردد حیدر بیاگان که چشم دل او در دو وقت [بر گردان دولتم] لمحه البصر که گذر میرسد
از غیبی ای تو کسی خواهد گفت حیدر بیاگان جواب داد ای زکیه با بدر نیست
تو هرچه دیده بودی با خیر رانع نکند چون هیچ درم ما فرمایند که نخورد می
و خورسندی یا ده مقتضی تو ام که چشم من حیدر بیاگان حالی گشتند از طعام
آن حال حیدر بیاگان در دیده یافت و بالای دیده نیست زیره با
تو هر چه ملاقی شد تو پیر را دیده به خورسم و خوشحال گشت در هم
گفت جو را با ملک بر گفتند بعد از آن گوشتی از حیدر بیاگان گفت
که ارکه دیبی که پاک ما را این بدو بی حاصل سلم چون برت

را از جان و دل بگرده لیکن این زائچه بر ما قایم نیست چند ربها کا گفت
حجیل در جای پدر حسب سال هجری لگاوسی کرده ایم تمام دهرم هم برت
میتو سنکلپ کنم که زائچه تو قایم باشند و هم تو یکی تمام ای راجه
در سنکلپ نمودن چند ربها جان زائچه تو بینی قایم که هر دو نیز و عزت
که دراندن گرفت هر کس که مهاتم ایان نام لگاوسی بگوید و بشنود
٥٠ ادل ابیات اسمید جگ برابر حکم
العرض چون بر رسید که ای راجه صورت درلوجا که تا که کرد نول لگاک بخند بگویند
لگاوسی میتود نام ان جست و مهاتم ان چکوره است هر کس صو
فرنیعه که نحر رمها صو مارد مهاتم این برت دفعه آید میتو کرم
برهما مارد میتو ماند که ای راجه بزرگ لین لگاوسی دو بر کند حکم
دو هنه سمره دهرم است خلیج تا زما بیکر برت این لگاوسی نمی آید
تا اسکه نگاه دهی نیز نیشه غلط ماند که مردم عذاب کشیدگان لد
مابان پاک ساز نم که بگه این برت بجز سدا رکول برت مد کور

تمام عذابها از مردم دور میشوند لفاح بر مریضان مانند حجامت که همه

از کوفتن تکهید چک رسید بسمره از کثا حال میشوند و عذاب

که هر ابر سمره بریت گفته باشد در ساعتی جاری گوشند و هر که بریت این لگادی

بدل و جان لگاهد انوا ولاسهات از سمره بریت حفظ گرد و هر که

بریت این لگادسے کفت الله میزان آید و هر که هیچ یک جواهید

و دیگر عذاب مهلک کسی زنار دارد و همچنین باید لعاب این از سمره

این بریت جاری گوشند که سمره و ان کو اوان و بتنها رومید بیدکه

سمره از بیداری بیت این لگادسے برات میشود و سیح گه این بریت

ملکند میداشتن همون باید سمره حراکه او حو در ایاک گرد، آست

هیچکون این بریت للازم است چونکه این وجود واین مال همه

قایم نخواهد مگر هرم این لگادسے بهما خواهند شد هر که بریت این لگند

سمره هر بهاروی زبی در خانه او شکوفت گیرند عرض که هر وقت کاروبار

دینوی را اکدرسته بریت این لگادسے بکند چنانکه از سمره هرنی بدگور

کم کی کرا

پیدا شد بیرون موجه بهوک روزی همون شخص میشود اگر کسی را
این برت بسیار عزیز است و هر نوعه عذاب که از سختی کفن وارد است
و در ان وقوع میشود دارد هر دم این رفع میشوند و هر که در برت بدبود همون
بهگوان را جبری دان بلکه گناهان صد جنم او دور بران او دور میشوند
چنانکه بهگوان دربین روز بیدار میشود بهر ان سمره بیداری این خواب
51 بسیار بی است دکنه این برت مانند آفتاب روشن میبود در
ملکه میرسد و انها که حرکس جو لے جو دیبی اینها را این برت باید کرد
که عذاب طفل و جوانی و پیری که سر میزند همه از کردن او دور میشوند
و در غله و زر مال بعضی چیز بار وزن میشود و اگر از ضایع آن بلکه بچه
سمره از حرارت دلدل بکام خود فکر میرود بید و چند از ان
از برت لکاد سے برت میشود و در ماه کاتک غله دال بدید و لعی
بهگوان باید و هر که در کلے دهی بنید و بهگوان در ماه کاتک سیندل.
نها ز هی میشود باید که نها نشود سمره سیندل این تها پر بیدن هزاران نهاز

کوا میشود بلکه بر ایروان بهشت و زمین برابر میشود
این کتاب را البته بین است و اگر کسی درین باب از شنیدن کتهه بی نیکوان
بگذراند قاهی کمی رغم نمیشند چنانچه یک هیچ صاحب حال بعد و زمینی
سردو تمام مهمان محو بیت خرقهها میشوند و بیرون نشسته رقصها
پس بحضور رفته میرود بیکبار جمله مهمان خانهها الگذاشته نشسته سرود
آورده کردند میشود ایشان به برهمنان نیکوان به وقت خدمت سرود
در رقص بر میشود در روی میشوند و در محبت نیکوان ملحق شد ورای نست
فرط العلاقه کم تسمیم نموده این نیکوان را صحبت نمانده ورای زیارت
مادر در عکس مرید نماند که رقص بازی در مرتکب میشوند و باز اندیشه که همین زمین
حکمه بقول می خواهی جا این بر تمامات مسئله است غرض که این
آمده و الله نور و محبت دل هست رقص است به بعض نموده نمانده را
کنند زینت و جمله در حرم ازل شب به نیکوان از بین نموده که این نیکوان
زنخی است از همه ابرست صبحم نماند صد پاک میشود نور

قال الحکیم

جانی بحر نیم نہند دیدہ لوک رسید وجود ابجد اباسم صند کرت
شود در کشف سرعوو رقص باری مشغول گویند و بر جوان گولا شد
یک شود در دل خیال گلو که برابر روب تخت کسی دیگر خوب یکی آن
باشد و دیگر حوادث کہ بر تو نمودن بیکوان معز بخود لوری بنی خوری
دیگر با خود بدارم چلیچہ مقام سر خود رنگ از چشمان روزن شد برپا
۵۴ بر ابواب السما بکشید بحر محیط در میان بیکوان بوسط دفع بار زمین او بار
نہادند بر بہانہ ابجد او دلو ماہ امیر بخود کہ شماہسم در زمین او بار رفتہ
دختر را جہاد گوید نہ بنو بیکوان را از کفل خدمت رضامند بسازند
انسان چیند کرت بنگو لعنت کہ ای بر جهاد ضم کرسنہ یک حوادث
در دل بود جالاک بیکوان ہسم بر زمین تریف لغہ اندغ ہسم دری بردم
شمائل حوادث یار الجنہ العرش لمنصہ ظہور جلوہ بار سازند کہ از جملہ انہا حوادث
محبت بیکوان در حین سالم گویند ہمہ اجی سر خود و رقص باری سازند بر جہان فر محو
کہ ہمین حکم حکم بر کیہان ہم کور سیاری بر آدمیون چیند کرت ابجدا

هسم ارو یکا جاجره تولد شد ای بهکوان لو رسطر ارسدن ...

طاهر کعل سمره برت ابن لکادبیر ارو کها ارکون رقص بار ...

خور ارنجو ششی نام کرتا رتهه کو سمره هاں شخص کہ ایں برت کند است

بیدار ماند او را حاصل شود بار برس اندر فتن ابدی عالم ماند اگر در برت

شهر ابری رنت بیدار این لکادبیر بکیند و کتها بهگوان اشناخ ماند موافق

ان دهرم دیگر برتکه بدنلو چلکه جای بدکو دار سرلوک بالاتر است

واگر بار رتهی ارذل جگ باے کوباکون از کافر وعود و مجوان دعنرد عزیز

جز بالعی بهکوان ناتی لسه ماند پس ان دهرم از صد اشقان بیرون شد

واگر مرد ایں برت در خرید بعی بکند ای ایدر حنه بهکوان را دهد

سمره بسیار کم از یلعن هم جرحصل میشود از سیدن ایں کتها برت مکردند

و بی بهکوان اچان ارکعن جگ وقف کار راضی مکرد دکه از سیندل

کتها مرد ایں لکادبیر خوشحال مکرد دو کی بکه تحصور بی بهکوان

اند کتی پس کتها اشناخ بکلد سمره دل هر از هر از کو او بر اثبت جمع شد

و از اسیندل

52

۵۳

[illegible]

[illegible]

53

٥٣

۱۷

سیدنت حال

ہموں ہموں کینت کروں سار وکہول اردرس
نام ہماں برنن کروں بدہ کرد پرکاس

ما با کون اکبا ہر ہو سکہ جگ سر جو تم جای
اکبا ہر کہ سر پر ہراکہی جگت کیو پرکاس
جیو جنت سر نا نرد ما کا دیو دنوج نر نار
بین ہو سکہ کا سر مار وآد الکہ انباشی
ہر نا چہرہ ہی کو جب پاتال سمایو
ہرن کر باندہ سُت کو کیو کہانی ہی رام
راجا بل جب جب کینو چہلن کہی مرار ری

شیو برہماں انس ہی ایکو لچھن باندہ کہہ دی
ہی پاتال بن پربت ساگر چہایو ادہر کاس
کام کرو وہ مرد لوبہ مایا باندہو سب سنسار
کیجہ پ ہو مدہ کیبٹ مارو کہہ کہہ جیوں با
باراہ روپ دہر دہر نرلدیو ہی پن نام کہایو
بیکنٹ ہہلاد ہیت جو دہی نرسنگہ دہر ایو نام
بادن روپ کر برن نرپا اکہو جرن کنول بلہاری

٥٥

کہا ستم او تار بہو جب ہر کو پتا الیا پائی
ردم ردم مہین رمری آد نرنجن جو ہے
اجودہا نگری دسرتھ راجا کہتو ہین جگ جانے
جنک راجکو برن پر راکہو تورہ نک بہایلو
کال جہجر کون اکبار گنس جنم بہج لیو
دیوی ادور بسر لیکی جنم لیو سکہدائے
بال سکہا جب جل مگر نا بونتکو موچہا آیو
اندر کوپ برج پر کینو میگہا برکہن لیاے
ہار مانی کی اندر لیو کام دہین کی سا ہتہ

بہرسا مار دمانت کی کربرجب پرسرام کہائی
پھکت بہت سرکن بنے رام کہائی سوے
کل اپنے کو پرکیت کینو بیر راکہو نام سہائے
سب راجن کون گرب ہے لینو ستیبا رام نام لیو
کیس پکر کر کنس پچہار وسن کہایلو سو
دو کہہ سنتنات نوارن کینو باسربو کہائے
کام دہ جمنان مین نا ہتو کا نا ہتہ کہایو
گرگوردہن انگری پر راکہو جب سول سے کردمارے
کام دہین پلے پان کر کو بند کہائی نا ہتہ

جسونت پیاری دام سون باندہی اٹو کہٹ جائے اراگی
نر نار سب جہیو جرا جر ادہم ورس پائے
جہان تہان بہیر پری سہنش کہن لوہرت تہان پیک دہار و
بندرا بن کی بہنش بہن کر بدر کری کو پاپ
دہرنی لکہ کر رادہیس پر بہیو جی چلی پرائے
پورب دیس الو گہرہ کہنیو سا گر بیتہہ بہایو
ادہر وساہیو الدہیاپو مکت دہام سرت گایو
جلند سون رہے اور بہٹ گری لہرائے
ایک سہتا ہر کہیان جنگ جانبد جایا روپ دہرائی

جمدار رجن سراپ لو اروادا موور نام دہرائی
ورس پرس وری ہوی پر نرد ہون لدل کہائے
ساودہن سری جہار کے بہگونت نام کہایو
بنجا ر جیب نام دہرا یو جگبت کیو ناپ
موہنی روپ ہوہو سون سنجر ہری ہر کہائے
لودہ روپ ادہار کل سون ہار جگبانتہ کہایو
بدری بن تپ کے سو ربہ بدری نانتہ کہایو
بندر جو کو برن ہر ٹارو سالک رام کہائے
رانس پلاس بندرا بن کیتو رادہ کرشن کہائی

گو بجا کو بر بنیکو کہنو جن گیے سکہ کارے
گوری انک چتر ہو ح سوامی کنول ہیں ابہرام
سندر تائی کام کی جانت ہیں سب کوسے
سندہ منہو ہر دیونت ہت حو دہ رتن لیے جوی
آد لپورس لکہو ہے دیو دتوح نر نارے
ینن لوک چودہ ہون کہنڈ کہنڈ بیاپک رام
ایک ہی دوسر نہے چارون جگ پرمان
رچنا کری رکہہ جگ گمہنو جای گور سیام
دین ہو جن ہر سمرد کری سہای نورنت

کنج گلن لبلا ہر کہیوں کہا یو کنج بہارے
کالی دہ ہینکار در سکر جیب سوں ہیں ہر سیام
مرلی سو ہی بکہ دیکہ کے رنت بلہاری سوے
چنتامن ہی کہچے کہا یو رمان بت سوی
نرسروپ ہو جگ تستار دنر دنم نام بلہارے
لبو لوک سب پر تپالن تاہ بسمبر نام
الکہ نام کے جل ہاری جاودن کہنت بید پوران
بن پہر سر تار کا مارے سے دہنک دہاری رام
دہنا ناتہ نام جگ سمری بار بہ ہکونت

۳

تهو کراگی ہی نام ہڑ چاہت ہہں سبکوی
سب راجن کون راج پت ٹھاکر کہایو سوی

سیس لیو اونار رو ہنے اودر کوکل لسوے
ہانسے بل بڑہ بسیکہ نام اننت کہالون کہون
رام نام نرگن مہا سرگن ہہن سب نام
رام نام نارن نرا جکت سارست جان
رام نام سرسور جن من سادہن سر وہرہ
رام نام کو بیج تن ورتہ من لوی رے
رام نام ہے کلپ ترا کلت گت ہوی

بلرام کہاگی سو موہن سنک جن شکہ لہو
بھون بھون ہر نام دیہو وہال کی سرن گہون
سوی نام پرکہٹ ہہی جو ہر گنہیے کام
نام کہوٹ کہوچت ہرکرہن پار نراں
راج لیو سکہد ہام اور گون دل دل ملو
پریہم یار سبیچ رس شکہ نول ہین رے
ارتہ دہرم اور کام مکت چار ہہ پت سوی

۳۸

رام نام ہی مانسر بہگت سوہا بہر پور
ہرکین ملکہا چوک چوک چیہو ہیں ہنس سنت ہکیہ ٹہور

رام نام جن جن لہو ورن پور کسہ ہگ سوی
رام نام سکہ مول ہبہجن ترنتر کر سرا
رام نام ہیمانی امت بینت بینت کیہے ہیہد
رام نام ہی جہنگ ہی اکاس ہیں چہاے
رام نام پرتاپ ہتن سندہ تری پاکہان
رام نام تر بینے تیر نہ نت من کر اشنان
رام نام کے اشن کر ادر اس سب ناش

پدرج دا کی بیس پر دہرین مہا سکہ ہوی
گور کہوا دیدیس نمر لوارن کہر دیوا
بکہے جیہو نرکا کہے جای نجاشت بہید
سورت ڈور کر گوت ہی پروی ہے جیوہ جاے
رام نام پرتاپ ہتن جاری لنک ہنومان
بکہے کلمان دور کرین پاون ہیان سمان
نت برت پالہن نام کے دین سکہ نام لوراس

رام نام ہی ٹہیک تن چہا نہ کا یا محلث
جیبو اسرو اچل ہی سمرو نام سہاے

رام نام کی اور دو مہوں پای ادہم و پہے
رام نام اجپا جپو لوک لکہیں نہ کوی
رام نام کو سودا سا پنچانن من سوں کر لہہ
رام نام کی بہکت بن بید مت پیدی چور اسے
رام نام سمرن ہو نجے نسدن دو نا ہوے
رام نام سکہدا ہی وو کہ کرم بر مان
رام نام سنگت بہلے ری من کر یہ سنگ

مرت منڈل مہن آی کی بہول گیو ہر سوے
جکت جتا ہو کون سکہہ ہرنہے جا ہو سوی
نرپر نہ جون کون دور لہہ ہی جاب وہہ
بید ہوران اسنت رکہہ ہیا کہن اوسنیو انہا ہی
بہکت ہا ٹہاہن بیٹہہ کہ سود سنت کر کوے
نا ہین رت سنگت کہو نام بہجن بہکوان
کان کر دہر کن کہتا چنت نکر دمت بہنگ

57

رام نام کو منتر دوی پرسن بہے رگہرای
دہیدور پای اچل رہیو اکاس نہیں چہپای

رام نام پاپ کپ سے کوتم رکہہ رکہے نام
رام نام ایرابت سمر دگر رجا بند ہر دہائے
رام نام سنت کر جانو بہکت اچا مل جوے
رام نام سنت جانکے سرنا بہکت ہہے
رام نام کو جس سنو سیوری ادہم جد نارے
رام نام پرتاپ تین کنک جا مے گہبت
رام نام اجہا جیبو جیت کل درس کبیر

ادبیا دیج نرمل ہے گون کہیو سکہد ہام
گراہ مار نوار کہیو بہکت بچہاں جس کاٹے
انت سمہن جم نرس نواردینے ادہارن سوے
سالک رام پرتاپ تین سگری اگہہ دہے
جمدوٹے ہپاپ پرتین کون کہای رام درس بلہارے
دہنا جات تنو پرن ہرر اکہو الیسے کرپا نکیت
جاکے پد شرون سینہ پاپ جای نشر بہر

٥

رام نام نس باسر لنکا سک بیدہاے
ہر ہبکتن ہین جس دیو دہر دین ہاسے رتہورے

رام نام کی کار رمیراں نجو کاک ببہنیم
رام نام سری لیجہین دسر ہتہ دین بہنورسس
رام نام ہیمان سُنئے کرپ سکر یون نل نیل
رام نام ہیری بہیو رادل نسیجر راج
رام نام جب سر مارد رادن پرونت کہاہیت
رام نام نس باسر بہرنت جیہو جیت لڑے
رام نام سمرن کہیو گورو نانک نربان

سادہو ماہن بیدوی ادی نرمل دیکہو پریم
وندک بن یادن کہیو ہنو کہیو اردسی
بال نترسس ہر کرسا ہین راج دیو سکہ سیل
ہبکت اپنو جان راکہو گیئے نام کے لاج
ہبکت مکت بیدو اٹل دین کو ٹمبہ سمیت
لنکا راج بہبکہن دیو مات درس سکہ پاے
پاہو بیدہ اپر کرسکہہ کہین سمرنت سجان

۴٠

58

رام نام کی گن کہے سورداس جیت لئے
رام نام سنہال لپوری جیبو نرنتر سوی
رام نام کے بہگت بہے جگ داس ملوک
رام نام کی سرن جیت سنا لو تلسے داس
رام نام راما بین جگت کرو اودیس
رام نام سکہ کار نند پونجے کہوا ترے ہرورس
رام نام کے بید کہے جو کال داس سکیان
رام نام رت کر جانو کہین سنت سجان
رام نام برنا پ بین کرپا کری سکہد یو

بانڑ سورسور جم رہی جگت مہین چہائے
جوگ کیبو درسن بہو درمت گئے سب کہوی
سری جکبناتہ پرساد رچ جاکو اوتم ٹوک
درسن دری کہوناتہ جی پوری من کی آس
نرمل کہنا سرون کری اکہہ تہین لو لیس
درسن پایو پانیا کرپا رام پرساد
سونادا سے بل بل گئے جرن کنول بہگوان
جگت جیون رت نام کو ہردے دہر سکہ مانی
جرن داس بہگت پرکاسے مرلید پر لبد یو

رام نام کی بہگت جیون دہر جگ میں بہے
رام نام منتر جپ برکٹ بہے رہبر رس
وید دیال گور ٹیک چند پالپو پارس رنک
سکت کہا مودید کی اہنت کروں بکہان
نمسکار تمکوں کروں سنو جلکت گور دیو
نمسکار تمکوں کروں سبہتا رام سہاے
نمسکار تمکوں کروں راد لہند کشور
سکت کہا مودین کی اہنت کروں بکہان
ہموں ہموں ہرکن کتہا سادہ سنت سجان

لبجھ لوری کر باس اونم پد نرمال کہے
ہرہنکہتی بنتے کروں لور ہو دیال کی آس
جاپ ہیم برنت سنبجم دیوہ سرات سنک
برنت پال بردایک سرات ہہکوانی
موہ بہانے پیری کٹے لسن جرن سیو
دیال ورس سرنا کرت جانوا پنے بردہ بہائے
کہیاں روپ بردی لبد جنم بہودن بہور
برنت پال بردایک سرات ہہکوانی
جرن کہول کو اسرد دیوہ بکنت بردانی

اپنے کری رام نام سبحان تیکت مال دیال کرت بدسا
سیوران سیس سیو سیکه ہتو سیکه ہا مستو
بس بدھ

کونی کتہ رتون سیام تمہارے
گرکو ردیکه کربرا کهو سات برس کی بار
جاند کو ہیرا ملیت تلکتی کی کارج یک وہار
اب ہو پرانت کہا ہوا دم اودہان کہار

بسجا پدر دیں دو چا ست سبکے کارج سب
دود ملید لالی سند ہی دالو ردشت کو بیر نار
سرا سسای بیچ سکید ایک باندول حرت ادبار
سوردا کی ریو سیکش کر کیس اینکر تہار

آدی لوچ کینت ہیو ہیں لوک سبھی جہان
سا ردا مات دیال ہو جا تر اکرون بکہان

آدجوت لبس ناتہ ہی نبو ناتہ رکہو ناتہ
بہرون ناتہ سیو ناتہ ہی بیہجناتہ گن ناتہ
سری لبس بابہی بلی جہن ہی ہیووی دور
سری بدری ناتہ جو کیسر ھما بدری ما ہنہ
آسا درس دیال کے پر پورن کرو لوہ
ہجن ہری پتن گون کر بینم کہار اسنان
بوجا رانج دیدیہ کی ہت سون کری جوکوے

دوار کا ناتہ جگناتہ ہیں گوار ناتہ بدری ناتہ
سا ردا ناتہ دیال ہو سیوگ کرو سنا ناتہ
دین دیال سوامی گرو سمو کہہ سدا حضور
اودتر وسا پربت ہیں دوار مکت جیہ ٹہا ناتہ
با ہنہ گیے کی لاج کر پارس بہیم کر لوہ
پتن لوک جودہ بہون دوار مکت بکہون
جو مسا من میں دہری سو سب پورن ہوے

١٤

٧٣

ہر بلا رس ہندا ہندری نانتہ جو مصرک درس کین
منت اسا دیال کی ہر پورن کردین

مصرک نانتہ نین ہدا ہو ہر ووار ہین ای
ہرو ودر بخیر نام ملکت ہیرن کہو ادچار
پانچ کوند اشنان ہعد ادر سرادہ کری جو کو
جیت سودونی ستیہ ہر بیری اشنان
گوری کوند کس کلہان نکٹ سینتا ہالجہن کوند
بٹ کی مدہ گہن کلہان نکلیہن ہر جاپت اشنان
ہعدوار تیر نتہ سو بیٹہ ناہی جنکون ہوی

ہر بیری ورسن کیہو آنند اور رہ سمابی
ہر بیری کنتھا نکٹ اشنان کری اودہار
ویو ہنر ادوہار ہونی اودگونی ہو
جنم جنم پاپانک کھٹو کر یاکری ہیکوئی
ہیہم کوند نپ شانوی رادہا بر کوبند
جو ورسن پوجا کری بیک صندرر برمانی
جو گور اسیہ نانتہ کو ہت سون پوجے جوی

ناگ ناتہ کی ناوری پیلے کوند اسنان
سیانت اسنان ہی بدری ناتہ جی درس جان

پتنگ سلا صندر جہا ادبھانی برن نجا ی
رہا کیے کیس مایا پوری سری لنکا جی ینتر
ایک روپیا راج ڈندر کیے کیش مین لین
پرتہم چڑہا ی وداد س کوس گرجیت ہاتک منن بہتک جان
اتن چڑہا ی تو لوک تین کوس اونتر اسے
نرسنگہ جیوا لد جیولنت ہن جیت ہاتک مار لہ جو
انت سندر مرگان مکہ سو بہا برن نجا ے

جتر بچتر رضا رچے لسبو کرمان شکلہ پای
اسنان کری پا ناتک کیجش نرمل ہوی بربر
سری بدری نا تہ کو جا تری گوتی کرانت دین
ایک ٹہا تو جات ملت ہی مارک دور کہ مان
سرن گیے کی لدجکر بار کربن سکہدا ے
سرا برت جل پانی دور گرگر جی درس ہو
درین دبال سوا مے گر درس دیو سکہ پا ے

اہکر دیکر کرینرہ بہی کار کرنے جہان بنیر ۳ ابر داماہی نسبو بن جانت بہی مست بیاہر

پرتهم جیلوا اسری کنفاجے دد جوالکه نند جو
دد جیلوا ادیو پراک مین جانت هین سب کد

دیو پراگ چهتر مهابیرن کہو او چهار
برمهه کوند بسنت کوند سورج کوند پہچان
ورس سے رکهو ناته جے سری بدری ناته
یک سنگهاسن پو بیٹهت ہے سورج چندر جان
مندر سری رگهو ناته جے سکهہ پهلا جو ہے
سنکراچارج یهن کیو استهاپن استهان
اجرنی پہچانی دیو پراگ کے چهت درسنے جوی

سری کنفاجر الکه نند اسرسنیے دلار اپار
اسنان کری ادر سراوه جو سوی چهتر پہچان
مرلی منوهر گرد جے سب کون کرین سناہته
بادنی جے رگهونته تیالی سری لبس بیکولالی
چار کهنڈه چارون وساکلس براجت ددے
یک ستن لسبنے مندر کے سو بهیا پوری پہچان
من اچها پهل کا سان سو سب پورن ہوی

دیو پراک اس بن براہوی مگ بن ملی کو بند
کرُر جب سمونک پیکبدہ کر من بن بہوانند

بلی کندار ورس کیبو سری نار بن آئے
بانے مندر سری نار بن دیبوں کو کنہاں پاس
رادہی بلم بدری ماتہ جربا بدہ لیو بچار
مگ ماہن جانو بن جاتری لوک ماہن جیہ ہوئر
راجا کو ٹک اس پاس جور اہیو راجو سے
کردار کنکا رکین ملی جا کر   او جاب بنر
کلار کوٹ کی پری بیک سانکا ادنری پار

جتہا سکت اپنے ہٹ کر راجا درس پائے
ہیجے ناراین گوری ستار سری رکہو نا ہہ سکو دن
نر بنہ جیو الا الکہ ہنہ در اسری نکر اذری پار
رانا ہیدی وجیبے بنتے کرین ہانور
ات چڑہای گرکے ہدی من چت ہیا کل ہوے
اسناں کری پانک کیتی لوعطہ نرمل ہو سریر
کردار کنکا کی نکٹ بیک مندر سندر ہار

٩

الغرض جو رحمت تہاں اینک روپ بال
سو بہادر سن پای کر انند بہو دیال

سیو کوٹی کی بکہین سیو کو مندر جوے
گو بن کالنے پربت بکہین کوند جان بہرپور
بک مندر لسو ناتہ ہی ان پور ناماں سجان
اُس پاس مندر کے دیوون کی استہان
للتا دیبی رجنب ہی نالا پٹن ماہنہ
تر جوگی نارائن کی درس سری بدری ناتہ سجان
لشن کوند ادر جسہ کوند رودر کوند استہانی

جیندر الپوری کی مدہ مین سری نارائن ہین سوے
چل پرواہ ہلکتہ ہستنے ودی آونت ہی بہور لور
ناد باہنیب الونیپ ہی بیتنال دیت بیجان
درس ہی لسو ناتہ جی کالے کوند استہانی
اکہر دوڑ کوڑے بکہین کیرو کہروٹ جہبہ ہنہ
درس ازنار کیس جر سالک رام ہکہورنی
دہوندہ تر جوگ کر کاس ہی ہوم ہوت ہے جانی

ہوم بہوت پرساوی ناسول ہیے نیے ہوی
بہوت پریت پاچ جونکٹ نہ آدی کوی

ترجوکی ناراین نین براہوی سانگااذہری یار | سوندکہٹاگینس جب اده بہت روپ ہنار
گوری کوندجل زردی تہپت کوند استہان | ورس گورامات کوسیوکی بہریا جہان
جہین باگمبردیکبہ یوجرمٹا بہروں ملک ماینہ | برین لبین سبجاتری بہم کوٹا جیبہ ٹہاہنہ
سوبہاجیرناجل جیربن شکے برجیبہ ہوانک | بیوسے بہول ارتی سینت رزدگلاب بہورنگ
بن پربت کرجہوجل برجیبہ بہلی بہو بہانت | برف گرت ہے ربن دن بارون ماس برسات
باگ شبہری سوباک کوسیو کوری جہال باس | پہنچے بہولیں سیوشبوسرانسرن کریہہ بلاس
لنگوٹے چہوڑکرادر بہوبربنکٹ استہان | برف بہوم ہیں پگ بے لوسنیک اولاجہان

٦٥

پہلے اشنان منداکنے جتہاسکت وی وان
بہردن ورسن مندر یکہوکرار ناہتہ سیکوران

اردہ انک پوجاکری جتہا آپنے جوگ
وہن وہن گورزانانہ جی سبوگ کہو سناہتہ
سبب کہ ہری الکاوسے کرار ناہتہ سیکوران
بہم کوڈہن چلدچلب جحل مل بیٹہن آے
ایک سٹا لو نارابن کوٹہ ناکو بہاکہوں سہو
ایک کوندجرن امرت بہن بہن دیوں باس
نالا سیٹہن منذر کنے سالکا ادہری پار

پانچوں پنڈ ورسن ہے مٹے نکل دوکہ سوگ
اددی کوندجر نا مرت لیو نمسکار ودرہ تنہ
ورسن دہنو دیال کو سبوگ اپنو جان
وہن بہاگ دیال کو جب سنکر ہے سہاے
سبا مہ جتر بہوح ورسن ہن اورسنکر مہادیو
پہچے نارابن ورسن کرن ہن بہو بلدس
ایک کوند سر سنے جرنا مرت کہنو بار

يك اسٿهان الوپ هي اد كيئي مت ڇبه نام
كرار نا تنه بدري نا تنه جو هان وهان نا سٿبه كام

رر جب هن يك مندر وين سرابرت كووان
يك جيو لدر نجيب رهي هين هين ديو استهان
ات جدهي دو كو سكي گر كر جانو جيو سي
جڏهي گرتو تگ نا تنه كنڊ كو س پرمان
بهمن كو ڏنو تگ بهدر رب لكا ادتري پار
سو بيا مندر مها دبو جي اده بهنت ردپ سردب
كبهنت جي بهونت جي ديوي مات سنجان

ايك ٺهانو ستكيلاش گدري كرار نا تنه بيكو رن
سو بيا مندر الوپ كي كهالوي كردن بكيان
كرپا كر بدري نا تنه جي پار اوتار هين سو سي
ياي بده ادترر سي جانو بيابا كا بهرنت پران
ايك ٺهانو كو پيهه دستكر اثنا سي سرتار
ورسن پا بو دبال هين پهرسا بهرم الوپ
دو جيولد جيولت سرا كو پيهر نيكوان

کو بند کوٹے الکہ نندر سنگ اذنری چار
ایک کوس ببیاپ کوٹے بابدہ لیو جیار

کرر کاہے کرر کنگا چت دری جو اتہاہ ہے
ابنی ماتو بار کرہ اسناں سر لور جاب ہے
ببیل کوٹ کلاب کوٹے مدہی پرداہ جو
سو دسیبر کو روٹ سو رہے جاتری بہت سو ب کرتی
سرگ دواری سری کنگا چرنا مرت امرت لیو
پبیت یادنی ورست کرین لبے تہہ ٹہانہ
بشن کنگا الکہ نندا سر سنے سنکم بہو

دہیہ مانکیہ باپ کرٹ ہین برم سکیہ سوپار ہے
گرر کنگا امنت مہاں وبال لنرل گای ہے
جو جانری بدری نا بتہ جادی ورسن پاذ ناہ سو
کوسل چہیہم راہ باٹ کو کرر ہے جت منی دہرکی
کلاب کوٹے مندر سندر مرسا منوہر درسن بہو
جو سے مرٹ نر سنکیہ جو لبسن ہراک مگ ماہنہ
لبسن ہراک چہتراد نم تاپائن نام ہر کہٹ بہو

بر تہم سالکا لبس کنکا و دجوا لکہ مندر جان
کہاندی و بار جیوری و بار مہا کہٹی پہچان

ہناں سکٹ بدری ناتہ جی پار نہ پادی کوی
جوگ و ہہاڑ بدری ناتہ جی پنڈ کیسر استہان
بیچہے ناراین پاس بو ہہن ہہن مندر جوی
نر ناراین دوی برت ہہن مدہ مین مندر جان
ات سندر مندر ہینو انیک و ہیو جا … ہیرا لسہ
نر ناراین کو بیرجی اودہو ستیا رام
راج ہہوک ہینڈار مین سری لیجہے پرکاس

کرر بلی سبہای ہونا پار اونارپن سوی
جبتر رجت راجکو بیس مکٹ بہکوان
کہٹ کوس بدری بال لال جی مندر جاتو سوی
نکٹ کنکا ہہا کیر تہے ودار مکٹ بہکوان
راول ستیا رام جی پنڈا ہے رہتہ ٹہانہ
مدہ براجین بدری ناتہ جو جو کیسر سبہہ کام
لسرل اسیو بدری ناتہ جی جت سوا کری بلاس

٢٣

تو نندل بھوک بدری ناہتہ جب چار برن مل کیا ہتہ
دو ہتہ بہادر اکہن نہ جانے برعہ سب ماہتہ

نارد کو نڈ اور سوج کوند تبت لوند استان
برعہ کیا اسرادہ کر دیو ہتر او د تار
تبت کوند استان کر سو پہار جانزد ہیر دیو
مہمانی سری بدری نا ننہ جو کیان لون کرون بکہان
اہنک جنم ہدرت بہدرو سکہ کہون نہ لین
۱۸۴۸
سنت اٹھارہ سو اٹھ تالیس من ملس پورن ہیا کہ
درس آپنو جانی کی ہیرا کس نج درس

کورم دہار اجر ناورت بھو پیچ تیر ہتے پرمان
سیوک اپنو جان کر کرپا کری مکرنار
جہا سکت اپنے بدٹ کر ہریلاس برسن کہو
پرم برعہ پرماتماں سجدانند بکوان
اب کی جنم بدری ناہتہ جو درسن دی سکہدیتی
لوجے سو دری درسن دیو دیال بہو بڈ بہاگ
سنا باجا کا خان لبوری منگے اٹس

ہاتھ جوڑ بنتی کروں سنو کشن بھگوان
لیجئے پوری کہر ائی کی مشکل کا اوجان
نمسکار مکوٹی کروں سینے نند کشور

میری چیت میں نت بسے چرن کنول کو دھیان
جو یا کو کھا او بن سنئے پا وہیں پیرہ نربان
گیانی روپ ہر دی بسو جنم ہندوی بہور

اکہ دیال ادرکہا بکہا نے کو نند سکات کو نند جانا
ایسے سری سیام جاترز سری کرااز با تلے مرہر ای ہاتھ جو سموان کیہ مستیو

بکٹ کار ام سیکٹں یح سجال انگ کہان
دا لکا تمتہ جا ر ا ایح صرطی ہر بنتی
جات بس کول بی صرکیے اور کی جا
کوالکہ تنک بوسہ کینسو ران ابرابریان
مخ جا بال شیخ بو تمدری نم کیاد ا
ست اکہ ی تنی صاہدہ ا لکم ل
ابوہم سیوں عدری سیکی بر
بکی بدہ ا ع

ننده لنکا الکہ نند دسنا کم بہو مگ پاہنہ
نند پراک جیتر کہو یا بدہ کون یک ٹھا ہنہ

کرن لنکا الکہ نند دسنا کم سیو پرمان
چوہتو جیو ادکرن لنکا پار بہے مک خانہ
آد بدری استہان ہی نکٹ ہی چل پرواہ
بہون بہو زبد درس ہی بو دلے کرار عا دیو
کرپا کری بدری ناتہہ جی چل کیا کیتیے پار
سیو نکری کو سل کنتکار اجا کو ہتہان پاس
مہاتم جاتر بدری ناتہہ جو بدی سیے . جو کوی

کرن پراک جیتر کہو یا بدہ سون اسنان
کو ہند کو ٹری کی بکہان کرار مندر جیہ ٹھا ہنہ
ات سندر مندر بہو دیکہیت جب ہو سناہ
رین لبہنی سب جاتری یا بدہ جان ہیو
بیتت ادو لاری رت ہی ادیم ادو لاری ہار
رام لوری سنبہ نگری پر جاکری پیل درس
ہانوں وورس پرتیہ کہو سو بیلی کا ستہان ہوی

سنبل ایله
سهزنبل ما
سیفت [illegible]

آوریج لیتنه سوب وراده ده بردان
بیوکز ناتنه‌ی جابر بوسیل اوده جان
تن گوزن ار بیمادرت بنی ای
بحم توبت نحجن وراکی پایی
بوران و داریح کاتانک [illegible]
[illegible] جیشتغان ابرنه
سنغار [illegible] زیانک زیانک جان
اسمان آریانک [illegible] سیوی جان
بانان کیاس صحر [illegible] سیانان
بالملک سینهان [illegible]

بایاکور دورکی بی کدر اوده سنبلیان
کانیخ سم اوجل اودیریج بیکیه وسمان
منونبوز تنم ابدیر ایا او ترناز
اینج بروده‌ی لادجل بنت اودونکان نار
اناده بیانک جهان جاب ایوا شغان
خم جم بنانک ایتو جاجونر ترسی بیان
بابابو بال جو سر دونی بیایعم بیسر
سرابدت سنبرار الان [illegible]

۱۲ شیشہ حرم ۱۲۰۱۵ ۱۱۹۱ نمالہ حرم غنچہ ۱۹ کلام عمر

۲

جنبرا ارجن سبز انگوری ساکی جان
نہ سنتال اوقم ہا

سبیں بہنی فندر سر ایبوات ہا
تن بیم بن بکبی

فلدکو ادبیرج کی جیت
تو کیال زبا ار دبی

بیونا جو ییار گیبان
دو جیت بنی زالکم

دسال لبنی بہو بیرو
دو سبو عز بیالی

بیو لکنہ ہا ساگوں کو دیال
چنبو دہی بین ارای

فلدکو ادبیرکو ارائیج
انند بیو جو بیای

سنبل گلدہ کو یال ہمندر

راجا بانک پال پر سرود کو پردیان

لالہ بسنت بیرم اتا جزبنے بیکوان

تو تیکا بیوج جای

صوکہال گلدہ اور لال الخبر
انند جیت بای

جو لوری کلبہ دیکہ
نسترن صغیر

ہارون دل گلدہ دو دم
انیج بین ہا نثار

ہر ہر تو بادار

است رضا بوس جو
منقل جار

عنبار و دوار بیو رتجن بیو
سیا اکہالون کو ادی

ہلبت ہزار فندر
باو جار

سکنلہ لالی کو ملن ہا سو اور ست ات کین
بیبن بیبن دیال کو درسن دین
سنگار دوار ان بیبن ہا کو سہایے نجاب
اندر لور بر سیم جی اوری کو سہایے
سبکو ست ہا سو سلاب
انتر امو لک بیم ہا بر بیکوان
سوای راجا برتاپ سنگہ رام جی
سیسی ستکان ہا بیب جانی
راج بھیت مہر تاکان سیر دہ
ستکان جار
اوضم او لشو دن ہا بیبود ادنار
سوای راجا برتاپ سنگہ دانا ہم

لال البن سجاج سکلہ بیبوک بود جال جہر
بیجی نکی کہر
جہ یور نکا سو از نکا ج بیجی کس جین
گورانگ اور لال رنگ بیبو کس کاجین
بیبوک وکادب
نکہ سکلہ لون سنکار بیبوک ہا سو بیسکلہ
سو ار راجا و بلہ سنگ انتر ہا سو
سنت نیت بیسکلہ
راج جہی جو دہ ایلی بنیت مجلس ہا سی
بیج تارہ کو بندر سا راجا
جو درنکا یو جار بیبوک آسی

٤١

ای سرسن نیکوان
عشقنده یتبن ایلا سیمتان
سرمن یمن اوجا اندر
کمنامن ایتبن بی اول ایتیر
بوتیمن یمن چیل ما ایتیر
سوسن چیمن اسکده ایتیر
انکی سوبا صبا جان ایتیم
سرسا کمبیلا اتسه ایتیم
کالیسکه جتن ایتیم
بیک تسیری ایتیم یادکوری بیتیم
بنی کوزمنی جل بیدی
مندین بیتب اتا صیتمکده سو
سرسن ای سیکدا ازان اتبدا
وا وی

تیلان جان
جیتان ازاریان بیر یا سان
١ ایلکیسی یوزیان انتدجب سان
ایلکی وبیلکی سیمکان
٢ ایلا فیر کیا شکا ستاد پیمان
سیمکده
٣ ایلکیسی اسیدا اسیوا انتدا ور
ایکی دیال نیمن
٢ درسی دنیوی ایکی کیارا بیکان
جهوری کاکتی سیکدیلا
جستن سیکده وا اسوداد
کاره دوسی بی سیتمان
ایتتیلکی بیلن تبیان
منداییتسی تبی بارا
بوده بیزیار کن

سودالر اوندن نادرست لیکو کورکو بونکار استان
وبس بر تیغ ایچ جفتی شکست وردانی
سست کو بو بونکار کوردو آتش ایله بر داغ
جو مانند بغچه ای کوی بهار کوسلای بر دوکر
نشنشت بینت کیسه اوجاق آرت بونکار اچحوکی
بن بر ماتمال دیار کورکو بونکار نا تمیم
انتسال بونکار بر دوجان زیل سیدو کول عجیب بز
مروه بین هنرز سرایدو کول جحیز بز

هم بوسکر نا سکر سوسا ایلچی کجانی
جو اوف نا سی لی کوی دکتری تیره سی
ادره بستی صعودان لبلی تابونکار تا کوسلاکوان سو
١٤ ١ دروه کلمات ها سی بونکار تا کو سلا کو دره ۵ بو
٣ بابم راحع کلمات هم کورکه شیر تدیر نه ١٠ مرد
٤ ٣ بیحو کلمات بارادوه کلمات ها دو کلمات
٦ ١٣ مدری کلمات ادر کوادهی کلمات انجیلنده انی جان
١١ ٣ تابم کلمات ها بدربر کلمات لیدون جان
٢ نامی بیت جملیس کی تیلدر ور بت بحیان

٦١

ای نیندین دلوتنی کیلسه یا بیده سوزلانینی جو
سینی بینی ازجینیبنی سیرایقیم بیلکیم سوزلی جو

یا رانه اوقیا بیدین تا بیتیه
بش بیچ حسادین جنیم تابیته

تا تا جیودین سیبیدین
بیچال حس قمرتیکی کیبوز

زار تاده باتیو یا بیده
سینو بکلیال ادرار اولیاودار

بی زنیکی سیجه اوز تیرتو لیوپ
نوزیانک اینی سیدیلک سیزیدیب

ادر سراده دلو بیب یکو سیت یا بیرک
بیست سیکوی اودیلار یا بینیم یادیلوز

ستیمان
بیلک دی سی بیت یکیمیش سی تیمیاته اریان
جودرنس بوکیار سید ایو کلیبان
بیکیشال یغیر یکدرک سیده سیکلیاب سیاره
دیپاسیت دروحی درکن ولیبی سیکواب
بیزیمنایسک یتیال سینی سیسیع
دیپال درسی سیپالولیا ریان نی بیب
درسی اسیرحال سیدرلیکی تجودرسی
بیت ایاجکاکاسال بیوربیدنیک آتیس

مارکسیز نیبلان مین یکلار جیب تیب ارسوی
ایلکیسنی سارکا اتیم طرح جوی
اکشت نوازجز
اچیم بیرجارون و بلا اتیغ دورکیم کنکره جان
حضرت جو ودرارلی بسلار بیرو بیجان
دو دیلیکیمنی اشتار دوار بیرمن جو
نمکلر کوچونکا اور دوزار جان
تورمنت جو اجیم ساکی دو وطلا کرو جان
یدیکی جاتو سوی جادر جکار مان

بلیغلی کوچرنا یسا اوراوسیغ نا حصار
تونت باجیب سر ایاکلکم اوروم اوجار
کشت ایبرکره
ایمبرلوس کره دیکلو لورایم تیر اسمان
اراجاماکار مشنمان سورد لورنجان
سلادو بیب سار کوتاسیز درکی الوب
سروفی سالار جلیبان ارداجا فندر ردیب
است لمیز نیدز نیتو ارکم سیکر کره اجلی
دیدو تمکال جاروان و سیندر جنت [illegible] اجلی

بهول بیونه نمر بستیه بیر مسک برکه باکی لمح خ اما بیلو بیر لوبر منکا اکی سا بیر ساده رسیند که رکول حضور بیر لوبه میرلا ناسته بیر سایتی سحر که ۱۳ حضور

بردان

آلماسین میلادی [illegible] میلا مابا
سرستن بیلکوان

بیچی را ابن حسینی سوج
یلبی [illegible] یلیک

بیان بینان تونال [illegible] تنا ما
سیدر سیدر حالی بیچی لو

ابن سینی [illegible] متیر ابن
جر لو ران بیتن کوزل کرما [illegible]

باتمال و یال [illegible] جان
سرستن [illegible] یاکیول

عشق شترنج [illegible] سمتانا
شهر [illegible] یوکی [illegible]

اور تولاتین یتن جیلدولی [illegible]
[illegible] ببوری

بیراتتن [illegible] سید ابر
سرستن منبر عبده [illegible] جان

[illegible] جند اونه بلدیلو
سرستن [illegible] یل

قبر لو [illegible] سننلی
[illegible] سینتلی

نشه جوز منین [illegible] بیبر
سرما [illegible] یابده کانو

[illegible] تیلار لو [illegible] سین
[illegible] بین [illegible]

[illegible] سماک [illegible]
بیرانتن [illegible]

پیچ پیچ میاد ولوچ دااا ابیر سیبو جانی

بیلدلوچ مرکا نتور نیچ پیچ تا دار ابیر بنکوران

بهور تحویسار سکی صد بال اسکنا نشار کبابلو

وبهو بیلدیل بیلو بیست رکر سو بیلو

چیر درکی کسات وبتلد لور باده بوبیس جانی

دیپیر سمیسبیر چکسات کنشار ابیر کبابسعو مجان

سوادوکسات دااروسی ویبابه وکسات ع ج

سوج کسات داور بده کسات داول کبیر سیر

وجیه بیشتر تیر زنکیس میاد ولو بیچ پیچ میاد ولو

بیچ بیشتر میاد ولوچ الاج ابیر میاد ولو

بیشوا ارتی تابنده میاد ولو اور ابو نوتی

بیابیا بیا دیبا دودبیع بیتی جانی

بیابیا بیا دیبا وتمیسبیر کرکان

باره جبیره الکی تنکاو بسابلو تاباتون

لینسنحب بیت سیر ماده لوبیا بیتابه

تیکاجیچی بازاره جوتیرار سغسن ا

چاره

اشتیت سر شهید ابیات

بانی ای
کو شند در انی
سر بنای
باکیه در روح مر جنبان
کهات استان
جیب کہات کیتی
باید کو
بند ابانکی ابار
کهات ستند برادران
دو او پس کہات ستول
سپهر کہات
[illegible] بیکہاتان
کہاتی سو ندلان
کہات گذار و دوا افتنپن
کہات سوج کہات
کاکی کہات طاو
ستکار
کہات او
چو کل کہات کہات
کہات
کہات کہات رحیمو
کونبد کہات کہات کہات بتجه کوندی
بچو دکہات اوت
[illegible]

سکوران
بانکی بہار
ستنبدان جنوبی باب ستنبان
سند ندان بوبن جو کو سند بان
اداون بابهر کو بانته جو
بنبیر بهبادو
صلیح صباب کو بنبیر
جیب بہار صبادتی بابرده جانبو
انیک سند سو بیا او بیات
انبات نید راجی
نبیل جانبات کماجانی
ادون ادلان بہمن حالان
سر بورد مند الاجو بیا اوبہا
بستبانجاع
لویتن جالی جو
اصبهان کوودت نبی بکدر
ساده سیت سبرواں کرین

جمع ۵ است اوحفون نستخلیق خسر ابراهل جوابسا جمع امرحوی از بر اسد

سیو رنج ورنی کرو ینده سیا الوب
ایهه سرس سرور
راس بلایس ننشنه سیرت اوس سیرت
خبر بهوا سرس حیله مهال سینی نکای
سیبن بیس ستیلا روزنا کو سینی نکای
بیتر مهال هنداینی وبال وارکند هنی
سنی انند نتکل هاب
جو باکو کادیسکه کاراو
بیت سرود
ایکیا یه سیکه بولی سی سرگو ونیا
مانیی نتکا اسنال ها بهو سرجال کی سرکراو

سرو رب لورا اوکم سیا نیی وکیلو
سینی سر وکلیی دیت
مکل هندرال یار ار
نکا مانیی ترنته سیا کیا چیاروناو
سندور را کو کی عجی مده مانی اگر دیرو
مانیی کلکا اسنال کر سیر سرحال ونین
اینا که ضعم باکی سکله سی نیی
گرو ناته جوهله هنی چکت بیس سیا دلو
مابار دستی حنا وییی بکیهر زاد ولو

سکوند ۳ التنا بیت کسی کیند
رادر کوندا اورالی کوید ۲ دیلیه سیو امند
صحیح ملی کی جمیرت ۶ ولال ایا
قوال یوغیلر کلولی کوند اورباقی ۵ ضیافتی بیند
کیابال ایرلیق ضیایان آسم بیند کوند بخان
یا بیع ۷ زنو کوند زورت کسیلدی ۸ خان
شکار کوند کوند ۱۰ کسیلدی ۱۱ دم کسیلدی
ایکی کوید ۱۲ جینکوند ۱۳ اورکوند بینی ۱۴ چو
کیالولی جاله تعین ایله بیهر کخانسو

دورلیه احسا جان سکوز ساعت ناره
عارف تیغ سوید بیان اوان بوروت کیجی حناکو
الدام دوسره بینی ایلرکوی باسی
دوجوکلی لیر جیتی بینی ایر بلی
بوی بیمان کور دور ۳ ایا تور یکمی
چوبالوکار دی تیغ اجو تیاسیا ۵
سما تیغ کوند جونی اورصل ییلی بیمار
رت ادوم کیتی ما ان تیم اوماره ان

75

ایکی گوزلرم سرزور یارب چاقو جوی
برو ساز ودم گوی درس یار بوی

الست کوکلم

هم کوردن بنی هر ایسو گوکل اودرای
ما ساعت درس هم یانی
جدا ایلرم هر جیلزمان جان
سر گول یا نته آدر نایله رنج یا بلی
هر بزم هم ار اطارح لوینت
درد کانی بیر لوح ادر دیوانه شان
بیت کدری گستن بوجا یار بیوان

المستزاد ...

سیم الله جودرسی آر مبانی بار مانه
تا الگرد رم لیبی اسمرادم تر سانه
جمل کلبه بنی هر جیبی جو بوجی
باشادو اودر انشعیدو بال بوی دری
عمل ار ج نسما یدور ارسی جبر سانه
الوکرد رسی بارلو دست اسماعیل
روز یا ربیع توسا ما آرکی ترب
حسب دمرک ای کلو اربح بیرات

نا ایله کیسدن احتناب ایدن انسان کیمه بن چانی
نا بنی و یبرز ناسی یوسکیه یاری
نا بان راحت دیسنی بوجی ویال
علیه بوچ وداری
سیلی آزدنا بلدن بوجنی نیسیان
استه بر سنی درش ودیعی
کمیت دی عراح
استیبن ایو کبی سیجی
است جبا
بیت عیسی شبحی
استحمد ملدی کوک بال
حابرلی کوک نوراکی
آنمان ستیان سکسه کوسان
علیه دنیا کرادحت ستیان

ناکبید الفلوج اشاره سنتی یکی
منی باچا کا عیسان بودر فنیلکی
سنی سفالی کا بوجنی
آری کی سکوران
بویه بنی بنی یوی
جوبا کسی کاو بیتی
ایمع سری ستایم جاه آسری سوبکر نانقر
اور قتر دمیزرا ابی جمدان سنده یا کد
تاریخ ۶۲ قرن الفتم ۱۲۱۰

دیر کتاب الکاعیمیر البوکی یا استه جمعه جزا اسکوک ایوجان

جے جے ملیہ جے کرپا سندہ جے رگہا نندن
جے ملبو درگا ترسول جرسو کہابہ بہاسن
جے بہال چندر جر بہت جک سرا نادب للا پک اباک

کبتا
پاندوی

جے ہیس کنت برن بکہن کل لکہ نکندن
جے تر ش سسہ رگن دوکہ دالدر دارن
جے دہومر کرت کب تیج بل للکسرہ سکہپرا ایک انک

آدکرین ہرنام بہکتن کی آدہار کون
ارٹ انند سبہام بر جیت نند کہوار کون
بہکتن کو سرام بہہ پانڈوں کیتا نام
بہت ایک شلوک پرت اپاپ کیت سکبہ دہام

دوم پرکہن آدہ

پرتم بہکت بہلاد ہسم نارد جانو ۵ پرم پرسر بیکہ بتر بیکہ پہچان جانو ۵ برسیندیہ باس
امر بکیہ انسبہ کہانان ۵ سک اور سونک کیتہلیم کرش سمرت کی وہان ۵ رودم انکند بہکت

بہر نم ارجن جانو ۵ پہروں بہکت لہر بہ بہکین اوتم مانو ۵ انماد ک اس بہاکوت پرم بہکت بہکوان
۱۱ نمسکار انکوں کرے پرم بہاکوت جانی لوم ہرکھن او چہ جب سترکی کیرت بتین دہرم کو پدہ بہوت
بہیم سین کیرت بتین پاپی کو ناش ہے ۵ سکہا سرن جیت کو بہار وات پرم بہکت
ارجن سکہ کیرت بتین سنترن کو نراش ہے ۵ نوکل اور سہدیو مادوری کے پوتر دو اور دو دہرم کے
کیرت بتین دہہ کو ہلارس ہے ۵ انندان پانچوں کو نام جیب ناہر جنا کے اکہہ ناس ہوت سدہ بکہو
تت پاس ہے سری رہمان او چہ جی جس جانی ہیں جنکا من کہان ہی سو جاکے راک کہنی جیت
بہتی نپاک ہیں ۵ مایا تین ہری جو کر کو ناراین ہیں او نکو نت سمرت او نسوں الوراک پاپی ۵
جنکا پک دہانی کرہا پہ کو ناس ہو جسکوں پاپ تاپ سبکوی بد بلا کہیں ۵ انند سو مکت ہو
پرایت ہو پریدہ کول جاناکے استاپہ کو لبہر تپے لاگ ہیں راجا اندر او چہ نام سری ناراین کو

کبت ۱

بیر کے بیر کو پیر بیر کے لوز بیکو گر کے دھر بابر کون دھری دھری تہا
جن بیر کے چھو تا را کیے گین گہٹ ہیں وادا نل بیہہ سو بیر ہے
بیندل کی ہتینے کیے ہیں بخین ہیں ٹہادی مرگ بنینے بیہ بیے تھے دکیہ ترور ہے
دو ساس سے وس کیوں کہیچوا ای سو رینکیہ دہری سو مورن بیچکر ہے

کبت ۲

ایک او سواں باتی ایک او رپہند یاں ایک اور ساگن جو دوہے جو اربر کے
ایک اور یار دی واہ روپ ودند پیلو ہرن رہو ہر دی ہانتہ دہا ہن ور کے
گادر کو کور یاردی سریپ وسو ادلٹے جو لون سیپے ہنڈ کیتے جر کے
من ہی ہیں مگن ہوکے لکو جرلا ہیلے بیچ کینے ہاتہ مور یکنیہ دہر کے

کبت ۳

ہاندہ ہو جار سین مرتیہ آل ٹہاد ہو کیو کہر کے ادہ چار وکیہاں نتر دہر ہے
جب ہلاد املاد ہو لوکار کیتے دین سندہ دہنا ناتہ انہاں ہمیں ہمیں تر ہے
ٹہادی دیاہہ میری ہیں کہاں تتاادل سنا تواب کمہرسکی سین نکل نود تر ہے
کنیتیو کیے ہار تابداب تو نعد سیو مرن ہار مور نیا کہہ دہر سو مورتیچ کر ہے

بہر جھکے رکہیا گر بر در پا کالے کی نتہیا ہیر میری تون ہری گو
بیند ہا سکے کنہیا گر باہن کہ جیدسیا ہہ ری ربینٹے تورکریا بہر بیتے نعد بہری گو
در دپتا کی ہیر انت بید پالو چیرا ای ہو بل ہیر دہیر کو نعب جیبو دراگو
مری تو ہیر د سو ایک سا نور جیبلے للال اور نا کی سعا گری میری ہمجد گراگو

کبت ۵

بیبٹ بٹ کاندی مور مکٹ باندی مکہہ مرلے کو سا ندی سو بہادس بنہی
کیبر تلک بیل گل ہتی سنبے ہنمال سکہہ ماین ببال سکہہ دلو بت تین ہنی
سا نحبہ سمہین اچبے ہر گون کی باجبے نتعر بیلکہہ کا جبے چلے اوٹ کوبعل ہنی
سنکہہ وہری جلر وہری دادا دہر جنبہ وہری کرار دہری گدر نسو میری من ہنی

کبت ٦

سنکٹ کے پری سے ہلد دیکہ تر ننکار اکبے کمہبہ سکیں نکس نر سنکہہ دہبر دہارے
در دیتا کی للج راکبے دوار کالوں دور الو سنکٹ جبو دا کم دیتیو ننکار ے
سر اماں سو نحرنب جلکے متدر کنانک کینے کو نرنم کی نا جرنا جبو وت کہمبر او دہارے
کہنت ترندم ہہ سہنو سند جو اننے کیبت کا کاج تہا میرو کا کاج بہارے

رام نام ٹہرت ہو یہ کرسن مکہ ہرت ہو یہ ہم تن دو نیا نا ہد کو سمار کرت ہے
ہتاں رگہو بر کو گیت تیتاں چہبو ا ہیں ہیری ٹاہتہ کہتا ہارہ ادر ہیج کو نند کے ہر ہے
نر سر کٹی کیندر پ سوجیں سبھی نرتہ ٹہادہ ہیں پاتال ہو بو باٹ کو ہتاں اد جھٹ ہے
بہلے ہر تاپ ہیں درویدا اُجہار کیہ جیتا نکہ ہنچنیہ تہاں کہتا لوٹ برے ہے

کبت | ۸

۷۹ سکہہ سوں بجائے گائی ہر جباب سکیہ ہو یہ جل سون بجائے گام ہو یہ سکے ملیا ہے
ایک بار نام ہیت کراہ بین بجا لو کہہ پانچو ہیلاد ہر ناجیس جر پا ہے
سکہہ ہو دیال ہیں سبن کو رسکہ نت بجائے نام آدہر ہو سو بجا لو مو سرنا ہے
بہارت کی پیدل بین جر سکے جیتو اجائے ناہتہ اکہر سو ان جہجین ہو بکر ادبلا ہے

کبت ۹

پرہما کن نارد سارد سے جہاں سیس گورد
جہاں اندر کے نائکا نرت کرین ہوگ جیون راگ جیسہ سیس سرد
باجے تال مردنگ انیک کنکری جہاں امرت کمنڈل ہیں سرد
حبیب للل ترتیا کی بانسری سنے یگ نہنک اور دہیے نچے ہو نکرد

کبت ۱۰

بانک لاک لاتری کو تم نار ہنار سرامان دالدر ہرد
مکھ ہو رگن گھور بلوکت ہی برحراج گو ہر د ہن جاہی دہرد
رترنگ کہیے میرو اوکن بیر کہا برہو البیو بیر ہرد
جک بلے سیہے تره تاری تری بکب باہے ہمد ترد تہ ترد

کبت ۱۱

جوت اوپ بنر وسا نور د روپ موجیہ للاکت ہی خوب جیب تیکی گوہ آت ہے
سنکہ حلکر کدا بارم بیدا او یک بے تخت جیرا تلاک دو اوس انک حیات جت ہے
اودو ساری جرتا ری ہاتنہ گریرے پاتری جنبروا ہیہ ہاسنہ البیو بنکو مکیشت بات ہے
جب یاد ہن پر بیرے دیال نام دیرالیو بیند للال گس سکھ ستہاری کو جیم لیو بیر جلول ہے

کبت ۱۲

جانوکے تمہار سنک جابنت ہے ابکو دو کہہ باکی لاادہ للال تم نیتو بیں ہاسیو
بابیر کو جابو جالوں پاپے چلو جار دو رحم جیو بوت سنک ہر بیو
سمجھ ہونکو بنک بیو گہو تر بدر وجیو پیاکس ہو تر بد تجو کو اد سند پس الکہ سنتو
اد ترت جیو کا ہو کا لو نکٹ بوت ہیر بنو اکسے سرہ میری لبیے رستو

کبت

۱۳

دینن کی کاجن ہو دیال دو جتنہ ناہ کہ ناہ لکھیں سن سیوک ایسی ہیں
کاکو ہمیں لو کہاروں کاکو مارگ بتاروں اور دو جو کہا کو اد کر جدو ہی بتی
کا وہ بری کو بندا کو ہار ہو جو لکو ناہ تناکو ہر یکیو کوں بانت بس ہے
جیسے بتاں پور کہہ بولو کول ہی جیتے رام بیک اد ہا بالع تا لو لوک ہی ہے

کبت ۱۴

ویہ دیال ہمتن سنکہ جب ہیں نہ ہیں ایسے لبے ہے
اور کہو اسرو چاند ملوک تمہیں تا کے کرت کہیج کے ہے
تیر دکہائی کی اسجا اوں مہن کہوں پلے موتیا اور وہ کول جیے ہے
ای ہو دیال کہوں ہمیں لو کہار سو میری ہے ناہ تیری نہیں ہے

کبت ۱۵

توں تو ہی دیال دیا رت کیوں دیتی ہیں دیا کیے ہتی قربال پڑہ
توں ہی سکہہ سو رت بہر سکہہ دیت کیوں سکہہ کیے وہ نہیں سکہہ سو رت
توں ہی دوکہہ ریجبر دو کہے دو کہہ ہی کہیں دو کہہ سکے ہرتی دو کہہ سکھی
بیک بسرہ کیجیے کہ بتاں اور دیجیے زو ہیں میں ایک کیجے سکہہ سوک سرا او

کبت

۸۰

٨٥

۱۶

گنگا سمری رس کہل کری سبہو لوک گئے دہون راہہ سے
درد بنے سمرو تب جیر بڈہو بہلاد بہو تب سابدہ سے
سمری کہے ہستک کاڈہ پرد پر بہو آی گئے سرد ناہہ سے
کب سدہ اور بجار ہنے سمری تر ہو ہرنا ہہ سے

کبت ۱ ۱۷

ایک اور سبہجباں دو ولاور چتر نار ایک اور سکیے لسی بہار جل پائی کے
ایک اور ہتہادی خورسی پانی راد ہب مانیہ للا لرچے پان ترنائی کے
تائی سمین ہنستری لچکے کرتی بہاری جہو دائی سرہ آئ آگئے نیند اب لتانی کے
باہکی ری نبہر واری دابنے سمیر داری باجے پائل داری الکیں بر کہانی کے

کبت ۱ ۱۸

کہر تجوں سیر تجوں نار نگر تجوں راج برجراج تجوں کاہو سوں نہ لیے ہوں
سیہم تجوں سیم تجوں بر تتم کو کبہے تجوں اج راج کاج دای سنک ساج ہوں
بادر سبے لوک بادری کبت ہوی بادری کرت ہیں نیک تاہ بیج ہوں
کہتا اور سنتا تجوں تجل سکیے بہاد وبات پیا لے کہنیا نابیں تج ہوں

دستان

امری دلدار دلبرا ستیں جو پکڑے سر کیاں
تو ہو من ہرہ برمت ادشہ ایم کیاں
ایک دلدار ہو دریت تو دل نکلیں نہ جای
دو دلدار اپتی ہاں بر کلیس دار بیای
باجیم ہیں دانت ہے دربت لدیں کچھ چند
اور دلدار امر بتیں یتی ہو رسکل اتند

ہوت ہاٹ دینکلم ہیں ہے انرنیم ہوج گنہ
ہیا ہوت ہو مال کا مع سو سجی سجہ
اور بہرو ہو مال کا کیں ایک رات کو کال
نا گڑ ہیں نا کا کیں ایک رات کو کال
تو ہو دل بتیر بیچ نالو کال
یہ یار نا بہو اور شہ ہجے را یانام
ہر نہجی جا با یہ سیجرام

٨٢

۲

ایک سمیں برجباسن کی سورت کر ہرائی
بہنجر اپنو جان کے سری ادہو لئے بولکی

سری کرسن کہیں ایسے کہے ادہو تم سن لیہو
برجباسے بلیہین سرا بیری جیہونی ہران
بین ادنکو تی ایسے کہے آدبیر کر رپ جیت
ادہو ودی برج جو کہا نہ تک بیرو وہان
باگو اپنے انک کو کرسونی مکٹ پہراے
اور اپنو رننہ ساجکا سوت سارتیے دین
ہدیاونت بہیکہ وتت سبل وتت من شدہ

نند جسودا آدی جا برجکی سدہ ودیہ
تنکو غلکہ نہ ہیہ سردنی مو نندرای کہ ان
اب تو زیرین کیسے منہ مات پتانون ہت
تنکونی جا اودیس ہی ہو پورنی برجہ سوکیہان
سری کوندل مالا وکی اپنوں بہیکہہ بتاے
ادہو چلی پرنام کر رننہ کو ہانکی کیں
سری برجکو ادہو چلے جہاں کے نرمل بکودہ

۵۱

828

سندر سکہیا سری اسن کو سور گور پربہن
تاہین للا بکہ جان کی بر جگو آیس دین

رتنہ جوت اودہو جلی انندات من چاہنہ | ونکر گہرہ پراپت بہے کیئے نندکی پاہنہ
دس دس کو دہہ آدہر بربہان کہ کاج | بچہ بچن للاگت بہن مانونتان سر راج
اپنے اپنے منڈر ملک کو اٹس کی بر ند | مرسلہ مدہر بجاوہین کالوین کن کو بند
کواد ود موہن تر یا بولت سد رے نام | کوا درج اوٹہہ ابنبر لگے جیہاوت نند کام
نبکہ وہہ ورتہ ہانک کے گیرے نند کہ پہ لور | ہنند جو مست ویکہ کے سمجھ کے آئی ودر
اودہو ورتہ بنین اوتر کے ملی نند سون وہ ہی | ہین سجل جل سون بہری انند اور نسمائی
کر گیہ گہرہ ہین لیکئے سُت سہنہ کی بہاے | اسن بسن ہو بیرہ وی کے مندر بدرا سے

ارچن ہندن پہپ جل وہوپ دیپ انیاد
نند جسودا ہیت سوں پوجہن الدکر بات
اونکی کہرٹ بالک ہانسے نند میاں کر کاج
پہلے ہی سبہاں سہت کرشن کہوت ہاٹ گنس
جاکی استہاوس تریا رام کرشن رٹنت ووی
دیوں کی نتکٹ ہاہے باسر پوجن جبنت
پٹ راسدو پوک سناسو تریا پرم کرپال

بدہ پورب پوجا کری سکہ سجا کس ماد
سور سین کی پوتر کی کہو پرم کو سلات
کینتک ویاس وردگرنت ہاہے ورنت گنگ راج
جاون ہیں سکہ پاوہیں مات پتا جدہ بنس
سری بہرتا پر یوسک کہو کوں یلے ہاہوی
کدر کہر پرنت رب پوران کی وو تدبیہ تجب اننت
تنگ کہرہ پرا پرنت ہاہے کرشن گنس کو کال

اور بہو تاہانی کیجیے اونکوں سمرن وہ ہانی
اب کہید ہیوہن کرب دیکہہ ہوں نندہا کانی

گوپ گونتر کونی ای رام کرشن رت جاں
جبر ہی ہین جل بہری کہنٹہ اوساس لیت
نملکہ نملکہ ہین جہگرتی ودادسون بہرات
سوتن کی مالا کلیں راج ہنس کت دور
پنتمبر کے اودہانے اور باجت مرو بین
دی توبہو کیسے ہوت ہیں پرانت کال کی ہانی
بات کہوں ایک ویوس کی عتوں کہوں بتای

تب ہین نند کت دوہیے ایہانی دیہہ وہاں پران
کہہ کہہ ہاہین کونٹرکے ہیو بہر بہر لیت
اب کیہہ ہونی گئے بدیکہہ ہیں جور جور دوکہات
ان انکہین کب دیکہہ ہیں رام کرشن ایک جور
اب کیہہ ہونی کب دیکہہ ہیں بن بن جارت دہین
دہاں ہمو گور السری ماکہیں رو رٹ سانں
کہلت کے انند سون ہاتہہ مار بہج جای

اودہو یہ اوبہین جلو ہوں دوارتج انک
بیچے ہی بین بری للا ادوہ کو بہاجن مینک

سوی دیکهه ات رسہیں ہتهوری دوده کی کام
تادن بهتن کهرت گن سرا بیه بیرو اوبیک
تب او دیہو البش کیسے سنت کی سنو سند بسی
عتیه یالاگن کیسے حل سون بین پهراسے
جادن بهتن ای ابیان جیانده کو کل کالو
جب ہم عشون بیجهی ای متر ماجهه
اور تم بابا بندسون الپسن کهیو جاسے

اوکهاں سوں انند کہیں ہیں بابدی کیه دام
اوده ہوا اتنو جانی کهیونت سون اوگن ایک
اونکون نائی ببیسری یا پرچکو او پدبس
میا موں نه ببیسر وجن بدڑ کیو بڑے بہائے
موی کو اوپون نا کیسے کانه کانه پل جالو
ہم کبهوں پہ نا ہو میا پرات نے ساجهه
وی تم بنکے راکهه ہو دہوری دہومر کاسے

من وچ کرم کرآی ہاین کرہیں پورن کام
النہ کی ون یا یچ جانی ہم بہہا باب رام

راج پاٹ سکہاسن کہاں پایا ان سکہہ دیب
رتن پاتین سکہہ پاوت بہلانی بنر ہی پت ہکیت

بانت کرت بیتے لن تجہ کیبوں کہال
اودہو اوٹہ حمنبان چلے کیبوں جلب استہان
کراسنان اکی ہیوں اودہو من آنند
اپنے اپنے وہام بتن باہر نکیس کوار
جوہتہ جوہتہ ابکت ہین کیبوں ہیے بچار
اودہو پہلے گوپین گے کیبوں بندن پان
اودہو بوجہ اکی بہلے اہو کرسن کو سلات

مانوں گرج میکہہ کے کہر کہر وده متہان
سبوں کسمرن سب کیبو جیتوا اپنو انگان
پاہرج سکہہ پاوت بہلے لورن پرم آنند
رہتہ دیکہو گوپال کو نند مندر کے دوار
بیہہ تاہان نت نند کو کوی کوی بیتے ہار
بیس تای آدر کیبو سکہا کرسن کو جان
اودہان جای بہلو کیبو کہو جیبو اوتم پات

تم ساکچے ادہم سکہا ہن کرم کچن لکھیت
ادوہو ہم تو باوری کرین کون کون پریت
یارج کبہون آی ہین میاکی ہت کاج
ہم سرون جایاندی سنے مور کچہ بن دہات
تب ادوہو ایو کہو سنو لکک پر جبار
وی تم پر کر یا ہین پر بہتا جان ہم
چہایا ما یا ہین رہت ہوت نہ لے دکہال

یرانن کون ہر لیکے ہیندان ہم دیت
ادہان جای جاندی للک ننندلال کو ریت
برج جو ہین کو ہیرہ ویکہے ہے وہان کی راج
سوری ساجے جسرے تاہ دیکہہ سکو جات
بات کبہون پر پریم کی آتم نت یجاز
تجے ماتو کالو کون ہجے پورن پریم
ادن تم سون البین کیے ہجے سو ہکوان

جابدہ کون جو کیہنر لکے رہت الوزاک
سوسا وہن لکہجے سرانام کہن ہراک

بهن موند ملکه موند کی نرگس ریت کن دهام
مده کر اننت کتاک هو کهتی بات کی جات
اودهو تا یتی دیکهی تن ردپ منما بنه
جب جوک پرسره ای تو تمهن ایجاد
یهه تو تنکو جا بسو جنگ انتر رای
هایت دواد بیک پهوڑ کی داود میں سامای
اودهو اسنو انتر دبچ مهنر کی لوک

تب تم یهه بهن دیکهه هو آپی اتم رام
بهو کیه مرین دن سات لون سنکه تهاس نکات
سو تمکون سیکهوت کیا تمکن سا وهی نا بهنر
بهرون تا ای پای هو الیسواد نم داد
داد رتو جل بهر دو کیهی بهن بجر مرجای
در جل بهر ماروت کیهتی در پهرنت بجی برائی
ری ملکه کهیر برروپ بهن جارو هو سو جوک

پیسے ای کرن کی کون متر کو جان
ایسا ان تمهاری کون سو کهه کون پهچان

بچن بچن بات بہت بہتا ہین جانت پریت
تن کاری من سانوری علی کیجے پریم پونیت
تم تو چرن جن چھپاولی کت کی ہیر
ہم عسون کہبن کہیں مدہکر سنو سندیس
کپٹ پریت ہیور اکرت علی کلی رس لیت
تنک پریت نت سیام کے تاہی کری نہ ہیر
اودہو ہر بچھڑن بہتا تم پر بیٹھے نانہہ

مدکر سانچے پریت ہی جہان سو باس رس لیت
مدہ کر لو بہے بانس کے ناہکلہ ایک کے ہیت
مدہکر انتر لدیجے نپے جانت پر ہیر
نا ہر جابت بہ بانت کے کہا رو اودیس
سانچے پریت پتنگ کے وار پہار جیو دیت
باہرو کی ہرسنگ بین تب جانو کے ہیر
بہرو کے ہرسنگ جب تب جانو ضمانہ

اپنے اپنے چور کو سب کوی ڈاری مار
مو پہ چور علکو ملی تو سر لیس ڈارین وار

۵۵

86

ہہہ بہتر دوں لگی وہہوواں نر کرہاٹ ہوے
کرت بدہنا سرجے ہہیں کہت یو بچکو باس
بہن بجاری مدہکر آتن کرشن سروج
من موہن ہتہ نام ہی سوہن بہن لال
رب انک موہن روپ ہی موہن وار ہار
بچن بچن موی ترپا ہم تم کہتک بات
ایک سجہن لس سرد کو موہن بہن بجای

کی جرجا لے انہوں کی جر لدگی سوے
کہت ملاپ سر رس کو کہت بجہن کی آس
جاون بہن ہر بہجری بہیری بہو منوج
سوہن مورت مادہوری کی موہن بجس رسال
سوہن دہک ہی موہنے ہتہ موہی ہر جبار
بات ہاکرت رس ہنہ کی ہمد جی لیجات
نین سین در سالور و لیتے سبہے بولدکا

ارس پرس ہم سبن ملی کہجت کرت بہار
سوسہانار بہیری کا سمرت بارم بار

ایک سکھین جل کی بکہاں کرت کیلی اسنان	چیر چورای ترے چیرٹی دری جہرہا کی اکہان
ہیرون تاہ نہ ہیرت ہوج بل کی اہار	راکہہ لیو برج کال سبہی کریر گور دہار
بہرون ہیر سی کی بکہاں کنج کنج ٹی دہام	ہارسون کریدا کرن ہاپ پل پورن کام
ایک سکھین ہیک گو پکا کیے کہرہ کی دوار	ددہ چورت دیکہی ہری چالے جاب مار
ہیری وری ہاوری ہیے چیلے سالکری کہور	ٹھنگی ٹھنگی ہہوم پر کال کے مار سب تور
ایسن ون ون کی کہتا ہرنت نائی اور	ہم ہردی جانت سبہی ہموہن جیت چور
لیلا ر کو کل کانوکلا ہم جانت من ماہنہ	اودہو تم سردا سنے بیتی دیکہی ناہنہ

تمتو لیای جوگ کو جدبت کی پروانی
ای رسکی سبجی سبہان لنی بہادت رس آن

بهلا بهوت برگیا سمین کرت برجیه سو ریت
برال کری جایندی ہاتھی اپنی او تم ریت

منتر پانجبر طفلان

سونی کی چہری روپی کا میان تا پاجہاڑون سانجہنہ بہیان

سر بڈہی کلیجہ کہتّی دہائی الستر مہادیو گورا پاربتی کی میری

جہاری نا رہی نا رہی منتر دکبر رای جوٹ

۸۹
نا ری ٹہا کی روشن تہا کی دیکہن تہا کی تیکہن نا کی

نا تہی جہاڑون موٹہی ماڑون کار اگیا راجہ ستی ام اگیا

سی گہر جہاڑی کا مرو کا ملہیا ما اگیا سی گہر جہاڑی بہار رہنہ

بان لو جو لنی جو کری تا کی اوٹا لا کی کار اگیا راجہ ستی رام

اگیا سی گہر جہاڑی

۲۴

۱۷ [illegible] [illegible]

کومت   راج جیو   سومت

9-

۱

	پریتم سیم گور دیو گور کیپت پکند ہا ادن بریہاں ایشٹ ہیس بیس سا روہ سنا ادن	

ناراین گور دیو کون بنتے کرون کرجور
سومنت کومت ددنار پورکیہ جہیں سنگ بہارے
کبہوں ح چیتن سومنت لس کبہوں ح کومت سنگیہ آن
ہت سومنت سن کنہتہ کہو مرد یک کیجے
چنچات چپل کوچات ہے من بہان بیپر بت
خبردار ہیہ سوں ناکیے کومت نار کرجور
پریتم چنانے ہا رچنر کون بہرو ہیچ کہد ہنر

کیان روپ ہر دی لسو صنم ہنودی بہور
منت ادبٹہ تن سوں مریت پریم راکہیں ایت بہار
گوہت کتہا بکیاں کی سنہو سنت سبہال
گوہت کا منے کومنت سنک ناکو تج دیجیے
تم جہاں بہوے پورکہ بہول نکیجے پریت
سومنت سوت کی سنک بنی کن سکہ ہو بہور
بلر جاکی ادستہا سن من ڈہرت تدبیر

گوبت کہتا سن کہتہ کومت کی ہے کہاں
کہاری کہو بہو ددہ بس کو دبو تلنک
کہری کہری ہیں سومت کہتہ تمکوں پہولاوے
دہرو بہیٹرے اکاش کوں بل بیٹہو پاتال
بنت کہیٹ کی کہاں کومت ایکی گرجانو
دو درگت پای مای پیتا پربل جمدہام
جتر بہامنہ کومت بنے جیتن سوں بورے
لبہاں لبس کرے دہرو بہوم سر بہار
جہاند کومت کو سنک سمو جہہ بہیا پرانی ہمارے

وسکندر سک رہے گئے اونکی رجدہانا
بہرگ بنیز ایک درکہ بل کی بہو سنکہ
راجا پرجا پربل تاکو کوی مکہہ نڑلاوے
پیتا سہت بہار کو کینوں کو بہوال
وناں چار سکہ دیئے بہر نیے ملی ٹہکانو
آٹہ اکرم بہاکہ سو پردہ سات لبو سرام
سومت نار کے سنک کہاد مت رسکی گور
گرال کہنٹہ مرگ ایس کے کیپنت کہ الو تار
سنکہا سرمد کیٹ تہرناکس مارے

ہنو سمجہہ لسمبہ نک رکت بیج بلوان
جب ہنس بولی کومت سمو جبہ بپا چتن کیا بان
کی موہنت کی جہاڑ ہر اپنے سومرت کی سنبکہہ
جو ہٹو سکہہ سنار ناہ سکہہ سار بوتاوے
مان موہ کی من لگی کام کرودہ لی سنگ
نار کومت بنتی کری سن ہیا چتر سجان
ارس پرس کو سکہہ لہو کر جایا سوں ہیوگ
نار کومت کو سنگ تیں تجو تکیے رس بہوگ
کیان وسٹ لاکہو ہر دی نام امل رس چاکہہ

جالندر رہ بہو ماسرہ کبہو گرو سجان
اون جوگی لس کیے الچ تج پہرین دیوان
ہاتہ کمنڈل کہر جج لہر کہر مانگین بہیکہہ
متا تمکون کیے ساچ سو ندر جہاوے
ممتا سکیے سو ہیلری موہ لہرپٹ رنگ
درگن رس روپ چاکہہ ملکہہ ناک باس سرتان
ای کہون جنہنے جگت مایں بن لس کہو جوگ
بہکت موہ ماہتہ دہری بہاو ہنو سجوگ
ہر جس رس رت سنگ گہو گرنت وہاں مایں راکہہ

بہادر سے بنوی کو مت کہتہ تم ایک بار
نار دمی مو ہندت کے سیو سومت کہا رس
دڑ دو کہتہ جم ڈوندہتن جہاند کومت کو سنگ
جرجودہس اور تنس کو بیو جہاک ہین راج
دہول ہپت ابراده کو تجو کومت کو سنگ
کادیہ ایجس بالنس چڑہ مدن بای سرسانده
نار سومت جب تجے سمتا مہتار سے
دہرم پیتہا سون بیر تجو سہدر را سبیل
نب گہ جاتی کومت موه مندر مین لا ی

رچر سومت کی سنگ بہاک لسنچ جیو جال
کر بہندرا بن تہین ڈوده دده سنت نیت نورس
سنبسر ایہو رتہناه کو کیو برجیه تن بہانگ
جراسنده سپال کو کہنوں ہنیٹ اکاج
ددبدہا ددرمت انت نجے پانچ ہکیے مل سنگ
لس کیتیے جاتین پور کیہ تہنکوں منو اکاده
وادی دیا لپار للا جب بہاین ہڈا رے
کر یا کلا کے کیج جنن تجت نلار کے ڈہیل
ہیجر نک پلکا دار ہو کہ بکہ سیچ بجہا ی

متہا نم جنے چرن کلہ کہلاوت پان
تہر ہو بیٹھے تہاں کام سوں پریت بڑہائے
بچہن کی سنگ رہی جیو گنت رت بہار
دیو ہنت من کو مجہہ ماہی بہت تاپ سر وہار
کو ہیے پاک نکو جہک لبے نار کے جای
وہرت روپ پر چند سوند تہرن سوں کہند ہنی
لوہ پوتری تن دہاہی پر دار رت سوی
پرناری پسو ہنے بال گواد بیر بڈارے
رود ر راوہ کی کوند ماہی گہہ جم رت بچہار

سات لبک کہاں ہین کہتے ہم سہان
اردہ لو بہ مرہ موہ مہٹہ ڈہاک کرین بڈہرے
گرب کوٹھے بالا رترن بر دلاہن کی نار
کومت نار کو سنگ لے چلے جمک سو سرار
اٹہا الیس مہن پرے ہوگ بہت اگہای
کویٹ کاٹ ودل ودل تریاپ سیج سو نکلی ہہیں
ترپت کہبہ سوں اردہ مکہہ ایر ٹار نان ہوی
بدحبہ کاٹ ددل ددل ترکے رورت ماہ درے
کاک نرپ سن ہرکہہیں دہت اگن مکہہ بار

پر کرت پاپ سے کری تپت تہہ وہان لوادی
کاٹ کاٹ تل سم کرین بہید بہید کل پیر
پہہ پہہ بیوگین ترک ترک کے سُرہ سبہارے
پسو سنگ کیرم کیٹ کہڑن بہر سو کر سوان
بُہت کال گیے بیت بکرن سُرت سبہارے
من متھری بیٹھو تہان الکھاکر لیئے بولدی
سوچ گنہ ٹہادی کومنت کام پرور بولالیو
رن باجی باجے بہیر رنت گور کری سبہائے
مارو موہ بیبیک بین ہنو سیل نر کام
کہیں کنتک یہوم دہا رچ نون لکا دین
کرم پہوک بہوکت بلنت لنرن ویرت ندیتر
کومنت نار کو سنک موڑہ یک پل نہ لبہارنی
نر کو سٹھے خیڑ پریت ہی بیٹ کنت آپ اگیانی
کہا کو بڑہ تم کری سومنت سے بدہو نہ لبہارے
کومنت نار کو ستک تج بیری سومنت کی پایی
سومنت نار کے سنگ آن انہے دل ہیالیو
دہرم پیتا ہتن پاپ کو منک لگا ٹو جاے
وہو نو لوبہ ستہو کہ بنی لیو سنگ لبہرام

دہنک وبار دبیرج چڈہیو ہیئو کردہ ابجان
حبب رن نج بہاجب کونت اسمیہ سوہیلسنگ
جمراجادہیک جاہر کے ردی بیس اوکہار
رودن کیو جمراج حبب کہیے بجن سمو جلای
بینی لوک جیودہ بہون پہرت اماز سرنت
بینے ہردی لگای سورت چیتن سمو جہای
جو یہہ ہری سنگ چلو کرو مکت یہہ ہوگ
واٹہکنے موٹہکو چیاند توہ کلہ لجالو
سمر تہ رتہ بہای کی چلا سومت لی سنگ

سانت لبسو گور کہان بین کیے بہسم سمان
ہای دی کہیے رچی کیو سومت بینی بہنک
سومت سیل سکہ رام بین وینے ترک اوجار
ست سنگ ہرہکت سون میری تجیو نہ لبہای
تنگ سنگ سراری سندہ سوتاک کہنت
کرہکنے سون برینت کنتہ کو نہ سکہہ پای
جرامرن تربہ تاپ کو نتاں نہ بیاپے روگ
راکہہ راکہہ موسرن آپ کیجے منک بہالو
گیان رتن بگتر دلو مکت جوک کے رنگ

سومرت پانچو اتر دن بنس رتن کل ہار
نج ہتہ برا را نام تو دہرم دہو جا پہرا سے
کہد ڈہا کرن ہیں پون نہیں اٹ کنول پر جای
کال سرب نہ بس کرن پیر کو بیا ہیں ہیبٹ
سنک سیس سبد کرم لی چڑہ نو رنگ دہر دیان
نکٹ موارے بکری ببہگم پورن ب اسے
بلے نانان روپ جم اوپا دس ہتک بس
ہوک اوراپرگ کارج ددہن لب حسیت رکے
حب مرزدہ پرلودہ جوت لب پرگرت مالہ بلارے

کہنسر دواوس دس اٹھ نو نزہہن کرت بہار
گیان بہکت بیراگ سون دڑہ کر دی جلاے
اجپا جاپ چینونتان سو ہنگ سرت لگای
من پنچہے ال الل انگد لیے امیبٹ
گن کہید اگین جلے انہد گہورت نشانی
انگلا پنگلا سو کہمان ہتہ سب دی بہای
دہہ لبتا مزدیپ نرا کار یم جوک جیت
سادہ تاہ بناہ انگرت کہون نر برت رکے
سرہ مکت سروپ برہتہ تب پور کہہ کہول کارے

کہاں بہکت کو بری تہاں توہ نام سمبارد
نیک بلمبہ نہ کیجیو رہای جن جای او بارد

سنکٹ موچن دو کہ ہرنی نین لوک سرتاج ‌ دین بندہو سکہدایک سری سرا اخرب لواز
بہکت کری پہلاد رام رٹہنا اور ادے ‌ ہر ناکس مرت انذہ منذ بہہ حیا ادیادے
رس بادہی سٹ باندہو دیت بوری بدہ مار ‌ دد کہت دیکیہ جن آپہنو پرہو تک کمہبہ بہار
کلجک شاہ ملچیہ ملچیہ سون کای تکاے ‌ دیو رجالیس گر باندہ جیبو ہوک ے
بول کیتے نامدیو سوں کہاں بیترو کو پال ‌ کی اب کای جوای دی کی تو ماردن کال
نامان دہرد دہتان کمان دوار کا کہ باسے ‌ کیجیے آن سہای بہوت ہی چیری ہاسے
انتر جامے گر جدہ ہر کہٹ ہے رکہو بیر ‌ ادہ کای بہرای کی بچہا جو نگٹ بسیر

تہکنت ہوی رہو شاہ آپ مکہ ستت بہا کہے
دہن دہن سے کوپال بہکت کی پت جہ راکہے

رنت بکت بہگونت کی ہردی جاری ساکہ
سُنے شاہ بدرشاہ بہو یک جابت جولاہا
کینو حکم رسای کی حاضر بہے کبیر
ستگہ روپ جذ باتہ کہری کنجر کہ اکہیں
لوک کہیں چہیک کیو کبو ہت مکہہ مور
گری سار زنجیر بہو جادو بانہ بہارے
گہ سلنا باہن دار لوجہاں جل الگم انتہاہ

جو رپ جو بکر آگ میں انک نلا کی آنچ
دو اد بندہ کی کہت بات ہندو منت جہا
کہے باندہ اگین کرو کنجر داری پہیر
دیکہیت تر کیہہ ڈرو پرنی پاچہے بگ لد کہی
ادراد باو نہ کیجے مارو جل میں بور
باندی داس کبیر بہیر دیکہیت نرناری
ہندیہہ چہوٹ بار بہو ٹہادہو تہکت ہو رہو

۲

پهر پهر ہاتها کہ سادہ سانچ بهکتن کا بانان
اگنن بچاری چل پهر ہر سکی نکوی حار
دیهاد ہری سر لوٹ کهیت کو کیو پیانان
لوک کو لیهہ ہر دوار رس ران لگی بہو کهیچ
کهیچت ہر سب لوک ددر جرنن پر لا رگے
سادہن کی سیوا کری سادہ بہو کیو جاٹ
بیپاکے جیو سانچ سونت دوار کا اوٹہ دیا بو
سانچے جنکون ریت ہر ہو سکہ سنت تجیہ رام
بہلنی جیت ہن جاں رام جو ٹیتک کتا ہی

سانچ جہا پر نلک سانچ جیدیت بہکو انان
کہاہتیں ہرت جہاں بهکت کے رچیک نہیں ہرار
سادہ ملی بگ ہاتہہ بانٹ دیو رب دانا
کرپا ہی کو بند کے حماکهیت بن بیچ
پهر پهر ہتی کرت ہنو رہا تنہ جو رب آگے
کینک ساتہہ بیٹهن چلی لیو بخت بکتنے بات
کود پرد حاب ماتہہ نباہ ہر درسن پایو
میری سادہ نہ لار یہ سرنی تمہار رام
جابی بدر کہ داہم سانگ نون بہو جر پایا ہے

سرا رہیت ہر ہکت لس جو ہر ردی ہوی
جک میں ہکت کہای کرکپٹ کردجر کوی

تلسے جیہ ہت بند ہو کری ہنونت کی بوجا / تب باچا ایک اور جا چونے دوجا
تب کپ سے رکہو ناتہ کی درسن ورتی دیکہیا / جیسے نری بہت چہوند سس تن سندہ ملین جانے
کہہ کاڈی جل پرو سورت کری حیدرر سے / نانکی یک اوٹہ دہای گراہ بین بہو جیوراے
بک اوپار نہ دیا بوجن کاجے بہو کوسس / الیو ٹہاکر جیاندکا کس کو کر بیہ بہروس
نرپ کو سینا ہیس جار درپن دیکرا ایو / سینا اپنے کرنے کرت برچو کہیو پایو
جات نانت کی ہکت نہ ہکت کمری رہدرس / جو راکہے ہر بردی مین ہرتا ای کی پاس
رہنو تاوجن ورام جای چہرتی اور نفال / جو جیو بہوجن دی کہای پہرمانک تہ نیفال

ہیٹایب سر دھت چھاہ سوں کری تا کیا بیہنک
جو رافصے ہر رنگ سوں ہر رافصے نتہ رنگ

اجامل تر گیو نام سوں گنکا تارے
دروپدا گجر باد ہو رہی حکینت مین لاج
بہنڈ دلکہا منذر حریت تمھین جای اوبارے
داد ذال بجرت اگن لیاپ لیئے نند لال
حکنا جنکو ستر کوپ کہری لی دارا
تبہیجے دنی بردرسب کہولی لاکر جاے
مادہو جن کی وہہ بہت جب سکیت جراے

یگ کوں چہووت بوان جیڈی گوتم کی نار
جو کوی وہیاں دہری جیدپت کوتای سودہ ہر کاج
توندل لینیے سہٹ بپرکے لالدر [illegible]
سنکٹ مین تر ہیے گریے بن مین سب جبال
ادبر ماٹہے ایٹ ات ادر یاہن بہارل
بنیک نہ انک بیہو کہوں جیلو ادہٹو رام کر کہاے
سر جکنا نتہ ادہٹہ آپ سکلات اودہاے

جو دو کلہ بہا یہ بکنت نند دو کلہ باجت چھند بانند
ناکو جن گہیوں دو کلہ سیہی رب گلہ جای ناہتہ

رانا بکہہ دیو گہور رہتہ جانی میراں پاے	اچے گہیے درگ موند مور چہا بنک آے
رام نام رٹنار ٹے نچنے لکک کمل کان	بکہہ وبنے کہا ہوت امرت وارکے جان
مارگہ چلت ملوک دے ہدہ بیا پور ب کہا ماں	سینبل برچیہ کی چہا ہنہ وبکہہ کینبو بسراماں
جدبت کا بر لوٹ گہہ کہر ہیو نجای جای	کیجیے بہگ ریسوی اب جب لگ آ دن ہای
جاگہ دراس ملوک پوٹہ ہوندر بہے پای	میمنی بہے ملین پو نجے سب آج گنوارے
کہر بہو نجے جیو انہنے رہ اوڑہ پٹ سوے	مات کیہے رت دہوی بگ جہوں باہیے رسوے
ابوی دراس ملوک پو نچھے اب لگ ہم جورے	بنک بید لس بہے گرے سب آج ہیں چورے

سلو ہر کوں بانٹے نسے کا نبر اپنے ہا ہنہ
ادچاک ہی لیکہو جو رب تا باتن د ہوت ماننہ

تب ادہیہ لوی مات پوت کہو رت پورا ہے
لیوٹ اڈنا رکے اب گیہو سو پوکر اشنانی
مانا کا بنر یوت کہول اکین لے دہارے
دوکہت دیکہہ جن آپنو ہر پو نجای پوت
رای سنکہ جس کہو نام بہو راماں کر سنانی
کو اوستت کال چاہیہ میں رہٹ سرا ہر نام
ہوی سورت ہنے برت رام کتہک جن تاری

سورت بہاک ہوی گئے کرہوں دوست اور ہے
لودت کہو دیکہو سو ہیر سواب کرت بکیانی
ممینی کہے ملوک دین بین بہاک ہنارے
ناکو جم کہار کے جو نرہر کے اوٹ
ہر جن جیہ لاگہ مٹے جاگ جو ٹے ترسنانی
سادہنر کے پرتاپ باتن سرد ہوی سب کام
کبہنن کی کہنے کاج پیتن کہتک ادہاری

جهه ناری اور نار هوهون جریت آدهان جو یه لیلا بهکت سهت کون لسرن کاوی سکهه مین بسیس بهای اب رام نام کنه جاب رام نام سرن رٹ نالسرت چهنی ایک	جو من بهاوکی سو کرد تم جدیت پربین بهتاود کهه والدر ناپ منیزی نیہے آدی انت جای بهیکنٹه کون ساوین کی پرتاپ رای سنکهه بهکت کد هرحن تنکے ٹیبک

اینتی سری بهکت مال رای سنکه بدیا سکهیو ارسکه دستخط

بتاریخ یازدهم شهر رجب المرجب ۱۲۷ ه

کیسے ہیں درشن پاوان تم
سا ہیں تیرا ہے نام ہٹ پیرا

کو ونت تناتن با دل پیہارے سو ونت ہے پر کاسا
برہمہ گیان بن برہمہ وہیان ہی ہر دو سرہ ہیں ہو سے
ایکا ایک کہا کہو سو رہے دو جے ہرکرت گیان چاہے
جہاں پہول ہے جہاں باس ہے تہاں لگے تہاں پاہے
ہرکرت سمانا پرم پورکہ ماہی سو ہندرا ہیں آیا
ناوہ کاور ناوہ ناچر ناکر نال بجاوی
ماہیں تو وہ بکیے کدم سکر جہیاں کنول نال کر لینے

ہردی گیان دہیان دہر دیکہو رت بہا ہے رہر کے
ایکہی روپ سکل گہٹ بہا یک دو تیا ادر تکو سے
تاہ پرکرت کو نر کو روپ دہر سنتہن سر آپ بہا ہے
اوتیت بہرا جو ہی کرت ہے ہرکرت تہاں سمانا
گوپہن کی سنک کو الکہ سنک جو بلے وی ور نچایا
پورن برہمہ سکل ہین نیار دو دہ اذ نار بہا وی
پہنت لسن سبجنے مالا مور مکٹ سر دینے

ملٹے کا گدہ ساج بنایا ماٹے بند سمایاں
جو لیلا اوتار ہوتا کہیں بن نرتشکر آئے
کہاں نرک ہے کہاں سرگ ہے کہاں دہوندہ کہاں بیکہیا
آو بہکت سکہید لوکیت ہیں جن بہیکت بنائی
کون ہندو کون جہوٹا کون لوتر کن جایا
کو بچہ مری کودون کو کوٹہ کو کہہ ری بیارا
تم جو کہت ہو رام کرشن سبہی کال جہپٹ جہوری
مای نور کنہے باپ جو اللہ ہو تر بہی رجیہ کیا ئے
مای چہاری باپ چہارا جو تر بہی ریدر سا

گہرٹ بنسی کو نام نہیں کو لیوا ہیدم ہیولال
اندہ دہوندہ تجہو سو جہہ نہ پر تو جیو نرک بسایا
جادن ہنس بیا نا کہیتا چلت نہ کاہو دیکہیا
سنتن کون جو سرا اشکار تند بہول سکہدائی
وہ تو صرا ایکت صاحب وہ اوتار نہ آیا
بڑی کوٹہ میں رتن خزانا رام کرشن اوتارا
ایک نام درسن ہے پایا ہن نرگن ندی گکہ لوبہی
لوک بید کا کہا تہا نہ بات اٹہی گے ہٹا نہ
لوک بید کا کہا کرت ہی پردہ کال نہ کہ پیاسا

دہن کیہر دہن ہا ریہ اسا دہن کا دت جہو ہوئے
من رے کہیاں ہی من ہیں وہاں ہی فنی رے بابک بائے

گر چڑہی کو بال کہت ہیں رت بہکت بیر دو رے
من ہیں لیے جو بات کہت ہی سو ہی انہم کیا رے

کبت سیا اهتم

اودھ پوری کی شوبھا کم جگمگت تلک داس جو کہت ہے

دکر تنہ سدن اگر کہندن سری رام جی بولان برجھ ہے

ستی سیتا ہرات لچھمن و تماسے سری رام ہیں

چترکوٹ تٹ لوک الکھ جت سری رام جی بولان پر جھ ہیں

بھال تلک لسال لوچن آنند کہند ڈ کہونا بتہ ہیں

سانولی مورت مادھوری کا نورت کری رام جی بولان پر جھ ہیں

لنک پوریہہ ما بنہ جار دا گیا درت ہنومان ہیں

راول جار ہاتھ یتا لے سری رام جی بولان پر جھ ہیں

کہو رس کلا جگ جار یہ گیت بہت دیپ لو کہتہ ہیں

آدانت مرہ کہج وینتی سری رام جی بولان پر جھ ہیں

چہن ہو جیت ما بتہ جیت جو کہت پر نیلا دہر ہے

کرن کرنا ربا ہیں ہو کتا سری رام جی بولان پر جھ ہیں

۲۲

۱۰۱

نمسکار بہت سون کرون آو گنیس سبہہ دیو
جابر تر سری جکناتہہ جب سون بیا کہون بیو

سری جکناتہہ برما تمان سجد انندا ناتش　　من اچہا پہل دیت پورت منگل اس
سیس اونار بند یو جو ہرکو برات سجانی　　سری سیبدر دیال ہو جابر تر کرون بکہان
کال اونار برگت جگت اور سب دیس جیہ تا ہنہ　　ورسن کو جالوین منگلہ ہو برس نجا ہنہ
بک بے رچہا جا تری ارت جای مگ ما ہنہ　　اپنے بردہ کی لاج کر بار کری گلہ بابنہ
کہہ نتا جوکی بہانن مین ڈنڈ دیو جب برانی　　جنباج پوری بے ترز گیو مکت وہام سر کہانی
تا بہہ کیا یتر تہہ بلکت بینڈ وا جب ینہان　　گو اودانی بتیر رے دیو کل باس سرکت ہی لینہان
جو کل دیوس ہین ہو یکے کمنک بندہ کی یتر　　جو کل دیوس بانی رہو سری جکناتہہ بل بہر

۱۰۲

پہلے سا کیسے کو پال جے ہوت ملگہ کے ماہنہ
کبیر اجور استہان سبہہ ادھم ہی ہتہ ہاہنہ

۱ تب جور کی نکٹ درسن مندر ہوی
دارئے نال اسنان کر یہو نجے اٹھارہ نالے
راجد ند کو نیای ہوت ہند کر بن بہو مار
اس پاس پر سوتم پوری سو پاری تا لیپر کیہلا
جیندن نال ات پونت سری جکلاتہ کجذ نام
سنگہ پول جیو کارن بہرات کر سیہہ کام
بندرا جاتری بانہہ گہ لے چلو درسن کاج

مند ابا چاکا مناں سو دیاب جنم نرکوی
دور کا جے درسن کبھو کبھو نہ کہرم کے تارے
جیتہا سکت دی راجدند ہوی دوارکی پار
کبہو ر ہرجنہ کہا لوں بر نوی نال سرود مبلا
مندر کے سو بہاکہنت پورت ہنک کام
دوادا در ہیں سنکلہ راج ہنت بادنی نام
یتنت اددرن ست سری جکلاتہ مہاراج

برہما دک کو گم نہیے تہاں ہو بخت ری سوے پہر کریمانی کو کہیں بہانت ہیچ بکہان	سورٹھا	باہن نمبرد گررت مہابل ہے جو ہے عسکار تمکون اردن اسٹ اپنو جان

بہو انند ادپدپس جو یا کون کانون سنے
رہی بموہ کو بیس سری جدپت کی دیا تین

کرپا کرن ہین جگت مین پورن ہوں سب کاج دہین پر تون دیا کر بتر دسیا ہو یا ماہنہ تیری جیبون کو یہاں یہے رہو نون کرپا ودانی دان دیا تین سرگ کو تون امرت رس خاکہہ کرپا دنت بہکوان تین کہہون بنار دنا ماہنہ	کرپا کری جو جگت پر جگ کو ہو مہاراج کرپا کسیم دواد لوک مین بہلو کاج کوی نا ہنہ کرپا پونچے سکہہ کے انسچہ کر تون جان تہین جیبون کو سرا مدت و یا ہین راکہہ استت رہو نون نت یہی کرپا دیس کہ ماہنہ

دیا دنت جن جوی انند لسیچ جانی توں
سوسیم پر ہو کے ہوی جیوں پر کر یا کری

جاکی بھاک سو بھاک سی سوی وبت ری وانی ۵
دیا وانی ہیں جگت کو توں کسیں کر لے
وانی کاج ادنکوں ہیو جو جن ہیں سکیانی
مت ہیو جاہوں سکے توں وانی دیر ہیں دور
تابے تیری دوس کوں وانی رسایں جانی

وانی دین ہیں نرسرا ہوت لیجے ورن
دیا وانی کی نکر ہیں بیٹھ دھاموں وے
وانی کاج ادنکو ہیو جن پر دیا ہیکورنی
گبید سیلاری کی لیے وانی دین ہیں سود
ادگبید تیری دو کہہ کوں لسیچ کری ہانی

سبکو وتا سیام انند لسیچ جان توں
جاہ لسیمبر نام سب جگت کو پوکش کری

جیوا کاس سبہ گت بہری بیاک سوم کی مانہہ
اور سمیر پربت لکل ہوی سوم کی پاس
تیہوں سو جانت ہیں ہوی نام پرکاس
کرپن کی وہن بیچ توں مت کرمت کر ریت
کرپن کر دحیت درب ہین ہو کوی وہن ورن
بیدن ہین یابدہ کہو کرپن تیسے جوت
داتا وہ ہیں سکر دان ہین سرگ آوک بیپل لیت

اور پرتاپ جو دکس ہے ہوی سوم کی گہانہہ
اور راج تر لوک کو ہوی سوم کو درس
کال سمہن ہوی آی کے جو ہو داکو درکس
وہن کرپن کو ددٹہی داکو جانی نمیت
رنکن سم تہ جانی ہیہ ہوی نٹ نردائی
سرگ تہ تاکو ملت ہی نرک بانس ہتہ ہوسے
درب کاج کرپن سرا دد کہہ آپ کون دہت

دان دیت ہین جانی ات اوٹ اوتم پد لیہہ
انند لسیہہ جانی داتا ملت تورت لیے

103

ہے من جو توں جگت کو آدر کری ہر بینت
آدر یو تجے ہر بینت کی توں نسچہ کر جانی
آدر تیری پرتاپ کو بدت کرت ہی جانی
آدر تیری لاج کو سرا بڑاوں ہار
اورن کوی آدر کری سب توہ کرنی ہیار
بھوین کو آدر بہلو اور کرلو سنمان
آدر سوی کرت ہی بدہ وانی ہن جو ہے

نسچہ من ہین مان توں سب ہوں تیری میت
بڑو پیار رتہ ہرت ہی باکو لیو پہچان
جیسے سس پرکاس کو جیب پرکاست بہان
آدر یتن سیہکینٹہ پیرہ توہ وین کرتار
سب توہ جانے پران سم جیبن وہہ منجہار
جو ابد ہی ہوت آدر کری واکی پرکرت ہی جانی
بھوم پر سوی جہو کنت ہی پہل پہر لیو دورم کو ہے

جنہ بڑو پربہو کہین سو آدر سبکوں کرین
انند سو پربین ایک پر جہ جبت مانی دہرین

بہت برداشت گرب ہی گرب اد مت کوے
جو ابہاندا پورش ہیں سو کی کرت ابہان
راونی آدب گرب ہین ناس ہیے ہیں جہان
حکت ماہیں جیہ پورس کی برکت گرب ہوے
گربونت کی گرب کون پونجے دوکہ کی جان
ہیری پچن کو کان دہر جو نیزی من گیان
گرب وان پورکہ کونی آدر کری نکوی

کربونت تو ایکرن ناس برابت ہوے
گرب نہ منجاں دہرنے ہیں جرجن ہی سکیان
دہرک کاری کی سند جنو تاہیں پری نران
بیس ہرد ابہان ات مہا ہیت ہی سوے
کربونت کو حکت مین پربہو کو دوسٹ بہیان
بہت برد ابہان ہی مت کر لیو ابہان
گرب برہاری بہکوان کو برولکت ہی سوی

گرب جوک بہکوان ایک گرب اونکو اد جیت
اور ناس سب جان انند اور کاہین سکت

جیون دیپک توں آپکوں بدیا ہیت بلاری
جاکو بدیا ناں آوی نین لکھو سہاگ سو بہاگ
جڑہ واں کی بدہ نت رہی پڑہن کی چاہنہ
پڈہ بوتو کوں ہووی آد دیوس ہیتی جوگ
بدیا ددلو لوک مینی لتوہ کری پرکاش
بن بدیا مت سیکہہ توں جو ہیتی من گیان
بدیا کو انجل بڑو پایہ گیی جو کوی

بن بدیا بہکواں کو کوئی سگی نہی پائی
بدیا کی پڑہنی بکہت تا کو من ہی لاگ
بدیا رو پیہ درب کو کہیوں ناس نہ ہی نہ
بدیا بیڑو کا ہی جنم مرن کہو روگ
بدیا تیری کاج سب ات اوت ہووی اناس
بن بدیا جو توں رہو توں ہی ات اگیان
پہر آنوں کو پڑہنی ہتاں لوچنت ہی سوت

بدیا ات دہن جان کہیوں نجا کو ناس ہی
انند نسچہ مان دن دن بیہ پرکاس ہی

ہے کس جو توہ کیاں ہر ایک بات لہو ماں
اکبیا لے کی لہ ہتہ نہیں پرو کرم نت ہوے
اکبیا لے مانکہہ کو نزک گہور استہان
اکبیا لے کی بیس کوں سوری پر سمہہ وجہان

تن دہاک کہوں نہ ہتہ بو جوجیر موودہ اکبیان
واکی ملکہہ ہاتن بچن سمہہ کہوں سنہے نہیے تو
اگبیا لے کوانت ماہن یرو ددکہہ ہو جان
مور کہہ مانکہ کوں سرا بہتیا ہیں نت مال

اکبیا لے جن جوی تا کو نت ہیں ناس ہے
جاہ کہاں کچہو ہو اسند سو پر کاس ہے

جو ہر بیو ہنر دحکت ہیں انت ہیں کہیں نہای
نہای روپ ہو کہیں کہو ہو ہیں کوں ستکار
نہای جبد ستر آدہیں جو بہنوں ہو مان

تو توں کہوں نے کرت ہر سیکلو نہکو نہای
باکوں کہوں نے پہیر کے من ماہں کرت بچار
ادنکو نام پرکاس ہر ابلوا جبن بیان

سب جگ کو تون بنیای بین نینک بنایت بہای
بنیای کرن بین جگت سب ہوورات سکہایہ
بنیای بنہان کچہو نہ ہے بہلو جگت ستوارن ہار
جو چاہی بترد نام سبہہ ہوی جگت کی مایہ

من بین رب کون پریت کر سکو ہو سہای
کام ارنہہ اور دہرم مکت بتای کرن بن نا ہنہ
مہاراج بترد نام ہو بنیای نین جگت مہجار
کبہون دوار انیای کو جگ مین کہو نا ہنہ

ہو ب کری جو بنیای آنند نسچہ جانی ہو
نورت مکت ہو جای سید کہو یہ مال

بنیاک واکو چاہی جو تون چاہی من مایہ
رب جگ کو اد پکار یہ نسچہ من راکہہ
کون ندی انیای کو کبہو تی جگ کی مایہ
جانو اگن انیای کی جگ بین بار جا جانی

دو کیہ انیای کو دوار جو کبہون کہو نا ہنہ
اچہا سیکے پور نونی مہتو سب سون بیاکسہ
رد جیون جوت پرکاس ہو ناس ہو کبہی نا ہنہ
سگرد جگ وابہن دہی تون ہی ہے دہی ندرانی

٩ ٹھاں

دو کہے جیو جو آہ یک مکہ ہتن سیا کہے جوی
مرت حر حیب لوں سکے توں وہبن کو کجیو دو کہہ
میرد کہو بیہ مانی توں وبین دو کہہ وی نا ہنہ
دو کہہ وہینو توں حکت کو اپنے من منت ...

نورت را جکو ناسی ہوگر دو ملادی رسجی
انت کال کو حیت کر توں ہونی ہے سکنہ
دو کہدا ای جو حکمت کونی حای نر کے ما ہنہ
دو کہدا ے کو نت ہیں کر لے دیت بیکوان

دو کہدا ے حق جو انند نسیچہ جان ہو
بہلو تہ تا کو ہوی بیر بات بہہ مانی لے

ہے من جو سنتو کہہ نوں لباوی نجکر ما ہنہ
جو توہ دہک کجیو دہر ستے دو کہہ ہتن منت کر سہک
وینی ہتن ہر دہشنوان کو سو بیا با جاب ما ہتہ

پرم انند کے دلیس ہنی راج حای تہ ٹہا ہنہ
بدہ وانی کی وہہ نکٹ لوبٹ اسم سم جوگ
پے جو سکہہ ہی نزدیک کو سو سکہہ وا کو تنہہ

١٠

106

جو توہ ڈہنگ ہے کہو ہی دو کیسے نہ ہوی سمایتہ ساتن دن ات سوں سو کہے سکل کال کی مایتہ وبیبک جب سنتو کہہ کو من مین کر پرکاش	راجا کو ہی جور کو ہے پرو ہی کو ناہتہ جنہی من سنتو کہی اون سم کوی ناہتہ اندہار و اکیان کو تا کو ہو سب ناش

جا کی من ہی سانت سوات اوت ہیں سکہہ ہے
جا کو من تت بہرانت برم دو کہہ ہیں سو ہے

ترشنا روپی جال مین جو توی پر لیو آن ہیہہ ہم من تسنچہ سیو یتی لوک کو راج پلے ہیہ ترشنا سدہ کو پاکے تہاہ نہ پار پاپن البس اپنے یا بین لتوں مت کہوی	تسنا روپہ مدہ کو ن جانے کیہنے بال در بہت بین پاپ لو بنیرو بڑو سماج ات ترنگ پاپن اد ہنت جنکوات لستار ہیاو نہ مکتنا کو لیے لاکہ سیب جو ہوی

ترسنا ردپی بند جو جو پرلو واه ماہنہ
مانکہہ جنم گنوای ہو لالہہ ہیو کیہو تاہنہ

مرنگ ہوی کی انت کون ترنکن مین ملجای
ترسنای سطرح ہین تو کہان رہو ہولدی

کبہون نسرون دو کیہ ہرت ہی دیہہ چورن کی ماہنہ
یادہن کو سب ہین جیہو یہہ کاہو کو ناہنہ

یادہن کی تون جال ہین الیو ہیو سکار
انت کال کو جیت ہین کبہون نکرت بچار

یاہن کی ہتی روپ سون ایسے لڈی ہرپت
دہن مدہ ہین ماتو ہیو جیت ہین ہولو مبت

منی پرس مت ہو جیہو ایپے جنکو جوی
لوک کاج پر لوک کون جانہ ڈارو کہوی

بیہہ جگ بس سم جان جو یاکو ہو جس کری
انند شیحمانی سوجن بک جہن مین مری

ماتہ جو ہر تاپ ہنت واکو ورسا ہوی
نیک جو جیت آپ ہوتی تپ منی راکیسے سوی

107

پر ہوی کسیو ابھی مین کٹ باندر جن جوے
کیا لوت پربھو سیو نہین لیس نہ ہیرت جا کی
تپ ہتین پیتر و انکال الیو ہوی پرکاس
اپنے سر جن مار کون رین دیوس توں پوج
جو ہتن پربھو کو جانی یو توں راجن کو ریج
کرم کاند کی ودیا رتی اپنو بیس لکار
ای دنی تو کون ودر لیہان جو سمری بر جراج
دہرم کرم تی آپنے سادو دہاتی جن جے
انت کال کی تمر ہتی جو جاں توں بیاس

تا کو دہن الیو ملی کہون ناس نہ ہوی
ہر یا دہن ادر جانری ہانسے پربہو سمان
بکل جکت کی بیچ مین جیسے رو کو بیاس
منی مدد زمین بہانٹہ کی یاہ سمو جہہ ادر لو جہہ
برم آنند کی دیس مین پیترداد ہک سماج
سنجہ کرت ہوی کو نوہ مکت ادہکار
کالاہہ جو سنکہ جاں گو تتان نہ آوی للچ
انت ادت مین وا منتکہ کو بیہ نہ ہی برانت ہوی
کرم جوک کی دیپ کون بیہ ستانی کمر پرکاس

انند سو نده پیو جا ہیے توہ پیو ملی
جا ہیے نت جیو یا ہاک خو بتری کچھو نا ہیا

پیا ملن کی چاہ نت جو راکہت من ماہنہ
ہے بہی پر پیو کے پریت کوں ودہ کر تون راکہہ
پریت ہینہ جو پیہہ کو ناہیں مکہ مرت مور
پیہو کے پریم کہ ہینہ ہیں مکہہ نہ جن جوی
پریم ہینہ جو پیو کو تا ہیں نکس بجاے
بپچہرل ات ہیں مروہ ہے پریتم ہیں تون جان
پریت تو رنہ نبہیں کی سدا پرکرت ہی جال

پرم سکہہ سو جن لہی اونکو ددکہہ کچھو نا ہے
نسرن پر پیو کو و ہیای توں ناہیں پاس کہہ
ایسے انند سکہہ کو تا نو ملی ہے اور
واکو جو کوی دو دٹ بر تا کو پریتم ہوی
جو کچھو تاکو للڈ و رتا کو سیس چڑہاے
پریم کا شنو پیو ہیں توہ ادہت ہے مان
پورے کا رم جو تیہ ای کون سومت کر مانی

دراسوں کرتوں ریب جو اندا سے سنت ہے
وار کوئی بهیت اندر سو یک ست ہے

جنکو من انت سرہ ہے پر بہو کوئی نہ پچھان
ایک سو لس ہر بہجن پر بہو سنت نوں ہر تہاں کہو
شکر ان ہتن جگت مہن نیتی بہبوات ہو
وہن اور ترو تہیج بل شکر بڈا دی جہان
انت کال توں الس کو شکر کری جو کوی
جس کاوں ہتن لیس کوں توں کبہوں مت نہ بہیر
جو توں پر بہو کے شکر کوں لس ری بکہاں

رسناں ہتن جس ہری کو لسن اہن بکہان
یہ بات تو دہ جوک ری جس کا دی پر بہو سو
بنزد جے جے کارنت شکر کری توں جو
پر بہو کو جس گاں ہتن کبہوں دہرے ہو بہ ہاں
تا جس کو نت سکہ ہو دہ کہ نہ کبہوں ہوی
شکر ان ہتن جگت میں ورب ملی توہ ڈہیر
دن دن تری بہبہو ہوی کبہوں نہ ادیچے ہاں

شکر کی جو کوی انند کسے جان ہوی
ناکو ناس نہ ہوی ہے کبہی کنت مان سوی

جیہاں جو تیز و میت ہونوں کر بدو ہو الکس
11 جیہاں کرت ہیں دیوس جنکو رت سو بہای
تیزی آتم کی نگر کو جیہاں کہول ہے دوار
تیزی منکی جو کامناں جیہاں کری ہے پور
سکل کال ہیں جان تون جیہاں بیلے ہے لوی
سب کاج ہیں جیہاں کر جو تیزی من کیہای
جیہاں کرت جی جن سرا سو سبکے مہاراج

توہ ات پر ہو کر پاکری وینو دین انباشش
جیہاں کری مانند جو دیون سم ہوی جای
ہناں جیہاں کی اور اب تارے ہے بجار
دو دکہ اور ستاپ ہیں توکوں راکہے دور
کیہتک پر ادہم مہا پایا ہیں گیرت ہیں جوی
جیہاں کرن ہیں تو رت پر سن ہوں ہکوان
جیہاں کرت ہے مودہ سو جنکو بدہ نلاج

جنهه ویا ریهو کهین جیمان سوی جن کرت هین
انند سو یه تهین جیمان خو جیت من نت درے

هے من جو هین لولینو ست کونی ستانی
کهیونی ست هین لیس کو نیسے پهیرت سکیانی
سو دانس ست کی کهین هین جو لیوی جیبون هور
ایک سو دانس بن ست کی مکهه هین کهیونی نه کاڈه
سانچ کهین هین حکت هینی اور بهلو نیسے کاج
جا کو منهه کهین کونی سرا یردی کاج
جوٹهه کهین هین حکت مین بڑد برجیت نا هنه

سکل حکت پترد میت هو اور میت سکوانی
نام پترد ست کهین هین چهکے جیسے بهانی
الست روپ اندهار جو پتری هوی نه دهور
لوگن مین پرجیت بڈهی اور الیس ات باڈه
دوداولوک مین ست هین پترد بهلو سماج
حمیراجا کی سبها مین واسکاری نلاج
مها بهیت سنتاپ ری جوٹهے کو حک مانهه

۱۱

جو لٹھ کہنت جن جوی انند لسنجہ مال ہوے
مہما پتت جن جوواکی ات ادت ہاں سوے

جاکی رسناں نت کی جو لٹھ بکن کی ماہٹھ
جو لٹھ منکہ کو کرت ہی سرا الاجکے لاں
جو لٹھ بچن بنری الاجکو لسنجہ کہوونی ہار
جو لٹھے مانس ہتی سرا ادور رہت سکیاں
راج ادر دہن کو اسر دمن مانی دہرد نکوی
یا اکاس ہتی وسٹ کر جو توں ہی ہر بنی
جک ردیے مندر بکہیں وودیپک ہن جانی

کار دہر دو ہوت ہے تہج رہت ہکہو ناہنہ
جو لٹھ مونس کو کرت ہی لسنجہ نرک سماں
جو لٹھ توہ ڈاری سرا ودکہ سنتاپ مہجہار
داکو مانکہ کے بکہیں کوی گینت نہ جانی
اکیں توہتی بہو ہے باجہے ہونی بہو ہوی
ہماں نمکہ کے جہات ہے کابدہ ٹھادی سکہیں
بہرت سرا السمت نہے ایک رسس بکت ہماں

۱۲۱

برہوکے سکت ایار ناناں رچیاں رچید ہایں
انند کے کرتار جو جاہن چہین ہین کریں

ایک سرا جو کی ہیریں ایک ہیے عیارا رج
ایک اسکت رہن تن ہکہیں ایک ہے م دوکہ ناہنہ
ایکس کٹ کو باند یو مہا تپا ماہنہ
ایک سیدت بدرہ وان ات ادر مہا سکیان
ایک ہرم تن کرت ہیں ایک رت ہر پاپ
ایک جگ ہیں ات دہنے جا دانہ بر تاپ
ایک جوین انند کو نا ہیں کرت بیار

ایک نیای جاہت ہیں سرا ایک وبرت سر تاج
ایک اس سبک لوریں ایکن کے دہن ناہنہ
ایکن ایکو کہو دو جاہن ہر ہجیو ناہنہ
ایک بردہ الیسی ہکہیں ایک تری بلوان
ایک بہلو جک کو چہین بیک جک کے سنتاپ
ایک بندی دوکہ بیانس ہتی بہرت سرا سنتاپ
ایک سرا ات ہیں دوکہے دوکہ ادر سوک سنجار

ایکن کو دیت ات سو جانی سنکا نا ہینہ
ایک کرم کو ن کرت ہین و ہرم ستر جہین
ایک ات یو پتے دہرم کہ راکہت نت کرماہینہ
ایک کرم سنتہ ہین کرین ستہ ہین راکی سنت
ایک سو رادرمل ہین ات بل ہی بہیج ماہینہ
ایک برہہ کیا ہی لیو برہہ سماں
ایک حجاب ورت ہی یک سنکہا سن جان

ایک کو سمجہ ات ہین و برت رد سنگہ ملینہ
ایک سبہاب دہرم ہین سکل کرمن تج دین
ایک مرہ سوی جای کی حد سالدکے گیا ہینہ
ایاک باپ کرمن بکہن ات ہین ارکا دیت
ایک ٹھاپر ات ہین سے تہ ہین بل کیہی ناہینہ
ایک ہی لبو بہوکہین ڈدبا رگ نران
ایک ٹاٹ ادٹت سدا رسا ف بک جان

یا بدہ حیو انیک بدہ انیک سو ماں ہو
انم سب ہین ایک لسنچہ انند جان یو

کچھو بہر وسو کال کو مت وہر توں منماہنہ
کینک ڈن کی ریح پر مت کر کچھو ابہمان
یا جگت کے دین ریح پر برس بہاو نہے توہ
مت کاہو کو پر دکر بیر تو پر دیتے ہوی

کاہو کی سنک ان کہوں ہلو کہیں ی تاہنہ
جب ہیں پر ہوا کیا کریں اد ٹہ چلے نڈران
جا کے بینو جینی جہاں گئے ات نلس ہیہ ہو
ہوی کی پر چیہ ببول کی انبہ کہات نہ کوی

بیر دیہلو یا ماہنہ ترل سبہن کون کر ہلو
باہیں سنو نا ہنہ اند سب جگ ہے چلو

بہت ہو سندر راجا بادا ۔ ہو ہلوان مد مچاتو
ہو سندر سب بھسم روپا ۔ ویسے کہیں ملا الوپا
باہر تتے کی سنج سہہن کہیں سرام

بہو کو رار ان جیتن ہاری ۔ بہت کہ کے مارن ہاری
بدی بڈی ہو دا تا ہے ۔ ضلع کرات او جل کیے
تنکواب یا جگت مین رہو گنشی نام

مت وہر من یا جگت میں بہہ استہر ی نا ہنہ
ہے بالک برہ جان توں نت ہیے سدنا ر
یا جا ہیں توں آپکوں برہ برہ کی سمجھ جان
سو را یہ آپ کوں الیو دیت گتو رے
نا ہیں سبکوں کہت ہیں ہیہ بات لہو مانی
آد روپ یک اتمان کہت سبایک جوی
اکہہ الیس کو بندہیں ما یا ہر کوی نجان
دیہ جنتس کی یا رکہ مل سروپ کی نا ہنہ
توں تو پورن برہمہ ہی جو سمجھے من ما ہنہ

یا ہیں ایک سبہہ سبوں کا ہو یا لو نا ہنہ
بدرم میں الیس ہو مت تو سوں کہت نو کار
جل ہی یا ہیں سو اد ہیٹ ہی جا ہیں انت ملانی
یا جے اپنے روپ میں سکہہ سوں جات سمائے
آد روپ جو آپ ہی تا سوں کو پہچان
سوی یہ تو روپ ہی جہ توہ لسنجہ ہوی
سکل جگت ہی سبو سے یا بدوہرمن وہان
جب یا ہیں توں اگر کبہو پہر ملاپ ہی نا ہنہ
سو کر سو ان ہیں اور کسی جو من سمو جے نا ہنہ

کے سروپ کو سمجھے کی کرا دیا دہ کو ودر
بہرت ہی کال اناد کو اسہوں سموجہت ناہنہ
برہ وال انت سو کہر جو بڈی مدہی پر ہین

کہا ڈھیہ میں بندہ رہو توں جگ میں بہر لوپ
کے بیا کی جگ ہوہ کو سکہ ہے یا مایا ہنہ
تو جیہ جگت کو جان کی انت سبہن کے دین

جگ ہی سو بد سمان بیگ ہو یا کو بجہو
نت ایک ہی گوال انند تم اونکو بہجو

سیس مکٹ کر مین لوکٹ ات کہجنے پٹ پیت
جگ سون بریت اونہا کے لاد ہے رسنا ناہنہ
دین دیال کرپال کے سرن کیے جو آئے
سری موہن کو آسرو دڈہ کر جو جہ لیت

بنسے بٹ ٹٹ رسٹ ہن سون کر لو ریت
بیگ گمبت کر دین کو انند دینا ناہنہ
جیسے میو نجے کری کو ہتوں ہوتی توہ سہاے
بیگ مدت ہو سیام ہتہ جار برارستہ دیت

۱۵

تا بہن سب کوئی کہت ہیں دداد ہیو جا دیتای کا ہین ہیہ اوپای ہار آن سنت کوئی نا ہنہ برجبت کو بیہ برنا ہی کہت ہیں پوکار پوکار سب جہرمن کو تیاک ایک سرن عاری اتی	منکہہ وہیہ کو پای کی کیجے ہیک ادپای ہاکن کردہ جرجاح کو بیکت وہروعن قانیہ سوی سرن ہو ہیہ کردی بہو ساکر ہیئی پار مکت کدیہ سب پاپ ہیں لسنچہ لہی لجای

یہی سموجہہ آستار کہی ایک برجبت سرن
دیاری کو بند لوچھوٹ کید جمبن مرن

اسندہیں کالسے پوری پرم مکت کو دہام ۴ عمارہ ۱۳۱۸ ایدہیس ہیں مبا کانک ماسس ہیبس ہرلکہ اوہین بیہ کرپا ربیو کین	بہال لکے آنند ہیں گن کاکی کہیلام مکت جیتر جانی تبہہ بیتی انند کہیو ہاسس کن کاکے کو بال از حب سمرت ہرودین

۱۴

113

یون تھی ہمری کہنت ہو جو بہاشا میں کہین | ریختہ زبان نام ہے اونکو ہم کہین
اب اشندا وید بس ہے پاکو راکہو نام | جو پاکون کا وید سنے پورن ہوا سب کام

اینے سر اشندا وید بس پر کر فارسی ہے زبان
نام ملک یک ہے بیت ملک یک دو ترہ سمور کل کہ ہے ثبتہ

ح٥

سمرن کرت گنیش کون نکال بکہین ہے جا ہتہ
جو یگ پرت پراگ مکہیہ پاپ بیار ییلا ننہ

گر کام اچہا ہے راج پراگ استہان
راجا تیرتھ سیہہ کون بیرل کہو اوچار
ست سنگت ہردی ادری بابا کو منے ورس
ملک ہین دیکہو رتن بک جائک گنگا بیتر
سنک مبر گنگا نکٹ رام چورا استہان
رام رمان یت رہری تلکو کین بسرام
ستیارام سنک لچہمن گون کین بن باس
دین بہات انکہاد کو کرپا کری رکہو ناتہ

ناگر جاوتس سنکرانت مکر دانا مکت پہچان
گنگا جمنان سرسنے سنگم دہار اپار
لچہمن پورن بن گون کیر بانہ ددار کا باس
استہان کری پانک کہٹن نرمل ہوں سریر
کہاٹ منوہر مندر سیتا رام لکہن ہنکوان
مینجن گنگا نرن تارن ورسن سیتا رام
تکہاد ملو سنیاد رسیر باٹ دہو پریم بلاس
ہیلدت وان دربنے ہری سیوک کبو تسنا ہتہ

115

گرپا کری کو بند جو سری کنتھا او نری پار	راج پراک درس کیو اپنے بین نہار
ماگیہ بدی تیتھنہ اسمٹے بار سینچر وار	براک جیتر پردیس وی تیرتن ادہارن ہار
دس سمبر اسنان کر من بین بہو آنند	بینے ماد ہو مکنند وانا منطے رکٹ دوکیہ ونڈ
بربھان جی اسمید جگ کری جن جیت لدے	بیپاپ بپر جیہ مہادیو جے دیکھیے من ہوس ے

کنتھا جل کا لوریرین جیار کہنڈ لے جاہتہ
بیٹمانہ مہادیو جے ہون پرسن من ماہتہ

بید پوران سنت رکیہ بہاکہی سرتر من بید بیاگ	جاردن جگ مکت کو وانا پرنبہ راج پراگ
تھلد لوٹ مدہ ودر گم ہی گیکھا جمناں ہنتر	ارن سروپ جل سرسنے سنگم جمنا ن ہنر
گواو کہاٹ اسنان کر سنے درس ہو	یک مونڈرا یوجاجدہی جرنامرت باوی سو
بربھان پونری سرہ کی داناد باجیت جن آن	اپے رکت دیال ہو دیکھے مرگن کرون بکہان

سیام برن جل کالندری سیت گنگا مات | بہن بہن دہارا درس ہو آنند ادر سمات
جبتر دہو جا ادر تخت جو راج جہان بہجان | راج پراگ کی ہبٹ کر ہوی سرا کلیان
ناو سنکل بس رر جت ہاین بینی مادہو روپ | جل بہار نت کرت ہاین سندر مہا انوپ
دہنجا انیک بہرات ہاین بیرن کی سبہہ جان | جے جے کار بینی مادہو پراگ جہتر بیکوان

راج پراگ مہان او ہک کالون برنلا جای
وان کری جو ایک ہون سنس لہنوں سو پای

نکل ماس ماگہ کون اسنان کری پات وان | راج پراگ پرتاپ بہت پاوی بید برانی
تربیت سنکلم ٹکٹ بار موٹڈاوی جوی | اور سرادہ مادس کری پتر ادہارن سوی
بیاس آسن کلپنا تہ پیر گہاٹ تربینی جان | ماگہ مہاتم پراگ کو بہت سون کری بکہان
ببت باس کون درس ہاین جو کا جو فاوی جہ | برڈون سو جال ہو دیوت جابو کی سو

تربینے چل کت چہلک ارنی اودی رنگانس
عنبار نے دیپ مالا بیت برکٹ جل ہوی
جہنان پار اریک دہک سو چنتر مہا دیو
بینے ماد ہو ورس ہیں مندر میا الوب

نیل چمن کنک سیت بر زری چونری بہاس
سنجہا یو جا درسن تربینے انند متکل سوبہا
امرت ما ہتہ سماده ہیں من اچہا پہل دیو
سنکہہ جکر ابنوج گرا و ہار بیں سیام سروپ

ہتے پول ہیم کی گرد لال دروازہ جہان
کونڈی کہنو لگا پہنک پیالا ہیم سین سکیاں

چہل ستون شاہ کو دوا دس محل بیجان
بتال پوری کی درسن ہیں دیون کو تہان بس
چو کیا شک ناگ کے پرچنہ درسن وہن
کری پر وجنان کوٹ کی سو ہل جاتر ہو

تخت نشان شاہ کے مده محل استہان
اچہہ بٹ برچہ آدی ہوم کونڈ کے پاس
بٹ سر کہا بر تاپ بتی سوانند ہیں لہن
راج براک کرپا تیں من اچہا پہل ہو

بہار دوج سا جیسے سرا نا کو بہا کہوں ببیو
جاک بالک لسنبت من ہیخ موکہے جہادیو

سیارام لچھمن بہو بہت ستر بن بارہ ردیپ بکوان
ہایچے باراین کہنت جو مہا بلے ہنومان

بہن بہین مندر وبوں کی کہا لوں کروں بکہان
آد استہان الوپ ہے یا بدرہ سوں ہچان

ایو پیاد بیبے مندر سندر الوپ ہے سکیہ بابے
پوجا چورا ہوت ہے رواسن سرا سہائے

۳

گنگا جی کے یتر ہے باشکیسر استہان
گنپت جی مہادیو جی پوجا ایک سمان

جاترا

شیو کوٹی مہادیو جی دیال ہوی بر دیو
ببتر ہتہ راج پراگ کی سو پیا ہے کامنا ہو

پنچ پراگ ببرن کہو پوینتہ راج پراگ
دو ہتہ دیو پراگ ہے ستر ہتہ لشن پراگ

چوہتو نند پراگ ہے سنجم کرن پراگ
پنچ پراگ اسنان کر سو کی بہاگ سو بیاگ

سری بدری ناتہہ کی جاتر چار ٹا نو اسنان
راج پراگ بینے ما دہو داتا مکت بہجان

سکلہ اٹن بابکہیں قلابوچ کی باٹ
ہیدٹ ورس کو کیانی ورس وبال ورس ہی سدہ
گو چتے وراس مہنت جو سمجہ پوری استہاں
سینہار امہنت ہیں کالنے باشنگے جوی

سادہ ہیتیا وہاں ہر کرت بسن کو باٹ
بہار ودح استہاں ہی چاروں وسا پر سدہ
مہنت چلکنا ندہ کاوری اودہ پوری بیچہانی
سرابرت بہنڈاران پر پورن ہی سوی

رام وراس جی سرہ ہیں جیتر کوٹ کی دہام
بوجا باٹ چلکنا بتہ جو پورت من کی کام

بابا ہری داس گدی وساسمیر کی بیتر
گور نانک نربانی ہی ستو کہہ ہرکہ پاس
کوی چیوا لاجیولنت ہی کوی دہاری وہاں
کوی کیانی ہردی دہرے کوی کرتا ہی جوگ

ورس وینو وبال ہوستیا رام رکہو بیر
بوتم سمہر استہاں ہی بابا پر بیتم ورس
کوی ہر برکرت ہی کوی بنڈی پوران
کوی اودراس بیکہ دہر تیا لو امدر ہی بہوگ

کوئی رہو نے نیت ہے کوئی نگن سریہہ
جل سائی کوئی کہری کوئی جوگی روپ
برجہ جاری نہیں روپ یک سکہر اگنک ہا نہہ
وہان ہری ہر چرن کو دیا جیت مین دین

کوئی وکھیر بیہا کیہہ ہے نسرن برجہ مین لین
سناسے سرہ جانی کوئی اوہ بہت مہا الوپ
جلبوہیت بن برن ہین اور بستر ہے نا ہنہ
مکانا ورسن دیو ہے برجہ مین لین

گوبت دیو اتیک سرہ کہانی لون برلون جوی
جوجو دیال ورسن کری برن سنائی سوی

براج براگ جہان سے درگن دیکھو ای
من ارام پروست ہے بینی مادھو پراگ
پورن ماسے ماگہ کے دن سورج کو جان
کشٹائے جانے نے کرپا کری بیکوانی

تر بینی جہاں گت ہے سرکہ آنند اور سماہی
ماگہ پورن اسنان کر دیال بہو بڈبہاگ
سمبت اٹھارہ سو انوکاس ہین براگ جیہرا سنان ۱۸۴۹
براگ جاتر دیال مکہہ بہاسا کری بکہان

پراک صاحب جاتزر بدّھ مے سینے جو کوی
مانوں درس پرچیتہ کیو سو بیال کا منان ہوی

کہتای جاندنیے کرپا کری بہگوان
نمسکار تم کوں کروں سنو لبن بہگوان
نمسکار تمکوں کروں سہنو بند کشور
نمسکار تمکوں کروں آد نرنجن دیو
مایں پتت تم پتت پاون بنیے کمبت سنای
پرات کال اسنان کر پاٹھ کری جو کوی
بنت ادولارن ست پری سروں کینو نوہ

مراکت جاتزر دیال مکہہ ببا سا کری بکہان
بیری جیت مین نت لیے چرن کنول کو دہیان
کیانی روپ ہری لسو جنم ہنو دی بہوس
رام ربابت لبن جی مربیدیر لسیریو
دیال درس سرناکت آیو تاپر رہیو سہای
کوٹ بہرہتہ اسنان کو پن پرابت ہوی
سرن گیے مین لبن کی ہوط ہوی سو ہوہ

اتی سری پراک صاحب جاتزر دیال کرت بابا اسد مقل سمپورن سبہہ ہستو

چھندہ سری رام انت

ا

آو پور کہہ سری رام دسرتہ سون جگ تریتا ہینگ
بھرت ستر ہن لکھن سوں اوتری چار بھراتا ادھتہ تنگ
سیام سروپ پیت پٹ راجت تلک ماتہا انت سورنگ
نہالے دوت سوم نندک کرن کونڈل ہوکبن انگ
مکٹ ڈھبیس ادریپ مالد ہبھو درکنٹھا انت بجنگ
بین راجوات نبالد جیتون ہرن ددکہ پانک کنگ ۲۰ |
رجاں ہبھج سرچاپ سوبہت سنکہ چکر کرا دہرنگ
بدرہ ہر سنکادکادین باہرانک کرو دیو جنگ
کوسلدوسجات ہرکہیں جنم بیو کوسل پورنگ
کاک بھسند بیو دیکھ سو بہا انت بہے اور نہے سنگ
چاپ سرکر بہرانت سنک سرجو جاب ڈھنگ
راج بیٹھ کی کرت نبلا دیاو دہرم جت بستنگ

د

کاڈہ سودن سنک رام لچھمن جنک پور تب جات تنک
نار اہلد سلا تاری تار کا ہت سایک انک
رام لچھمن سومن بالکا دیکھ جانکی موہ تنک
دھنک سنبھو چھن ماہنہ بھنجو بری سیتا چاہ بنک
پرسرام ات سرو کھ بولی گرب بہنو سب ہوپت تنک
جنک رای سب دیو ہر کھی برکھ سومن دو ند بی بجنک
برات بیاہاں کرن دسرتھ چار پوترن بیاہ ٹھنک
اودھ آلو کرت مدہا پو بہودان دہنو بہیر بنک
شکہ سمپت پردار جسرتھ چکر دت ہنوں لوک جنک
دیو آدیو سب کرت اشنت راج بہرتن پال ہنک
رام اکیں لکہن وانہہ آد سکت سبا یام انک
دسہاں مکت ہر بھگت نارن رادن مار سر نایک انک
سکریوں انکد نیل نلک ہنونت جامونت ات بلنک
بھپ جانی سری رام رجن سبا منتر سنک سو بہنت انک

بہرت ستر ہن سیس نابو چرن کنول ات ریت سنگ
کوسلا دِ سب مات ہر کہے دیکہہ ان سر نایک کنک
راج اجودہیا کین رگہوپت چار جگ سرکار تنک
بہکت تارن اسر مارن کرن کارن اشٹر تنگ
بودہ ردپ پورب لے بنا ہن سدرن ناتہہ ادتر دستنگ
ہجمن جتنے دچہن براجت ہوماں نت جونکے ہنک
121 لسی باہر سر اسر سب بیں ہاتہہ جور ہیں پوجہینک
بہن لوک چودہ بہون بیچ رام نام ادتم مینگ
للکہہ جور رہے جون مابہن سہا کرت نت جیہوتنگ
سمدرہے رگہو ناتہہ جانو الکہہ نرنجن جوت انگ
گور عاری ٹیک جند بہن اشٹرنگ سم اشٹرنگ
گرر بوجا ذبال دینہو دان مانگوں درشن انگ

بہن لوک کے نم رہتے ہیں تو دس اناتہہ
جنم جنم ہر کن کہتا دہیو سرار گہوناتہہ

گرکبت الملہ

گر کبت یک لوح کے سار دانوں جو ی

جو کارج خبت جاں بھری سوتی ان لو

گر کامے اجماسے اود لو ستہاں ستہم نورت الہم الم ہات سستر جاں

اعود کا نبوں نوک بکمانے دانا قلت بر ستہاں لیس سستہ سبر گیاں

حسنت سعود ول لنور الم کمات ستہاں دہس کاک دانکلکہ جو نہاں

کمانت سعود تنتہ لوتر کہاں لورسے ہو باے ستاں لو ستہاں ہمہ ودادکی

ہم اسمائی کہہ دکہ راسے جکا جاں نکت نکلا صاد سے راج ستہاں

ودجو ستہاں لوک دو ادی ہمحمد کمات جس ضم ضم کے بایت ستمت انہد نیکاں

ہر تنہ ستہاں سوح گوند بانک سسب ہو جو بتو نرملا گوند کی سر جتہ لی

گو بتار کمات جو نکت کو بت نہاں ام ہمحم ستہاں لو بتار سیں الہ رہے کا م

یک ما نیز ہر تو ندلن دلم مو بند ار ظاں ہر کمال کر داں دیں نکت ہر کی

درس کو بت ستہاں نہاں رہی سا تکہ نوال جو درس دانکلہ بادر بند نکمانی

121

سری گنیس ائے نمہ

آدی پوج گنیس کو لگاں کاج سردہ ہو

ردا مات سدبال ہو بدھ بردائیں سو

دنت ادن نیں برا سبھو اصا نعانتہ   درانا سکہ ہنت سرا و ساوت ساتنہ

کالے پوری ادتم سہا مرت لوک میں گجانن   منی کرتنگا نکت کنکا سیکو ری اسماں

دیو بیر یسو ناہی حر ایسو نامات سیحان   لو جا جو جت کری یادر بیدہ ربان

دند ر کہری پنج کو سے برجہاں کر جو کو   جیم جتم کر یا کیت انند بیقل بعد

سیو ہا ندران ہار ار کہاں کشیو را جاں   ایسے کت کو جرتی لیتی کر کہان ۱۲۲

سکالے پوری ککلت دوام میں برالی کر کے   جیسو سو لا بیاری گگنید پا سعہ

جیندر تشرج گیرن نیں سہاں پرجو کو   سیس ہانکو تو یادو نکا انند سیجو

کاسے نسم ردجلی پوری پتی لوکت بتا تہ   انندر حسن تلہ آکمتاس کردجہ کہانہ

پیس پوری سیپہ جاکے ریسو کینو بنائی کس   سیجو کو را انند یو کسرو کہ نکد لیس

بیس سیو تن جت میں بسر ترحب مہلدی   جیدل بہول لو ندل زر دلیسے سکر ستای

بیو لایکہ سادی کو ستو کیبری دل رکتی   اجیتا سیجو تو ان کہہ یا دیس ان سکہ سعانی

جنم جنم آسا دیروں سر ز سیو منتا نہ پاکن کرون کہ لیے نوری اور اجیا تجھ

دیہ دیاں بیدن کہو سو اندنا ہی ہیا دلو کر ترمن جو کسر مورنا م اجیا بیات دل

جتنا جوٹ جتی تک بعد کل مانہ برا جندر ماں بلاد ان کو عمل اہ

سنکلپہ جرم آس دیر بیر انگ بیو سیتی کال تا ہی رود راج کر بتن بتر جاں

کر ترلوں دو رد تج نا دکو ماجی کوار کنی نام دیا کہنت جنت بتر

بیتابک دیتو راہاں ر سنکلپ اودہ الکاج جکت ہاتھی رتنے بہ بیر سیو اندنا ہتنا

سیو کورداتا بدر سکت ہاں دلو سیو دیا لاکرت بتا اجانو

کنکا جل لنک کو تر ہر دوار اودن کا لو رجل ہا بیجا تشہ

بیو اندنا نہ کور کمت جیار کھنڈ یانہ ماکی تیوانند سول یکا

گنت جہد دنت بت ہی گلس ماہنہ انت کا لو کہنک

ارکن ہاس سنتا ہی دلو ست جتی بیجانشیہ جہاد لو لو داما

بک سنیاں الو نہہ گلیسہ جہا دلو جو وربن لو جا گرتن اجیا بیات

سنت کندا در سنت کو بند تن بتر نہ جاں کہاں ار ہاتک

کہاں لعین بن کو بنا لو ار سنسکر دکہ کہاں نمو نمو جا نہ سرا انت

۱

نکل آرتاسے رکھوبر کے
نکل روپ سبھ دسرتھ گھرہ سو رست بھنت دھرم جر کے
نکل بھرت لکھن رپ سودن تا نکل سو بیا بال کر کے
نکل آسن دے بھوکن نکل سو منی سرا سر سر کے
نکل گان کر بیٹھا نکل سو مر رہے سبھ جبر کے
نکل بنبر بسے سر جوٹ نکل بنہن ادوہ نگر کے
سو ۳ | نکل روپ لسوتلے اور برت نکل دد لیم والدر ر
بس یدہ
دیدگو بد جن نام سو نا یا
ہکمہ جو ورات بھرم جل ایکے بیکل اچانک درس نہ پایا
گوبند نام جن برکت کشا مایا کو جنجال چھٹا یایا
بت کبیر سنو بھائی سادھو گور تے بسید کوں مرم یدہ پایا

بر کرامات اجو ولی نا کر درد ادس کو کہ جو اپنے بندہ سیمان جو سبحان کلی رسو

صنم جتم رہا درون سے دل مو دلبر نزل یحی بنکو اگے کای کرحل سہہ جو

بتو رہان مرحبان فریاد اس کا کس جو یا تو کا دیدن سنے انند ملک بابی

بعد ان درس کمانات ادوہ نور آسمان جہادات تمیشہ سو کو کہ کر بیان

سو کر ردوار کمالات بیحد اسلام کی رسبکو صنم جانک کہیے زبان کا بابر

درس کر رکھو یا بحر بست کا رہے جا کی ساد ہر بندہ درس ابدا درکر بنوہان

بدود بابر بنوہت پکو اکو از رکہو نابتہ کرا دل بنیحہ مار بو جنگ کلبو کن ستہ

بنی لو کر جس کا بو بیدل کہو ادجا ربیاب ترا جیسے سنگ کر ادہار

رحو سملی نام ہمان کتب بندلوران بدہو کمالات قاعتکر کو جو بنک کبر آسمان

دو جا جبر بتہ جس کا نو بجا ردل مکھہ جو دانا سو رات بلی بن یادر سو

ست بحر تنا کو نئے ویہ اج نگرین دہان کر دکر ام بحر بے جبہ ملکی لبنی

دینہ جام کر کات عبث دیکہ مال بیت ادویا ان نام کہ بردہ کر دبلکر ان

دیو کیا دلبر صبا درس آدم سبکو کی جو بس صحابی در بسکو بیدار ہو

سلیم محمد تیسہ

123

تینک جوں اکلے ناریر گبند کوں برت دہارے

جینک سماں کریا ناسکے کر بخو ربات سنوارے

کیب سکر لون ننند ہو بہے بہا گول ایو سرن ٹوکارے

سنہہ ن کی جنکی دوکہ دارن ہیتو بال سنہہ کارے

جارب دادہ نہو سرت ن کیے نجات گلے سہارے

سکل لوک اولوک سے شوک مت سرن کئی ہیں جلاوے

رب کرالوح سبکس تسبیح کوں نابحن اوہکارے

سرن گئے اکیں ہو لیندل ہیٹو ہو جا بل ارے ۱۲۲

اسبہہ ہوت جاکے سمر تین باتر رچیپے لکارے

ہتہ سب ببید بدت سبے یادل سماں نا ہتہ نہارے

کہاں لوں کہوں دین ہو اگنت جنکی بیت قرارے

کالمات کرت ورس تلسے سون کاہی کریا لب رسے

رام نام مکتہ دیب دہرچیہ دہری ددار

تلسے بایر بہتری جو چاہی او جیار

رهمان تس میس هارتس الکس دیو تا
اندراد کس ستعاد کادین سری رام چیو پوران بر میه هین
اسٹ سره نوپزه وانا بهکت بکت بزدایی کنک
تیکیان پیرافت سرد بیسکندر سری رام چیو پوران بر میه هین
رام است بدهیت نت تنکت لس کوکس و کچهنتنک
راوه سند ادتا رنکیت لیلادهری رام چیو پوران بریه هین
تس پیده
الیس رام دیو تیر کارت
دت کو نل حیت کرنا بدبانی تس کارن ادلکار بیے
سادهن هین دین بخواگدس سلا بیے مین تارن
کیربتین کون رسیبد بادل کدرسرات تین تارسے
بت لس نکماد ناهس تن لیسو تسمان مین جارسے
بیکی رولکای نزیم لیس ہنسے کٹ جابت نجارسے
ادم جانت کدر بوکیت سنڈ لوک سید بین تیار شے
جان الگرسنت فردس کر باندہ سودرکیو نابتہ ادو تارسے

پہلے ورس بٹ کرسنا دو جو کینت رای
تینہے ورس نکال دیبے سمو کہ ہیو نخو جای

چہر یا ور کہاں لون برنون بید جیدی کر ماہنہ
بان سو باری نالیر جتہا سکت لی بہٹہ
نکٹ جای ورشن کیو سری جکہنا تہ بلد بو
سو بہا سری جکدیس کی نکہ سکہ لہی سہنہ جان
لیس تنس ہنت سار دجای ہنت کاذی
سو بہا صدر جکدیس کی دیکے جیت بلی سے
آتبیس کوٹ سب دیوتا ار جست ہیں سہہ جوک

جیدن لکر رکہ نکٹ روکت لوگنت جاینہ
سو بہا درسن پای کی سمو کہ ما تہو ٹیکیہ
سری سہید رار جست مدہ کہا لون برلون بہیو
سری بلدیو سری سہید راکہا لون کرون بکہان
سو بہا کی جہان ادہک نالو پار بنیاوی
لبہ کر مالی صدر سدر آب ہیں رچو بناے
ربن دبلوس بیو جن کرین جہین بہانت بہوک

٢٢

124

اُس پاس مندر کے سندر گڑھ جیون اور
پورب دس سمندر سید کری کٹھن کہور

سنگہ پول پورب دسا چار دوار گڑہ جان
بھوگ مندر مندر بکہن سب کون بھوجن جان

چار ہزار کیٹ نتھو رہون مہا پرسا کو پانہ
ہزلکار پرسو تم پوری دو تہہ بہاد جیان ناہنہ

ایک پر عیسہ پرماتم دہاری روپ اینک
ست نام سرن جکنا تہ جب بین آتم ایک

ہزلکار نرگن سرگن جوت روپ چلد یس
دیال صنم بہنو سو یہاں جو ابین کو ایس

پٹل چکر ادپر دہو جاگر رجے سمو کیہ راجتی
بید سبد گن گہور وتی سنگلہ جا لجنہ سنہنہ باجن

سو را چوڑ کہا لوں برلوں دو لادید مندر مانہ
زرت کاری باجن بجنن اتنت کا دت جانہ

دچن دسا دوار کہ دوادس روپ بہتو مانی
تیہہ مو کیے بہو تنت جے بہول سنکار سنبہ جانی

سو بہا ہوت بہر کے بہول ستکار کون دیکہہ
مندر سندر بیکہہ کے اننند ہو بیسیکہہ

عکت ودام استہان یک دوج سماج سکہان
مدبر بانی بہید دینی اننت کرت بکہان

سو بہا مندر سندر بہت دیون کو نہان باس
دیکہت راج دربار کون فکد ہوی ہلاس

دن الکاوتے پونیت کو سب پوربائے لوک
درس کر جکہا تہ جو روحیون ہوکین ہہوک

دیپ مالکون کر بہت ہون من چت لائے
دیپہک سمو کیہہ مرکر بہت کرہی سر تائے

یک استہان ملوک کو رحیت سندہ کی بیتر
ترکاری لو کا سو او کو جانت ہین مرنت بیر

پنج بیتر تیتے برسو تم پورن جاکو بہا کہون ہہو
پانچ ہاتہ لو استہان ہوی درسن دو ادس دبو

تر ہاتہ تہان سر اوہ ہون بہتر کاج سبہہ کام
برسن ہون جکہاتہ جب پاس دیوین کجند ہام

برتھم اسنان مانکسر سیت گنگا یادن
نہو وڑ چکر بیرته مین اندر ودن سوہادن

مارکھنڈ لوسرا وہ برتھم ود جو مہو ور بیتر
مادکہنڈی بیٹے کرشنان روہناج سیت مادہو
لوک ناہته جیم الیسیرا اندرادن سُبہیہ مان
جو بروجنیان سری جگناته جرگری من چیت لاے
جاکو منتک بسیر رتن سنگہاسن جہان
منقل آرتے سری جگناته جر جیہ جن درسن کین
پہلے اوکہرا کہان کہجری راج ہوک یکودن

بیتہجے تال اندر کودن ساجیے کہجیب بینر
ادرسن ہہومان جوکی نیان کہنڈ مہادیو
سری جگناته بلدیو جے بابدره دوادس جان
ات جگ مین ات سکه لیے باپ اس ہوجاے
تاکی سر پر کوکری جن درسن کیو یکوان
سو ہیک ہیاک واکی لکہی سیو انند مین لین
سنجنا ہوجن جینر ہوک سری جگناته کہ بدیان

حام حام سنگار ہیون سری جکناتہ بلدیو
سری سبہدرا رات کو کہانی لون پرلون بہیہو

اروہ رین بیتے جب ہین لیجھے جبتر سجان
بیلا سری جکناتہ جے کوکب کری بکہان
بترت اودہارن بہت لغاری سری جکناتہ بل بیر
یک الکاات روپکو بہیٹ کری جو سکوان
ماس ماس جاترا کری سری لیجھے کوپال
ریتہ جاترا اسادہ مین گون کرین مہاراج
ہاس بلاس سنگ لیجھے کرین آپ بیکوان

برا کری سب دیوتا سین کرین بہگوان
مز لکار نرکس سرکس لو وہ روپ بیان
کلجگ کے اودہار کون لو موں دہر دسر بر
من اچہا بہوجن کری یاکسنہر کہ بیان
جو ورس جاترا کرین اندہو نہال
اندر دون سو سرارین ہنبکو ہو سماج
بیلا اوتم جان کی کالوین جبتر سجان

126

۱۸۴۶

سمبت اٹھارہ سو چھالیس ہین ول سمبت سبہ جان
دیال درس ورسن کہو سری جگناتہ سیکوان

کرپا کر جگدیس جو بر اکہی نج درس
میہا دیو اور رام کرسن بیز بر کو چھین
ببد جیری بٹ سروپ سمدر دیو جاہر بیکھے جو
بیلد سری جگناتہ جی دیال کیہاں توں کاوی
ہاتہ جور بنتی کرون سنو لیس سیکوان
نکل بیلد جگناتہ جی بڈہی سینے جو کوی

منبا جا کا منان پوری من کی آس
میہا بر ساکہ اور جیپر جیندن انک بیو کو دین
لی کر آئو بن جاتر ے اننذ منگل ہیہ
ریہے او جبت ہر دراس کو ہر کون سبس نواوی
میری جیت ہیں تنت لبی جرن کنول کو دیہان
مانوں ورسن رجتہ کیو سو بہک کا منان ہوی

بیلد ہیا دیال کی سو بیک کرکاکار

نمسکارم نمسکارم نمسکار نمسکار
۱ ۱ ۱

جیہری کرپا گوپال تم ہمین نہ تات اور ماتا ٥ میری ہاتھو بندھ ہو سکہا اور ستر بہراتا ٥ تمہین بدہا

درب تمہین تب بدہ سکہد آتا درودبداد باجہ اہو جگت الیس ہمار جیت کو بند ماد ہو کلس نام جے ۱۱

اہو انت کیشو کرسن بس رکہے ہیں پورن کام ہے ٥ اہو ماسر پوکرد مار مرار پرم دام طے

بہار جو جرن کہول ننکو اتہد سکہ لکہہ کو تجہ پر نام ہے جیدر ننہ ادباجہ لمکار سری کرسن کو جو دیو ان کے دیلو ٥

ناہ سنس بہماد کب جو دیو با جنا کرت ہیں سیو ٥ جلی کرت ہیں سیو سوی سبہ کے بہاکو ننا ٥ پورن پرقہ

سبجان سوی ہاں سورت اننتا ٥ جو کرو ب ہو تمہین تمہین جو کیشر ساہی ٥ آیو انند درس

سرن اب پربہو تم پاہاں بکرلنوادباجہ کرسن ماسر پو دیو کی نندنی نند کہوار ٥ مبد اسٹے انند کے

تہنہ پرنام ہمار نوحدت باجہ نموں پرم کلبان سروپا ٥ نموں سبو بہاون جگت بہوپا ٥ باسد یو دیو

نموں سری جدہت پردیوا ببراٹ باجہ نموں سری برہمن دیو کو ادبہمن رچہ پال ٥ سب جگ سکہ ٥

داتا لکھہن کری برجیت نند لال ٭ سری برجبت نند لال کرسن مادہو گوبند ٭ سری گوبند برہ
سری گوپال مکند ٭ انند کرت پرنام سو ٹہاکر برج چند ٭ کوٹ کوٹ پرنام تہین سو درے نند نند کہ
سل ادیا چھ الے پہپ سمان جاکی کانت کو برنا ے ٭ بہیت کسبتر تنہ جان انند اونکی سرن آے
٭ اجت کو بند سیام تہہن کری پرنام جو ٭ ملی جکت کو دہام کچھو نہ پہے ہاتہ ہری کو سری بلبہہ ابا
کرسن کرسن کرپال تم ٹہاکر کرپا اپار ٭ اکتت جین کی کت تہین سپنی سیام مرار ٭ سپنی سیام مرار سندہ
٭ سند سارکہ ماہین ٭ تم بدا ابنچ سرن بنائی ڈوبا جانی تاہین ٭ تن پر ہو پرسن سری پرسوتم سامی
٭ انند ہاتہ وادس سرنا پرہی انتہ جامے سری کرسن بنکوا ابا چھ کرسن کرس سمد کرسن لیونا جو نت سرت ہنو کی
بہوساگر ہین کہتول سم ڈوبت تاہ ہنوی ٭ ڈوبت تاہ ہنو بہوت نرلک کے ماہین ٭ انکو اپدیش او دہار کرت ہین
کہتول کی ناہین ٭ نا... س بکہانت جو کوی ٭ انند داس سمان ہین پیارو انت سو ہے ۱۱

[illegible]

۵۲۲

[illegible]

۳۲

Hymns to Krishna. *Written on*
r, 6 *illuminated miniatures, bor-*
Late XVIII Century

om margins damaged, and possibly a
d.

Lewis Oriental
100

579 —— Bhagt Mall. Sacred Hymns to
127 leaves of native paper, 6 illumin
ders of red.

12mo, half cloth and boards, some margins
leaf or two wanting at the end.

No. 12.

مجموعه بیگیتال

كَماءٍ أنزلناهُ من السَّماءِ فاختلط به

نباتُ الأرضِ هشيمًا تذروهُ الرِّياح